

DRUŽINSKI TEDNIK

Leto IX.

Ljubljana, 13. maja 1937

Štev. 19.

Le dve sili sta na svetu,
sablja in duh: prej ali slej
sablja zmerom podleže duhu.

Napoleon

Še en izhod

Če beremo naše in tuje časopise, se moramo zgroziti, koliko ljudi dan za dnem obupa nad življenjem. Groza nas mora obiti, da toliko ljudi opusti boj za življenje in mu napravi konec.

Tudi pred vojno so se takšne stvari dogajale, toda še zdaleč ne v takšnem številu kakor danes. Torej mora biti neka razlika med tedanjim in današnjim življenjem; in po vsej logiki morajo biti tudi posebni vzroki za takšno početja.

Predvojni človek je bil v svojih zahtevah in v svojem življenju nekoliko drugačen, kakor je današnji, tudi drugačne zahteve je imel do življenja kakor danes. Vojna in povojna leta so v nas in med nami ustvarila marsikatero novo poželjenje in so docela spremenila naš življenjski standard.

Ko čitamo razna časopisna poročila in pogledamo, kaj je vzrok samomorov, opazimo na prvi pogled, da gre večina ljudi v prostovoljno smrt zaradi nesrečne ljubezni ali pa zaradi slabih gmotnih razmer, iz katerih niso vedeli več izhoda.

Toda iz vsakega položaja je neki izhod in tudi vsak tak samomor bi se dal o pravem času preprečiti, če bi se bili našli ljudje, ki bi takšnemu človeku svetovali s pametno besedo in mu pokazali pravo pot.

Razmere so se začele po malem normalizirati. Upajmo, da bo število samomorov vendarle začelo padati in da bodo ljudje začeli drugače misliti, kakor so mislili pred leti, ko je bilo še vsega na prebitek, ko se je marsikateremu človeku zdelo življenje le kot zanimiva knjiga, ki jo mora od začetka do konca prebrati za naslado, brez kakršne koli skrbi in bolečine.

Življenje je boj, in sicer velik boj. Za življenje zato niso sposobni bojati ljudi, ki si pred težkimi in strašnimi stvarmi zakrivajo oči, ampak junaki, ki se bodo velikim težavam postavili po robu, ki bodo hoteli in ki bodo tudi znali ta boj resno in pametno zgrabit s prave strani. Življenje ni za ljudi, ki nesrečni ljubezni in poslovnemu življenju, zgrešenemu po lastni krivdi, napravijo konec s samomorom. Ti ljudje niso junaki kakor morda sami mislijo; njihovo dejanje ni herojstvo, temveč strahopetnost.

Res je, da je današnje življenje težko, nikakor pa ne obupno. Ljudje so doživeli še vse drugačne čase, še vse drugačne krize, pa so vendar obstali. Današnje življenje zahteva, da je človek na svojem mestu, da pametno razsoja, da ima pridne roke in junaško srce. To pa niso stvari, ki jih ne bi bil zmožen sleherni normalen človek, če le hoče. Današnji dan mora biti vsako predvsem bister in hladnokrvn; ne sicer junak, a tudi strahopetec ne.

Kdor govori danes o Angliji, si predstavlja državo, ki je najmočnejša in najbogatejša na svetu in ki je imela in ima največ velikih in junaških ljudi. Iz zgodovine vemo, da je bila ta država še pred nekaj stoletji majhna in siromašna, mnogo manjša, mnogo siromašnejša od tedanje Španije. Toda imela je nekaj, česar druge države niso imele, vsaj v tako lepem številu ne. Imela je velike ljudi, ljudi, ki se nikogar in ničesar niso bali, ljudi, ki so jo napravili tako močno in bogato in ki so njen ugled uveljavili po vesoljnem svetu. Imela je ljudi, ki so se vsem zaprekam postavili po robu in so iz vsakega, še tako težavnega položaja znali najti še en izhod.

Če je danes tako veliko ljudi, ki iz svojega položaja ne znajo najti izhod, potem je temu največ kriva njihova vzgoja. Kajti vzgoja mladega človeka bi morala stremiti po tem, da iz vsakega napravi, če že ne junaka, vsaj hladnokrvnega človeka, ki zna zaprekam pogledati v oči — moža, ki bo v vsakem, še tako obupnem položaju znal poiskati še en izhod.

Haka

Vsakdo, kdor čita
»Družinski tednik«,

mora priznati, da vidi v njem stremjenje po izboljšanju in napredku, da vsestransko ustrežemo našim državljem. Če ste torej »Družinski tednik« zadovoljni, povejte to vsem svojim znancem in prijateljem, če pa niste zadovoljni — povejte samo nam.

Razgled po svetu

Ker je bilo škoda deviz,

Je moral »Hindenburg« v smrt. — Dr. Schuschnigg odstopi?
Zakaj je šel von Neurath v Rim

Ljubljana, 12. maja.

Največjega, najponosnejšega zrakoplova na svetu ni več. V nekaj minutah ga je uničil požar.

Ni ga človeka, vrednega tega imena, ki ne bi iskreno sočustvoval z nemškim narodom ob njegovi veliki izgubi in še posebej s svojci nesrečnih potnikov in pilotov, ki so morali iti v tolikanj strašno smrt. Toda človek ima razen srca tudi pamet in se mora hočeš nočeš vprašati: Kaj je bilo vzrok?

Razumljivo je, da je dr. Eckener, graditelj zeppelinov, prvi mah pomislil na hudodelsko roko, na sabotažo političnih nasprotnikov; razumljivo je tudi to, da se je Nemcem zdelo takšna razlaga častnejša od katere koli druge: »Viel Feind viel Ehr!« je že od nekdaj nemško geslo.

Toda ta razlaga bo težko obveljala. Preveč se vsiljuje druga, naravnejša: višja sila. Vsi ameriški strokovnjaki brez izjeme so prepričani, da se je vnel vodik v zrakoplovu od strele, ki je šinila s »Hindenburga« v zemljo, ko je pristajal. Zrakoplov je namreč več ur plul v nevihti in se je na njem nabrala statična elektrika; podobno je bil z elektriko nabitemu oblaku, iz katerega šine blisk na zemljo, kadar postane napetost med njegovo in zemeljsko elektriko prevelika. Pri »Hindenburgu« mislijo, se je to zgodilo v trenutku, ko se je zrakoplov približal pristajalnemu stolpu: preskočila je iskra, vnel se je vodik — in prihodnji mah je bil ponos nemške letalske tehnike eno samo morje plamenov.

Naj že bo vzrok pogina »Hindenburga« tak ali tak, toliko je gotovo, da se taka katastrofa tik na cilju ne bi bila nikoli mogla pripetiti, da je bil balon napolnjen z negorljivim helijem namesto z eksplozivnim vodikom. In prav zaradi te neodpušljive napake spada katastrofa »Hindenburga« hkrati tudi na politično področje.

Pridobivanje vodika je 200 krat cenejše kakor helija; 1 m³ ali 1000 litrov helija stane približno 16 din, vodika pa manj ko 10 par. Ker je imel »Hindenburg« 190.000 m³ prostornine, bi bil stal helij zanj okoli 3 milijone din, medtem ko bi prišel vodik kvečjemu na 15.000 din. A to ni tisto, zaradi česar so Nemci rajši z vodikom polnili svoje zrakoplove; helij se namreč naraavno in v večjih množinah pridobiva samo v Združenih državah in v Kanadi, a umetno pridobivanje iz zraka (v 1 m³ zraka je samo 5 cm³

helija, t. j. 0.0005 %) bi bilo še mnogo dražje. Američani so bili sicer voljni prodajati Nemcem helij za polnjenje zrakoplovov, toda zahtevali so plačilo v zdravem denarju — tega pa Nemci niso marali, ker so devize potrebovali in jih še potrebujejo za druge stvari.

Za kaj Nemci danes izdajajo devize, ni nobena skrivnost; saj sami priznavajo, da morajo od zunaj uvažati surovine za oboroževanje. Ker gredo nemške devize za jeklo in baker, potreben za topove, tanke in bombnike, ni bilo denarja za helij. Iz istega vzroka, zaradi katerega se morajo Nemci odreči presnemu maslu, so morali potniki »Hindenburga« sleherni minuto oceanskega poleta tvegati eksplozijo sicer gorljivega, zato pa devize varčujočega vodika...

Preveč blizu nam je še strašna katastrofa v Lakehurstu, da bi mogli odriniti čustvo ob stran. Toda četudi danes ves svet iz pietetne molči, vendarle vsi vedo, kdo je posredni krivec pogina »Hindenburga«.

Nemške devize gredo za surovine, potrebne za izdelovanje bomb in letal. Tudi za tiste bombe, ki so pomagale vpepeliti Guernico... Kakšne misli so neki navdajale baskovske begunce, ko so brali poročila o katastrofi nemškega zrakoplova? —

Španija

Boji pred Bilbaom se ni prav ne premaknejo z mrtve točke. General Mola sicer od časa do časa prodre za kak kilometer, toda odločno zmago se mu do danes še ni posrečilo izvojevati. Kaže, da so se Baski na svojih novih postojankah dobro utrdili. — Ta trenutek ko to pišemo, so nacionalisti začeli novo hudo ofenzivo na baskovski prestolnici in upajo, da jo bodo prisilili na kolena.

Na drugih frontah se ni zgodilo nič pomembnega. Upor v Kataloniji omenjamo drugod.

Zaradi Guernice so se Nemci hudo razburili; grizlo jih je posebno to, da so se baš Angleži tako zelo zavzeli za Basko in nastopili proti vandalizmu njihovih bombnikov. Hoteli so podtakniti Angležem čisto druge, sebične namene in so trdovratno vztrajali na nevdržni tezi, da so mestec porušili, razstrelili in zažgali Baski sami.

Na to trditve je priobčil »Times« uvodnik o tem, kako poročajo njegovi dopisniki; njegove navedbe o nemškem bombardiranju je delno — kolikor je pač smel sprico brez

obzirne nacionalistične cenzure — potrdil celo poročevalec »Timesa« pri armadi generala Mole, ko so nacionalisti vkorakali v razdejano mesto. Ker so se angleškim listom pridružili še ugledni skandinavski listi s konservativnim kjöbenhavnskimi »Berlingske Tidende« na čelu, je Berlin vendarle sprevidel, da je njegova teza nevzdržna, in je obmolnil.

Neurath v Rimu

Za Göringom je prišel v italijansko prestolnico na obisk še nemški zunanji minister von Neurath. Os med Berlinom in Rimom se čedalje bolj utrjuje.

Državnika sta seveda govorila o Avstriji. Geneviève Tabouisova meni v pariškem »Oeuvru«, da sta se pogodila, da Italija dokončno prepuusti Avstrijo Nemčiji. Seveda bi Berlin ne zasedel svoje male sode z orožjem; temveč bi jo »notranje« zavzel, da bi mu prej ali slej kakor zrelo jabolko sama padla v naročje.

Neurath in Mussolini sta pa govorila nedvomno tudi o Španiji. Če smemo verjeti gori omenjeni, navadno dobro poučeni diplomatski uradniki »Oeuvra«, sta se državniška dogovorila, da bi kazalo počakati kakšen pomembnejši Francov vojaški uspeh — morda pri Bilbau — nato bi se pa tudi Nemčija in Italija pridružili angleško-francoski akciji za sklenitev premirja na Španskem.

Schuschnigg se umakne?

Na Dunaju postajajo energičnejši

Po Schuschniggovem flasku v Benetkah se v dunajskih krogih čedalje bolj utrjuje prepričanje, da bo moral sedanji kancler napraviti prostor energičnejšemu Avstriji ni danes ne krop ne voda, pravijo v teh krogih; njena dosedanja politika je doživela neuspeh, torej je treba iz nauka izvajati posledice in se preorientirati.

Toda to je laže reči kakor storiti. Preorientacija pomeni naslonitev na zahodne države, na Ogrsko in na CSR. Ze zadržic smo napisali, kako malo ima Avstrija pričakovati od Angležev in Francozov razen lepih besed. Ali je sodeč po dosedanjih izkušnjah verjetno, da se bo to v bližnji bodočnosti kaj prida spremenilo?

Tehtnejša bi bila vsekako naslonitev na Čehe in Madžare, saj grozi obojim ista nevarnost kakor Avstrijcem. Vprašanje je pa, ali je takšna zveza dovolj popularna med avstrijskim prebivalstvom.

Zdi se, da tej preorientaciji ne bo več za botra dr. Schuschnigg. Na kanclerja se danes vsi jeze, stari krščanski socialisti, legitimisti in levicari: hotel je vsem ustreči, pa ni mogel nobenemu, ker so se bili dogodki zarotili proti njemu. Vsi pričakujejo zdaj rešitve od dunajskega župana Schmitza, moža, ki je po svetovnem nazoru sicer krščanski socialist, po političnem prepričanju pa vnet pristaš sporazuma s socialnimi demokrati, ker ve, da ima pri njih najboljše zavezničke proti hitlerizmu. Po sodbi omenjenih krogov bi bil za Avstrijo edini izhod iz zagate, v katero je zašla z nekam kratkovidno Dollfusovo politiko, tale: Schmitz naj postane zvezni kancler, Schuschnigg naj pa pride na Miklasovo mesto za predsednika republike.

Sedanji dunajski župan se zdi kakor poklican za Schuschniggovega naslednika tudi zato, ker ima dobre zveze z nemškimi krščanskimi socialisti na Češkem in z njihovim voditeljem dr. Zajičkom, ministrom v praški vladi.

Observer.

Ker na binkoštni ponedeljek počiva delo v tiskarni, kjer se tiska »Družinski tednik«, izide prihodnja številka našega lista šele v petek, 21. t. m.

Danes 12 strani

IZ VSEBINE:

ČE SE OTROCI POROČE...

(S slikami)

(Str. 10)

MESO IZ PAMPE

(S sliko)

(Str. 8)

ILUSTIRAN BON-TON

(Str. 6 in 7)

KAJ NAJ BI VSAKDO VEDEL

O LJUBEZNI

Napisal Maurice Dekobra

(Str. 10)

TAJNE SILE INDIJSKIH

JOGIJEV

(Str. 8)

VELIKA BINKOŠTNA

KRIZANKA

(Str. 5)

KAKO NAVEZEM MOZA NA

DOM

(Str. 6)

TAKO LEP PAR...

Novela

(Str. 4)

ALI STE ČUSTVENO ZRELI?

Odgovoriti morate na 25 vprašanj

(Str. 3)

Poleg tega običajna nadaljevanja naših romanov »Bux« in »Skrivnost logarske hišice«, in povesti iz resničnega življenja »Med Berlinom in Tokiom« ter romana v verzih »Deseti brat«; humor, anekdote, krajše in daljše zanimivosti z vsega sveta, »Zrcalo naših dni«, pregled tedenskih dogodkov doma in po svetu, porabni nasveti za naše gospodinjice in dekleta, radijski programi, itd.

Pregled važnejših dogodkov

Vojvoda Windsorski se je preselil s Koroškega na grad Candé na Francoskem, kjer ga je že čakala mrs. Wallis-Simpsonova. Londonsko sodišče jo je namreč dokončno ločilo od Simpsona, tako da ji zdaj noben zadržek več ne brani poroke z odstopivšim angleškim kraljem. Poročila se bosta koj po kronanju Jurija VI., nato pa pojedeta na medene tedne v Italijo in Dalmacijo.

Največji zrakoplov sveta, nemška zračna ladja »Hindenburg«, je po 21. preletu Atlantika pri pristajanju v Lakehurstu pri Newyorku eksplodirala in zgorela. 35 potnikov in članov posadke je prišlo ob življenje. Vzroke katastrofe bo skušala dognati posebna preiskovalna komisija; vse kaže, da se je od iskre, ki je z zrakoplova, nabitega zaradi nevihte z elektriko, preskočila pri pristajanju ob pristajalni stolp, vnel vodik v balonu. — Zanimivo je, da so natanko isti dan (6. maja) pred 21 leti (1916) zavezniški sestrelili nad Solunom neki nemški zeppelin, njegovo posadko pa zajeli.

Léon Blum, predsednik francoske vlade, je dobil v poslanski zbornici zaupnico s 380 glasovi proti 199. — Za prvo zaupnico Blumu, takoj po prihodu ljudske fronte na vlado lani spomlad, je glasovalo 384, proti njej pa 210 poslancev.

V Barceloni, prestolnici Katalonije, je počil upor: anarhisti so hoteli strmoglaviti socialistično-meščansko vlado. Upor so sicer udušili, toda vse v redu v Kataloniji še zmerom ni. — Nesoglasji med republikanci se seveda najbolj veseli general Franco.

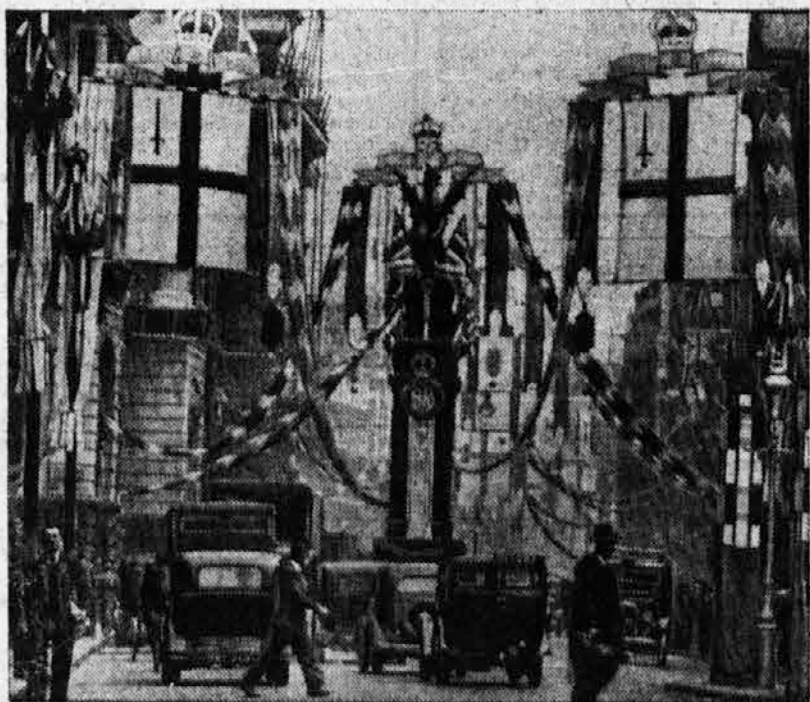
Predsednik avstrijske republike doktor Miklas je uradno obiskal Budimpešto. Avstrija bi rada navezala tesnejše stike z Ogrsko in po možnosti tudi s Českoslovaško, ker sama ne more biti kos hitlerjevskemu pritisku od zunaj in znotraj.

Angleške in francoske ladje rešujejo še nekaj dni žene, starce in otroke iz Bilbaa. Nedolžne žrtve državljanske vojne mislijo porazdeliti po francoskih in angleških obrežnih mestih.

Italija je z velikimi svečanostmi proslavila prvo obletnico zavzetja Abesinije in proglasitve imperija.

V Londonu že nekaj dni stavkajo avtobusni šoferji. Ljudje so upali, da se bo vsaj do 12. t. m., ko bo kronanje kralja Jurija VI., dosegel sporazum med gospodarji in nameščenci, pa ni bilo nič. Pogačanja so se razbila zaradi neodjenljivosti šoferjev.

Vse italijanske dopisnike je odpoklicala rimska vlada z Angleškega in prepovedala uvoz vseh angleških listov razen treh. Stvar bo v zvezi s kronajskimi slovesnostmi: Angleži niso preklicali vabila nekdanjemu abesinskemu cesarju Selasiju, kakor so Italijani zahtevali, in tako bodo italijanski listi lahko na najlepši način igrali londonske svečanosti.

Tako slavnostno so bile okrašene londonske ulice v sredo 12. t. m., ko je angleška prestolnica slavila kronanje kralja Jurija VI.

ZRČALO

naših dni

Za prispevek v tej rubriki
plačamo 20 din

Srečnej

Ondaj je moj prijatelj našel v stranski neke ljubljanske kavarnice črno listnico. To se danes dan si- cer redko sliši, vendar je gola res- nica. V njej sta bila dva tisočdinar- ska bankovca, razne listine in legiti- macije s sliko. Izgubil jo je bil mlad mož odkritosrčni oči. Vsakdo si lahko predstavlja skušnjave ubogega stu- dentja, ki drži v rokah denar, ki bi z njim brez skrbi lahko živel skoraj pet mesecev. Toda bil je pošten. Skupaj sva poiskala nesrečnega iskalca. V tretjem nadstropju je tovariš pri- tisnil na zvonček. Služkinja odpre in ga odpelje v pisarno. Čez čas se moj prijatelj vrne pobit in poparjen. Med prsti je držal čisto nov desetdinar- ski kovancec!

Baje mu je mož ob slovesu dal roko- vkoč: Bog z vami! E. K.

O kameli in kamelcah

V Ljubljani imamo avtomatski bu- fet. Vsi vedo, da stoji po sredi tega prikupnega svetlišča naših uživalcev nekakšni reklamni stebri — menda zato, da podpirajo strop.

Nikogar pa menda še ni zbadla slo- venščina na teh napisih. Čaj z mali- naveem, kamelčni čaj, brlavlka. Go- spodom, ki vodijo to podjetje, pola- gamo na srce, naj poskrbe, da bodo taki napisi v pravilni slovenščini. Na primer pravilno je: z malinovecem, ne z malinovcem. Kamelčni čaj tudi ne izvira od kamele, kakor bi moglo- kdo misliti, temveč od kamilice, torej kamilčni čaj. Kaj pa brlavlka?

Opazovalec.

Nemški berači

Menim, da tudi dogodek, ki sem ga v soboto doživel, odlično karakteri- zira današnje čase. Bil sem zatopljen v knjigo, kar nekdo pozvonil. Odpre- vrata in zagledam dečka kakih 13 let. V nemškem jeziku me mlo prosi kri- vha in pove, da danes sploh še ni ni- česar zaužil. Pove mi, da ga oče, ki je Ljubljancin in ki živi v Celovcu in je brez posla, pošilja v ljubljansko bolnišnico. Reče se mi je za- smilil in sem mu dal vse svoje imetje — 50 par.

Predstavljajte si, kakšno je bilo moje presenečenje, ko ga zagledam isti večer ob 1/9. uri v čakalnici kina »Sloga«, kjer je čakal na predstavo in se gostil s čokolado in keksi.

A. P. L.

Mladina in avtomobili

Ako se pelješ iz Ljubljane proti Polhovemu Gradcu, te vodi cesta skozi prijazno vas K. Vaščani imajo vsako leto pri kapelici, ki stoji ob tej cesti, majniško pobožnost. Do tod je vse lepo. Lepo pa ni, da so pri teh smar- nica otroci, ki mečejo v mimo vozeče avtomobile kamenje. Avtomobilisti so vse prej kakor zadovoljni, ko udarja kamenje v karoserijo, ali jim raz- bijejo šipe, ali se pa zgodi še kaka večja nesreča.

Pričakovati bi bilo, da bodo starši ali če njih ni blizu, vsaj drugi odrasli ljudje naučili pobalne spodobnosti.

Albina.

Ljubezen

Pretekli teden sem se peljal v Ma- rior. V Litiji je stopil v oddelek pri- leten gospod. Ko je odložil klobuk, sem zapazil sivkaste lase. Peljala sva se sama. Citala sva. Pogovora nisem mislil začeti, pa ga je on.

Kaj mislim glede dogodkov na španskem, o tem in onem, kakor pač potekajo pogovori v vlaku. Bil sem skrajno previden, ker danes ne kaže drugače. Mož se je smehljaj. Vprašal me je, ali imam starše. Odgovoril sem, da imam samo mater. Njegov obraz je postal mehkejši.

V Maribor grem iskat službo, sem dejal. Takrat se mu je obraz še bolj zasvetil.

Pogovor je postal zame skrivnost. Nisem slutil, kam meri. Začuden sem pogledal, ko je prisedel k meni in me začel božati po licu. V njegovih očeh je gorel tako čuden ogenj, da me je postalo strah.

Vlak se je ustavil. V oddelek je stopila mlada dama. Moj sopotnik jo je strupeno ošvrknil z očmi. Bil sem rešen...

E. K.

Kratki svinčniki...

Sedim v nabito polni kavarni. Ko opazujem goste, vidim tu, vidim tam, kako dame različnih starosti odpira- jo svoje torbice in jemljejo iz njih nekake kratke svinčnike in si z nji- mi barvaajo ustnice. Najmanj deset takih primerov sem videl.

Halo, občina ljubljanska! Na vsa- ko tako barvilo deset dinarjev troša- rine, pa bodo vsi ljubitelji piškov in psov rešeni plačevanja takse za pse in tudi za brezposelne bo še nekaj ostalo. Miro

Bata začne zidati

Na vogalu Šelenburgove ulice in Aleksandrove ceste bo tovarna Bata zgradila palačo, s kakršno bi se lahko ponašala Dunaj in Praga

V začetku junija bodo na vogalu Šelenburgove ulice in Aleksandrove ceste začeli podirati vogalno hišo Jadranske Podunavske banke, ki je danes last tovarne Bata, na njenem mestu bodo pa zgradili moderno palačo, visoko okrog 30 m. V novi palači bodo med drugim moderno kopališče, kino in dan- cing in 4 nadstropja za velike in moderne poslovne lokale. Palača bo po naših informacijah ena najlepših v Ljubljani; v njej bosta povedali tehnika in arhitektura poslednje besede, kajti pri njeni ureditvi bodo s pridom uporabili mnogo novih, modernih in praktičnih novosti in izumov, ki jih je videl Jan Bata na svojem nedavnem potovanju okoli sveta.

Ze dalj časa so po Ljubljani govorili, da bo Bata gradil v Ljubljani palačo. Toda v zadnjem času so se trdovratno širile vesti, da iz te moke ne bo kruha, češ saj tovarna še vedno ni odpovedala lokalov ne stanovanj svojim najemni- kom in da bo po vsej priliki ostalo pri starem, tovarna bo pa plačala kavcijo, ki ji zapade, če ne bo v določenem roku podrla sedanje stavbe in zgradila nove.

Po informacijah, ki smo jih dobili tik pred izidom našega lista, lahko po- vemo, da je vprašanje zidave urejeno in da bodo zastopniki tovarne te dni vložili pri ljubljanskem gradbenem uradu dokončni načrt za novo palačo. Čez mesec dni bodo že začeli podirati zadnji del hiše in tam takoj zidati novo poslopje.

Razumljivo je, da bo središče bele Ljubljane dobilo s to palačo popolno- ma novo lice. Ljubljanci se zato zelo zanimajo za to zgradbo. Za promet pred postjo bo važno predvsem to, da bo segala nova palača za celih osem metrov znotraj sedanje stavbne črte, tako da Šelenburgova ulica ne bo več 8 m ozka uličica, temveč 20 m široka velemestna cesta. Vzile teru bo za pa- lačo ostalo okrog 1.500 m² stavbenega prostora. Poslopje bo zgrajeno iz že- lezobetona in bo ostala na okusnih že- lezobetonskih stebrih.

Zunanja slika palače bo docela dru- gačna kakor pri sedanjih zgradbah na tem prostoru. V dolžini 6 m od sosedne Rojnovne hiše bo palača zgrajena ena- ko visoko, t. j. v višini 13 m. Od teh 6 m dalje se bo pa palača dvigala z vencem na višino 25 m; to višino bo imela tudi na vogalu, vse do sosedne Bonačeve hiše v Šelenburgovi ulici. Vrh

palače bo zaključen z balustrado, ker je zgoraj nameravana še terasa, široka 6 m na vsako stran. Iznad terase se bo dvigalo še eno nadstropje.

Zunanje lice palače bo na obe cesti, Šelenburgovo in Aleksandrovo, vodo- ravno poudarjeno z žlahtnim ometom in marmorjem. Prilike bo od enega konca do drugega ena sama izlozba in bo do prvega nadstropja v samem ste- klju. Med pritičjem in prvim nadstrop- jem, t. j. nad izlozbo, je v načrtu mar- kiza široka 2'40 m, tako da bomo pod njo lahko vedrili in nas oko postave ne bo več moglo opozarjati, da je posta- janje na hodniku prepovedano — tudi tedaj ne, če bomo stali ravno na vo- galu Šelenburgove ulice in Aleksandro- ve ceste. Na vrhu bo prav takšna mar- kiza in nad njo velik napis: »BATA«.

Palača bo imela skupaj s podpritič- jem 9 nadstropij. V podpritičju bo moderno kopališče; v pritičju bo imela tovarna svoje lastne prostore, poslovni lokali bodo pa v prvem, drugem, tretjem in četrtem nadstropju. V petem in šestem nadstropju bo po eno večje stanovanje in po dvanajst sob za sam- sko osebo. V sedmem nadstropju bo dancing in terasa.

Vhod v palačo bo z Aleksandrove ceste; tam bo pasaza in dohod k dvi- galom in stopniščem.

Vse vogalno pročelje, ki bo z nad- zidkom visoko okrog 30 m, bo prav tako kakor stranska pročelja popisano z neonsko razsvetljavo, tako da bo ve- černi pogled na palačo res velemesten. Naj pripomnimo, da bo palača imela tako močno neonsko razsvetljavo, da se danes še Dunaj in Praga ne moreta s tako ponašati, še manj pa seveda Beograd in Zagreb.

„DURLIN“ je trpežen

Veliko odlikovanje kneza-namesti- nika Pavla, 11. t. m. so Nj. Vis. kneza namestnika Pavla promovirali na oxfordskem vseučilišču za častnega doktora civilnega prava; ker je na istem vseučilišču končal tudi svoje študije, so mu izročili redno doktor- sko diplomu. Pri tej svečanosti sta ravnatelj Ballyol-Colledgea in profesor Belly imela kraljka nagovora v latinščini in sta poudarila, da spada knez namestnik Pavle med najugled- nejše člane oxfordskega vseučilišča, da je znan ljubitelj umetnosti in re- gent naroda, ki je prijatelj angleške- mu narodu.

Tragična smrt mladega ljubljans- kega zdravnika dr. Marjana Bukovca. Prejšnjo soboto se je pri smučanju v Triglavskem gorovju smrtno po- nesrečil mladi ljubljanski zdravnik dr. Marjan Bukovec. Ko se je s prijateljem vozil v dolino, je nenada- ma zavozil med skale; zaradi hitre vožnje si ni mogel več pomagati. Treščil je s takšno silo v veliko ska- lo, da je obležal na mestu mrtve. Spet mlado življenje planinčan na oltar...

Profesorji in dijaki visoke šole za telesno vzgojo v Varšavi bodo v kratkem obiskali našo državo in bodo v Beogradu priredili propagandni športni večer, kjer bodo pokazali me- todne svoje šole in poljske narodne plese. Obisk varšavske visoke šole za telesno vzgojo je prvi obisk takšne šole v naši državi in vlada zanj veli- ko zanimanje. Omenimo naj, da je na tej šoli dostudiralo tudi več naših športnikov.

Listnica uredništva

K. F. v. M.: Naslov poudarimo smo vzel na- značaj. Pesmi ne sprejemamo, krajše povesti le tedaj, če so res prvotne.

H. D. v. M.: Omenjeni članek je izšel v na- šem tedniku dne 11. marca t. l.

M. A. v. K.: Vaših prispevkov se ne spom- nim. Mogoče sem vam o tem že odgovoril, mogoče jih sploh nisem dobil, ali so pa romali v koš. Pišite še.

H. A. dijakinja: Začetek je dober, upam, da bo drugi prispevek že zrel za objavo.

St. Javornik: Na žalost ne moremo objaviti.

L. R. — Ljubljana: Utegnete imeti prav, da je o službenju dobrina vredno razmišljati, toda vzile temu, prispevka ne moremo objavi- ti v »Zrcalu naših dni«.

V. F. — Ljubljana: »Zlozhaba ali kaj?« ne more v list. Poskušajte kaj drugega napisati!

Jugoslovanski patent številka 2798. Dva zasebna uradnika iz Subo- tice in mehanik Herman Galter so pri patentnem uradu v Beogradu prijavi- li patent, s katerim bi z lahkoto dvi- gali potopljene parnike; novi patent bi tudi onemogočil potopitev parni- kov. Izumitelji si obetajo od njega pravo revolucijo v gradnji parnikov; po njihovem bi bila namreč plozba popolnoma varna. Bistvo patenta je baje v tem, da se v parnik montirajo prozorne cevi, ki se napolnijo z zrakom in se tako prepreči polop ladje. Baje je nekaj podobnega izumil neki fran- coski inženir, toda njegov patent se ni obnesel, ker je gumijaste balone pritril na zunanjo mesto na notra- njo stran ladje. Izdelovanje po no- vem patentu bo baje zelo poceni in ima lepo bodočnost.

Proti revmatizmu, išiasu, kostobolju, poapnjenju žil, živčnim in nevralgičnim obolenjem, kapi itd.

„ANTIRHEUMIN“

je izvrstno v drzavi, ka- kor tudi v inozemstvu preizkušeno sredstvo, ka- tero se priporoča tudi za zastareli revmatizem, saj pri večkratni uporabi ublaži in stop- nejvalno končno ozdravi bolečine.

Cena 1 steklenice Din 35.—, s poš- tino Din 40.—, 3 originalne stekle- nice Din 100.— franko.

»ANTIRHEUMIN« razpošilja po po- zvetju: Mr. ph. A. MRKUSIĆ, le- karnar, Mostar, Primorska banovina.

Dobiva se v vseh lekarnah.

Oglas reg. pod S. Vr. 14.245 od 11. 8. 1936.

Na čuden način se je masčeval Ante Glavaš iz Sarajeva nad Ružo Blaževiću, ker ga ni marala za mo- ža. Najprej je posekal mladi sadovnjak njenega očeta, nato je pa njega z nožem nevarno obklal, tako da bo najbrže podlegel ranam.

Koliko se vredni lepi-zobje? To vprašanje si stavimo navadno tedaj, ko zobe že izgubimo ali kadar je že prepozno, da si jih ohranimo. Naj- pogostnejši povzročitelj obolenja zob je zobni kamen. Radi tega je treba zobe pravočasno negovati — z zobno pasto Sargov KALODONT, ki vsebuje sulforicin oleat dr. Bräunlichia proti zobnemu kamnu, pa bodo ostali tudi Vaši zobje vse življenje zdravi in lepi.

Nov jugoslovanski rekord v zrač- nem jadraniu je te dni dosegel znani beograjski pilot in učitelj na pilotski šoli jugoslovanskega aerokluba g. Aleksander Stanojević. Z letališča v Borovu je odletel o pol štirih popol- dne in ker je bil ugoden veter, je jadr- al vse do sedmih zvečer. Ko se je pa začelo pripravljati k nevihti, se je moral spustiti nad neko nez- nano vasjo, imel je pa smolo, da ga je veter vrzel na neki svinjak. Sele po izstopu iz poškodovanega letala je izvedel, da je v treh urah in pol preplul v zraku celih 130 km, in da je iz Borova priletel do vasi Bozuo v Bosni, nedaleč Zavidovića.

Vrečica s smodnikom je ekspla- dirala v rokah nekega 15letnega fanta v trenutku, ko jo je nameraval od- nesli delavcem, ki grade železniško progo proti Foči. Fant je hotel stopiti iz sobe na cesto, ko je na vrečico padla iskra in vžgala smodnik. Na- stala je strašna eksplozija, ki je po- rušila vso hišo. Fanta je razneslo, otrok, ki je bil še v zibelki, je po- popolnoma zgorel, drugi trije otroci so podlegli ranam, dve ženski so pa pre- peljali strašno ožgani v bolnišnico. Človek res nikoli ne ve, kje ga čaka nesreča!

Skočila je v vodo, ker je izgubila stanovanjski ključ sedemnajstletna služkinja Katica Sabova iz Smedere- va. Na nekem samotnem kraju v oko- lici mesta se je pognala iz čolna v Donavo. Mrzla kopa je pa izreza- nila, da je začela obupno klicati na pomoč. Njene krike je na srečo sliš- al splavar Ivan Sander; skočil je za njo in jo potegnil iz smrtnega ob- jema valov. Pozneje je zmedeno dekle povedalo, da je šla v vodo iz strahu pred gospodarjevo kaznijo, ker je izgubila stanovanjske ključe.

Sree in jetra ima na desni strani. K dr. Ristiću v Petovem je prišel te dni mlad orožnik, ki je tožil o hu- dih bolečinah v prsih, o splošni osla- belosti in utrujenosti. Dr. Ristić ga je preiskal in presenečen ugotovil, da ima mladi mož srce in jetra na desni strani, prav tako ima pa tudi narobe zvita čreva. Zdravnik je po- slal nenavadnega bolnika na reulge- nološki pregled v Skopje, kjer je slika potrdila njegove ugotovitve.

Isti dan sta se rodila in isti dan umrla. Iz Smedereva poročajo, da sta na ponedeljek 26. aprila t. l. umrla 99 let stari kmet Radoslav Lazić iz vasi Selevce in njegova žena Živka. Čudno naključje, da sta umrla isti dan in ravno v ponedeljek; kajti po- nedeljek je igral pomembno vlogo v njunem življenju. Oba sta se namreč rodila v ponedeljek, poročila sta se 20 let nato spet na ponedeljek, 79 let nato sta pa prav tako oba umrla na ponedeljek. Tudi sin se jima je ro- dil v ponedeljek. Tako sta se stara za- konca navadila gledati v ponedeljeku svoj srečni dan.

Isti dan zvečer ko ji je en otrok utonil, je drugače povila žena kmeta Selima Bajramovića iz vasi Bundulić v Srbiji. Sosedje vidijo v tem prst božji.

Desetletnica obstoja drž. trgo- ske akademije v Mariboru so te dni slovesno obhajali v Mariboru. O pri- liki proslave so nekateri dijaki dobili nagrade za najboljše izdelane nalogo »Kakšen naj bo jugoslovanski trgo- vec?«

Na električno žico se je obesil Alojzij Kumer, tovarniški delavec v Mariboru. Mrtvega so našli v njego- vem stanovanju. Vzrok samomora ni znan. Zapušča ženo in dva otročka.

Pogrešanega turista Jovana Vu- kosavljeva iz Zagreba je te dni našel mrtvega v snegu dvorni lovec Peter Gašperin. Pogrešani Vukosavljev je odšel iz Zagreba že 15. marca na smu- čanje v Triglavsko pogorje; našli so ga pa v snegu med Velim poljem in Vojami.

Ker je mislil, da se vozi v brzo- vlaku, ki se ne ustavlja od Ljubljane do Zidanega mosta, je skočil iz dvi- žnega osebnega vlaka pri Devici Mariji v Polju brivski vajence Jakob Šer. Padel je tako nesrečno na glavo, da je obležal na mestu mrtve.

Inženir Bloudek in Josip Gorec sta dobila te dni za svoje zasluge na športnem polju red Jugoslovanske krone IV. stopnje.

Hranilne knjižice

nakup in prodaja — naj- solidneje potom pisarne

Alozij Planinšek

Ljubljana

Beethovnova ulica 4/I.

Telefon 35-10

Prava rudarska epidemija je nastala v Bosni

V zadnjem času je prišlo v naše kraje, ki so znani po evokem rudni- škem bogastvu, veliko tujih strokov- njakov, ki skrbno pregledujejo terene in iščejo vse mogoče rude. Posebno v Bosni se v zadnjem času vršijo anali- ze in pregledovanje raznih terenov. Ta epidemija pa ni zajela samo tujih strokovnjakov, ki imajo na razpolago velike denarje, ampak tudi domačine, ki bi radi spekulirali.

Mnogo ljudi, ki se nikoli niso pe- žali s kopanjem in prodajanjem rud- nin, je prijavilo pri rudarskem gla- varstvu v Sarajevu razna rudninska nahajališča. Ta spekulacija je tem lažja, ker se za tako prijavo in za tako nahajališče plača lebo samo 28 din. Če se pokaže, da ima prijavi- lo polje res dragoceno rudo, ki bi jo bilo vredno kopati, odkupijo tuji po- lje za lep znesek.

Baje se v Bosni mudi tudi neki an- gleški kapitalist, ki že eksploatira v reki Latvi blizu Travnika je našel zla- to in pravi, da se bo eksploatacija zla- ta iz Latve obnesla.

Menda so se zlati vsi vrgli na pri- javljanje rudniških polj pri rudarskem glavarstvu v Sarajevu. Med drugimi beremo tam imena odvjetnikov, knji- garnarjev, učiteljev, orožnikov in celo ime nekega kanonika in nekega gro- barja. Deset odvjetniških pisarn v Sa- rajevu se ukvarja samo z rudarskimi zadevami. Tako so odprli eno pisa- rno, da posreduje med lastniki rudni- ških polj in med tujci, ki hočejo polja odkupiti. Najboljša nahajališča so seve- da v knjigah rudarskega glavarstva rezervirana za državo še iz za časa Avstroogrške, ko so strokovnjaki na- tanko pregledali terene in jih o pra- vem času rezervirali.

Rudarska epidemija v Bosni je na- viška. Nekoliko nam to spominja na zlato mrzlico na Aljaski in v Klondy- ku, kamor so prejšnje stoletje prih- jali ljudje z vsega sveta s krampom in z malo fiziolo in hoteli na lepem obogateti. Nekateri so imeli srečo in so res obogateli, veliko in veliko jih je pa umrlo od lakote in pomanjkanja.

Zvečilni gumi kot stimulans (bodrilo)

Dunajska »Medizinische Rundschau« je objavila 30. septembra 1936 tale zanimivi članek:

Med najvažnejšimi bodrili (stimu- lanti), ki jih dobivamo iz poprove mete, je mentol, ki je zoper opešano- st in pri dispelskih motnjah, in pri mi- greni blažilno in vzpodbujajoče sred- stvo. Mentol ni samo važna sestavina mnogih zdravil, temveč rabi pogosto tudi pri izdelovanju »osvežujočih« sladkorčkov.

Ljudje s pokvarjenimi zobmi ne prenesejo slaščic, ker jim povzročajo v votlih zobeh bolečine. Znano je pa, da je prav mentol preizkušeno ana- stišno sredstvo zoper bolečine pri zob- nem kamnu, razen tega pa deluje tudi kot analgetikum pri trigeminalneural- giji, migreni in drugih bolečinah, ki jim je središče v glavi. Čeprav se zdi na oko nedolžen, se je izkazal zvečil- ni gumi v takih primerih za prav uspešno in blažilno sredstvo, ki ga je povsod lahko kupiti.

Zvečilni gumi so prinesli iz Ameri- ke k nam; danes ni več zgolj modno blago, temveč je postal posebno pri- ljubljjen pri vseh tistih, ki bi se mo- rali ogibati sladkorčkov, pa se jih ne marajo. Nič manj ni zvečilni gumi imenitno sredstvo za osveženje in po- budo. Posebno dobro došel je zvečilni gumi kadilec. Z mentolom prepoje- ne tablete osvežujejo usta in grlo ter tako zvišajo užitek kadilec. Tisti ljudje pa, ki morajo po zdravniškem nasvetu opustiti kajenje ali ga pa omejiti na minimum, in taki, ki jih muči »foetor ex ore«, bodo našli v zvečilnem gumi prav dobrega prija- telja. Za zobe je zvečilni gumi zelo priporočljiv. Stomatologija današnjih dni nas uči, da je zvečenje najuspeš- nejše sredstvo za ohranitev zdravih zob, hkratu pa uspešna masaža dlesni.

Pojem zvečilnega gumi je že zdav- naj zvezan z imenom Wrigley. Ta iz- delek je vreden vsakega priporočila, ker je v njem najboljši mentol, men- tol, ki ne draži. Razen tega je Wri- gleyev zvečilni gumi priročno in zelo higiensko zavit. Dr. K. W.

SMRT PLES'AVOSTI! „MORANA“ PRAVO CUDO!

„MORANA“ JE USAVRŠENA ODPRAVI PRILJAJ EKCEME JAČI IN HRANI LASIŠČE. TAKOJ USTAVI IZPADANJE LAS. LASJE PORASTEJO TUDI NA PLESASTOM MESTU. CENA STAKLENICE DO POVZETJU DIN 40. POŠTINA DIN 7.-

MODERNA KOZMETIKA - SPLIT - MORANA DIPLOMIRANA V LONDONU 3 OF GRAND PRIX IN ZLATO KOLAJNG

Cene našim malim
oglasom so zmerne in
času primerne!

Dva otroka saniata....

Prerokovanja, ki so se uresničila

(*C-i) Rim, maja. Vsa Italija govori o preroških sanjah dveh otrok, nekega osemletnega fantiča in desetletne deklice iz vasi Montagnano.

Neko noč sta se fantek in deklica zbudila oba hkratu ob dveh zjutraj — in oba sta jokala. Oče in mati sta brž skočila pokonci, da potolažita svoja otroka, tresoča se od strahu po vsem životu. Tedaj sta jima otroka povedala, da sta oba sanjala iste sanje: prav nad posteljama se je strop vdrl in pokopal vse pod seboj! Starši so osupnili spriču enakih sanj obeh otrok. Vse prigovarjanje ni nič zaleгло: otroka se nista potolažila in se nista. Zato so vsi štirje, mati, oče in oba otroka vzeli svoje odeje in legli spat na skedenj.

Ko so že malce zadremali, so vsi zdajci planili pokonci. V nočni tišini

je odjeknil lom in tresk. Stekli so na dvorišče, in glej: ostrešje na hiši se je porušilo! Ko je oče pokukal skozi okno v sobo, je videl, da se je pod težo zlomljenih strešnih brun vdal strop in zasul družinske postelje. Da nista imela otroka tako čudežnih sanj, bi bilo vso družino prav gotovo pokopalo pod ruševinami.

Čudežna rešitev te družine je šla od ust do ust. Vsi ljudje so govorili samo še o nenavadnih sanjah teh dveh otrok, zlasti se potlej, ko sta otroka še večkrat sanjala stvari, ki so se uresničile. Nekaj oseb je umrlo natanko tisti dan, kakor se je obema otrokoma sanjalo.

Več zdravnikov je izvedelo o čudežnih sanjčih, zato so vzeli otroka za nekaj časa na opazovanje v neki znanstveni zavod.

Kadar se mora londonski policijski ravnatelj opravičevati...

(*i) London, maja. John Gibbs je obiskal svojega strica. John je prišel s kmetov k stricu v London. John tega velikega mesta še ni poznal. Ko je najprej pozdravil strica na njegovem domu, je zato šel pohajkovat po ulicah. Tedaj ga je meni nič tebi nič aretirali »bobby« — tako pravijo Angličani stražnikom — zaradi postopanja po mestu. Take so pač postavbe na Angleskem; vso noč je moral potlej John prespati na trdem ležišču policijskega zapora.

Drugi dan se je izkazala Johnova nedolžnost; izpustili so ga. Policijski šef je bil spriču tega nerodnega dogodka v hudih skripicah, zakaj na Angleskem izgovor z »uradno« dolžnostjo sam še ne zaleže, da bi smel stražnik aretirati ljudi brez prav tehtnega vzroka. Zgodilo se je že večkrat, da so razpravljali o takšnih primerih v parlamentu.

Da bi se ognil takšnih nerodnosti, je šef londonske policije, sir Philippe Game, pisal Johnu Gibbsu vlnudno pismo in ga prosil, naj neljubo pomoto oprosti. Razen tega je priložil pismu ček za sedem funtov in sedem šilingov za kritje Gibbovih izdatkov.

John pa ni kdo ve kako zadovoljen s suhim opravičilom policijskega ravnatelja. Pravijo, da se je zatekel k nekemu odvetniku, ki bo zdaj vložil tožbo proti prevestni londonski policiji.

Knez, ki muči svojo ženo

(*ai) London, maja. Neko indijsko sodišče je sodilo dabeškemu radži, ki je obtožen, da je svojo ženo nečloveško mučil. Iz silne ljubosumnosti je baje ženo nekoč ožigal z žarečo cigareto. Mesece in mesece je imel svojo mlado in lepo ženo zaprto v temni sobi, in je nadziral sploh vsak njen korak. Kadar je šla kneginja v kopalnico, jo je spremila do zob oborožena straža. Večkrat se je tudi zgodilo, da je vladar svojo ženo javno trpinčil. Sodišče je prisodilo radži devet mesecev zapora in 375 funtov globe.

Svetovni kongres beračev

(*zi) Newyork, maja. Ameriški berači in zbiralci cunj so pred nekaj dnevi zborovali. Po vzorcu evropskih cigánov imajo tudi ti ameriški izobčenci družbe svoje postave. Letos se je sešlo na kongresu tri sto odposlancev iz vseh Združenih držav. Kongresu je predsedoval Jeff Davis, ki se ponaša z vzdevkom »kralja zbiralcev cunj«. Ta »kralj« je stanoval v svojem šotoru, podaniki so pa taborili v petdesetih šotorih okrog njegovega.

Pred nekaj dnevi je pa dohitela moža, ki je veljal za najspretnejšega zaklinjača kač, žalostna usoda. Mousa je hotel blizu piramid delati razne poskuse s svojimi kačami. Ko je pa odprl košaro, je iztegnila njegova najljubša kobra svojo ozko glavo in uklala svojega mojstra. Nesrečnež je čez nekaj minut podlegel kačjemu strupu.

Ne natezajte svojega spomina!

(noe) Newyork, maja. Ako hoče odrasel človek hitro napredovati v novi, docela neznanzi vedi (n. pr. jeziku) in ne privošči svojemu spominu primernega počitka, je uspeh njegovega učenja komaj za 2% večji kakor pri osemletnem otroku.

Med napornim delom si moramo privoščiti sem in tja en dan počitka, šele potem bo uspeh našega dela dosti večji (73%) v primeri z otrokovim.

Taka so dognanja doktorja Georgea S. Snoddyja, profesorja za psihologijo na univerzi v Indijani.

Jasno je, da so vse hitrostne metode za učenje tujih jezikov, ki jih priporočajo nekateri profesorji ukaželnim ljudem, škodljive in zmotne. Nobenega tujega jezika normalen človek ne more obvladati v dveh tednih. Učiti se moramo počasi, če nečemo prehitro pozabiti, česar smo se prehitro naučili.

Po profesorju Snoddyju kaže postopek umstvene prilagoditve dve razvojni stopnji: prva se odlikuje po veliki počasnosti. Šele ko imamo to etapo srečno za seboj, se lahko spustimo v hitrost.

Profesor Snoddy si po tej teoriji tudi razlaga nenadni zaton nekaterih športnikov in umetnikov, ki so se prehitro razvili in so zato tudi na lepem — »pregaranci« — odpovedali.

On ne pozna zobobola...

Prijetno poživilo: Kalodont voda za usta! Koncentrirane sestavine, izoborno razkuževalno sredstvo, varčna v uporabi.

SARGOV

KALODONT
PROTI ZOBNEMU KAMNU

Ker je preveč spoznal nevarnost zobnega kamna: neznosno bolečino, izpadanje zob. On je začel pravočasno uporabljati pravo sredstvo: redno čiščenje zob s »Sargovim KALODONTOM proti zobnemu kamnu«. Sargov KALODONT je edina zobna pasta v Jugoslaviji, ki vsebuje sulfocin-oleat dra Bräunlich. S čiščenjem se odstrani polagoma zobni kamen — povzročitelj mnogih obolenj zob — in prepreči njegovo ponovno tvorjenje.

Cene naših malih oglasov so zmerne in času primerne!

Enaki deklici

(noe) Newyork, maja. Na detroit-skem vseučilišču sta se spoznali dve študentki. Prvi je bilo ime Pavlina E. Taylor in drugi prav tako Pavlina Taylor.

Obe sta se rodili 22. septembra 1920, ena pri Sveti Katarini (Ontario), druga pa pri Svetem Ignaciju (Michigan). Obe imata rdeče lase in sončne pege po obrazu, pa tudi tehtata enako in enako sta visoki.

Obe Pavlini sta postali dobri in nerazdružni prijateljici; da si bosta še bolj podobni, sta se pričeli še enako oblačiti.

Nos in ušesa po želji

(noe) London, maja. Marsikdo bi se rad iznebil kljukastega nosa ali pa strlečih ušes, ki mu jih je naklonila hudomušna mati narava. Doslej je to bilo precej drago, saj je edino operacija lahko popravila črte na obrazu.

Zdaj pa si bodo nezadovoljneži lahko kar po želji kupovali dele obraza pri iznajdljivem angleškem trgovcu, ki je začel prodajati umetne nosove in ušesa. Organe izdeluje iz neke nove snovi, ki je na las podobna človeški koži. Če ne bodo predragi in se bodo dobro obnesli, jih bodo gotovo kmalu prodajali po vsem svetu.

Postopek je kratek in lahak: izbereš si primeren nos, ga pritiskaš na pravega, nihče ne bo niti slutil, da ni tvoj. Čez dva meseca — tako dolgo nekako traja, preden se »obrabli« — si kupiš novega, morda še lepšega... Na ta način si bo mogel vsakdo sam po svojem okusu oblikovati obraz. (»Stare«)

Poravnajte naročnino!

Ali ste čustveno zreli?

Leta 1928. je ugledni ameriški profesor-psiholog J. George Frederick izdal knjigo »Koliko ste čustveno stari?«. Po tej knjigi, ki je nekaka preizkušnja človeških čustev, so izbirale več let vse večje ameriške trgovine in tovarne svoje nameščenice.

Ameriškim učenjakom pa to ni bilo dovolj, hoteli so imeti še boljše, zaenostjivejšo preizkušnjo. Profesor za psihologijo dr. Adkison na Junior-Collegiu v ameriškem mestecu Boisu je sestavil v ta namen 25 vprašanj, po katerih se lahko vsakdo sam prepriča, ali je čustveno dozorel.

Profesor je svoja vprašanja preizkušil na prebivalcih Boisa in prišel je do kaj zanimivih sklepov. Zenske so čustveno še zelo »zelen«, prav tako mladi moški, saj jim vse preveč cvete domišljija. Čustveno zrelost dosežejo le starejši gospodje. Izmed žensk je dosegla najvišjo »zrelostno starost« neka dojilja in vzgojiteljica, tamkašnji lekarnar je pa po svojih čustvih star bore štiri leta.

Ta dognanja pa profesorja niso zmedla, saj je dobil celo mnogo zahval za svojo preizkušnjo; ljudje bodo namreč po tem spoznanju znali krotiti svoja čustva in si oblikovati trdnjše značaj.

Kako pa izveste, kakšna je starost vaših čustev?

Pri vsakem izmed spodnjih vprašanj podčrtajte s svinčnikom »da« ali »ne«, seveda odkrito in pošteno, drugače preizkušnja nima smisla. Seštejte številke in jih delite s 25; dobljeno število pomeni starostno stopnjo vašega čustvenega življenja.

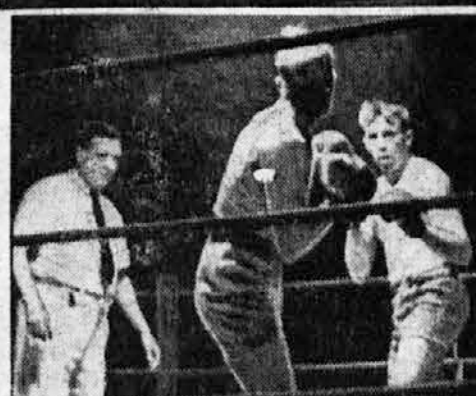
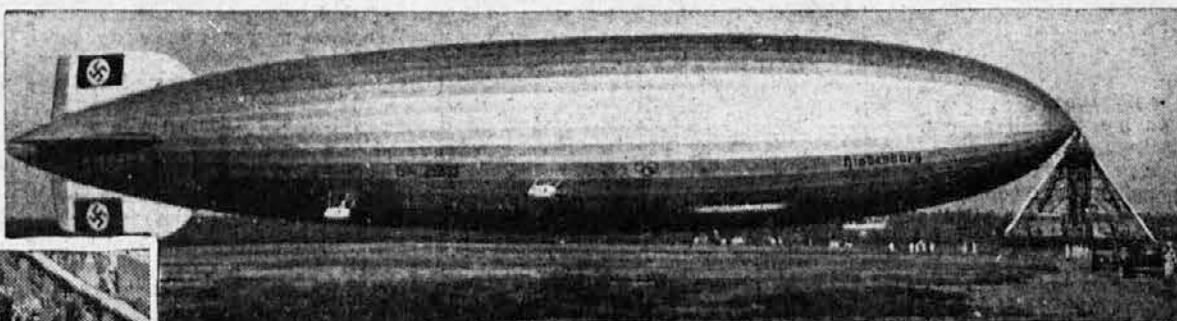
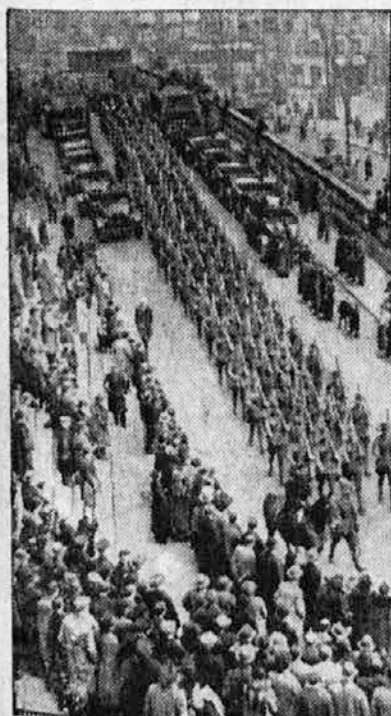
Če dosegate starost 25 let, je vaše čustvovanje docela zrelo, 20—25 je normalno in zdravo, 18—20 povprečno, 16—18 pa se že približuje nedorastlosti, 14—16 je nedorastlo, 12—14 mladostno, 10—12 otroško, pod 10 pa otročje.

VPRAŠANJA

1. Ali hitro izgubim pogum, se vdajam trenutnemu razpoloženju in napadom potrtosti? Da 11, ne 21.
2. Ali se rad ponašam s svojo obleko in me veseli pozornost, ki jo zbujam z njo in s svojim vedenjem? Da 7, ne 2.
3. Ali sem tudi v težavnem položaju hladnokrvna in prisebna? Da 26, ne 7.
4. Ali tudi proti močni po opoziciji trmasto, dlakopeško in logično zagovarjam svoje mnenje? Da 12, ne 30.
5. Ali sem rad sam in v samotji? Da 40, ne 8.
6. Ali večkrat kaj bleknem, kar pozneje obžalujem? Da 10, ne 20.
7. Ali živim v dobrem razmerju s svojo družino? Da 31, ne 9.

8. Ali me rade razdražijo besede in dejanja drugih ljudi? Da 11, ne 20.
9. Ali priznam, da nimam prav, kadar se motim? Da 26, ne 10.
10. Ali rad zvrčam na druge svoje napake in nerodnosti? Da 7, ne 25.
11. Ali živim v veri, da me je življenje osleparilo? Da 11, ne 28.
12. Ali mislim, da sem najboljši v vsem svojem sorodstvu? Da 6, ne 25.
13. Ali rad živim preko svojih razmer? Da 13, ne 26.
14. Ali me rad prime moreči občutek manjvrednosti in nezaupanja vase, ki ga skušam prikriti? Da 7, ne 25.
15. Ali pretakam pri čustveni gledališki predstavi solze? Da 5, ne 30.
16. Ali takoj ozmerjam svojega bližnjega z oslom, če je zagrešil malenkostno napako? Da 11, ne 28.

17. Ali svojim bližnjim rad pokažem svojo moč? Da 7, ne 25.
18. Ali sem gospodovalec? Da 12, ne 30.
19. Ali postanem togoten, če me kdo ujezi ali razžali? Da 5, ne 25.
20. Ali mi je veliko do naklonjenosti drugih ljudi? Da 7, ne 21.
21. Ali lahko dolgo in nespravljivo sovražim? Da 7, ne 21.
22. Ali me grizeta zavist in ljubosumnost, če vidim uspehe drugih? Da 11, ne 21.
23. Ali hitro zamerim in se pogosto prepiram? Da 10, ne 20.
24. Ali sem obziren do čustev svojih bližnjih? Da 22, ne 7.
25. Ali kdaj mislim na to, da bi koga ubil, ali bi pa rad sam šel v smrt? Da 5, ne 20.

TEDEN V BESEDI IN SLIKI

1. slika: Vsi zadnji dnevi so bili v Londonu v znamenju priprav za slavnostno kronanje kralja Jurija VI. Na sliki vidimo marsiranje avstralskih čet po londonskih ulicah.
2. slika: Zrakoplov »Hindenburg«, ki je eksplodiral v Lakehurstu pri Newyorku.
3. slika: Prizor iz boksarske tekme med Nemcem Murachom in Italijanom Garbarinom (na desni), ki se je vršila v okviru evropskega prvenstva v Milanu. Zmagal je Nemec.
4. slika: Nemška komisija, ki se je odpeljala v Newyork, da preišče vzroke katastrofe zrakoplova »Hindenburg«. (Na skrajni desni dr. Eckener, graditelj zeppelinov.)

Novela „Družinskega tednika“

Tako lep par...

Napisala P. Reicherjeva

S časniškim izrezkom v roki je Adolf počasi stopal po ulici navzdol, čisto neko hišno številko. No vendar! Obstal je. Tedaj se je nekdo, ki je moral iti tik za njim, zaletel vanj.

»Oprostite, prosim!« je dejal glas, ki se je zdel bolj razburjen kakor opravičujoč.

Adolf se je ozrl in ugledal dekle v lepem rjavem kostumu, s čednim rjavim klobučkom na glavi, ki ga je amerila s hladnim pogledom od nog do glave. Tudi ona je držala časniški izrezek v roki. Prav gotovo je v to ulico privabil tudi njo oglas v časniku. Oglas: »Svetlo, dvoenkensko sobo s klavirjem, elegantno opremljeno, oddam v najem.«

»Nisem vas videla,« je dejala mlada dama s tolikšno vnevarnostjo, kakor da bi bila res mogla prezreti Adolfovo šest črtnjav visoko postavbo.

Adolf je odgovoril: »Bržčas ste na moč kratkovidni,« in je zavil po stopnicah navzgor. Sovrastle je že vzkliko med njima. V prvem nadstropju je Adolf iztegnil roko, da bi pozvonil. Obrežnil se je ob deklinirano roko. Pogledala ga je. Pobesil je roko in zamrmral: »Oprosite!«

»O, prosim,« je dejala in se kar na lepem sladko nasmehnila. Presledko! ni je mislil Adolf ves besen.

Dekle je pozvonilo. Čakala sta.

Neka starejša, zavajena gospa se je prikazala na pragu. Bila je gospa Gardenova, lastnica stanovanja. Prijazno je pogledala čakačo dvojico in dejala: »Dober dan! Bržčas bi si rada ogledala sobo? Kar velopita, prosim. Prav gotovo vama bo všeč. Kakor nalašč bo za takšen krasen par!«

Dekle se je razsrdila.

»Nisva par,« je siknila. »Ta gospod,« posebej in strogo je poudarila besedo »gospod«, mi je popolnoma tuji.

»A tako,« je menila gospodinja. »Da, tako je,« je pritrdil Adolf.

»Nu, prav,« je skomignila z rameni gospa Gardenova. »To ni moja stvar. Prisegla bi bila da sta poročena — in še srečno poroču. Pa nič ne del! Kar velopita. Soba si lahko vseeno ogledata.«

Sobica je bila za čudo lepo opremljena, sicer malo nemoderno, vendar zelo okusno. V kotu je stal velik pianino.

»Skoda, da nista poročena,« je do brodušno menila gospa Gardenova.

»Tukaj je kopalnica, tam pa plinski kuhinjski. Vse skupaj stane samo 150 šilingov.«

»Ali je klavir ugašen?« je vprašal Adolf hlasno.

»Pred nekaj tedni sem ga dala ugašiti.«

»Zadovoljna sem s sobo,« je menila mladenka.

»Najamem sobo,« je rekel Adolf.

Njegova čedna tekunica mu je pogledala naravnost v oči. »Jaz sem prva spregovorila,« ga je ukorila.

»Jaz sem bil pa prvi pri vratih,« jo je zafrknil Adolf.

Tedaj se je dekle nasmehnila in se obrnila h gospodnji. »Zdaj morate vi odločiti!«

Gospa Gardenova se je obotavljala. Takšna odločitev ji ni šla v račun.

»Nečem si nakopati takšne odgovornosti,« je mirno dejala. »V kuhinjo stopim, da se mi kaj ne prismoči, medtem se pa vidva pomenita.«

Krenila je k vratom in odmodod zaklicala: »Morda ne bo napak, ako žrebata šiling vrzita!«

»Saj res,« je dejal Adolf. »Ali bi žrebata?«

»Meni je prav,« je odgovorila mladenka.

Adolf je vzel šiling iz žepa in vprašal: »Glava ali število?«

»Glava!«

Vrgel je novček v zrak. Dekle se je radovedno sklonila nadenj.

»Številka!« je razočarana zamrmrala. Potlej se je vzravnila in odšla k oknu. Bilo je v maju, in mehek zrak je prihajal v sobo. Solnčni žarek je božal njeno zlatolasa glavo. Vsa žalezna je stala tam. Njena nežna, eko-raj otroška postava se je v ostrim obrisu odražala na sinjem ozadju neba. Adolfa je zapekla vest.

»Prav žal mi je, gospodična, da sem slabo dobil. Kljub temu naj bo soba vaša!«

Ni mu odgovorila.

S česte so se slišali zamolkli zvoki valčka, ki ga je igral pocestni orglar. Podzavestno je stopil Adolf h klavirju, dvignil pokrov in udaril na tipke. Zaigral je spremljavo k valčku. Tako se je vživel v to, da je pozabil svojo okolico, in šele ko je dekle stopila k niemu, se je zavedel, da ni sam. Vstal je.

»Hvala,« je dejala mladenka. »Ne-
beško lepo ste igrali.«

»To j: moj poklic,« je odgovoril.

»Torej ste godbenik?«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

»Da; pravkar sem se vrnil iz Pari-
za, kjer sem končal glasbene študije.
Dolje sem stanoval v hotelu, zdaj mi
je pa že dovolj tega igranja na raz-
glašeni klavirjih. Zato sem precej
pohitel sem, ko sem prebral ogla-
se.«

Našla sta se v višini 3000 m

Življenje še zmerom piše romane... vsaj v Ameriki

(*wi) Los Angeles, maja.

Ni še dolgo tega, ko je bil Floyd Odlum še neznan uradnik, ki si ni ničesar bolj želel kakor lastno hišico v Salt-Lake-Cityju, v svojem rojstnem mestu. V tej hišici pa ne bi bil rad sam; o ne! Bo že kje staknil tovarišico — si je mislil — tako, ki bo z njim delila dobro in hudo, deklo po svojem okusu, ki mu bo dobra in ljubezniva žena. Toda naj se je Floyd Odlum še tako trudil, da bi našel bitje, ki bi ustrezalo njegovemu idealu, ga vendar ni mogel najti. In ker je medtem pri svoji tvrdki napredoval in je bil z delom preobložen, sploh ni več utegnil misliti na uresničanje svojih sanj.

Zivel je samo še življenje prezaposlenega ameriškega businessmana, ki je komaj še vedel, da je na svetu tudi zasebno življenje. Letalo je postalo zanj neobhodno potrebno vozilo, zakaj koristi družbe »Atlantic« so terjale, da je bil danes tu, jutri tam. Ako je včasih zašel v kakšno družbo, je storil to samo iz dolžnosti, ker se tako spodobi vodji »Atlantic-Corporation«. Zabave mu pa vseeno ni bilo mnogo mar.

Čudna stava

V neki družbi se je vsegamogočni šef »Atlantic« seznanil z nekim mladičem.

dim dekletom, ki mu je bila koj na prvi pogled všeč. A čeprav mu je miss Jacqueline na moč ugajala, to vendar ni bila ljubezen na prvi pogled. Prav za prav je šlo za neko stavo, ki jo je gospod Floyd sklenil z gospodino Jacqueline. Sam Bog si ga vidi kako sta se začela meniti o nešteti poletih, ki jih je imel gospod Floyd Odlum že za seboj — in tedaj je menila gospodinja Jacqueline, da mora biti prekrasno, ako človek leti v takšnih višavah nad neznanimi pokrajinami, nad morji in vrhovi, zlasti pa šele tedaj, ako bi lahko sama pilotirala.

Vodja »Atlantic-Corporation« jo je smehljaje se poslušal, potlej je pa dejal, da so to samo prazne sanje — in da bi se Jacqueline prav gotovo nikoli ne naučila letanja, zakaj takemu so kos pač samo mišičave ženske roke. Toda s to svojo pripombo je zbudil samo Jacqueline trmo in častihlepje.

»Koliko staviva, da bom vendar postala letalka?«

»Stavim dve sto dolarjev,« je dejal Floyd Odlum.

»Drži!« je pritrdila Jacqueline. »Čez dva meseca vas bom že povabila na prvi polet.«

Šefu »Atlantic-Corporation« sta na moč ugajala dekletova samozavest in častihlepje. Naskrivaj je polzvedoval

potlej, kako napreduje njen študij v letanju. »Ze čez tri tedne je imela Jacqueline pilotsko spričevalo v žepu. Čez tri tedne — čeprav si je sama zadala rok dveh mesecev — je že vsa ponosna sporočila mr. Odlumu svoj uspeh in ga je hkratu povabila na izlet z letalom.

»Saj se menda ne bojite?« je hudo mušeno vprašala.

Floyd Odlum se je samo nasmehnil — saj se je bil že prej prepričal, da je gospodinja Jacqueline napravila pilotsko skušnjo z odliko. In vrhu vsega ni maral kvariti mlademu dekletu veselje.

Srečna zaročenca

Jacqueline je sedela za krmilom — in letalo se je pod vodstvom njenih večjih ročic dvigalo čedalje više. Ko sta bila 2000 metrov visoko, je Floyd kratko in malo po vseh predpisih zasnubil dekle. Jacqueline je bila tolikanj presenečena, da je nevede potegnila za višinski vzvod. Letalo se je dvignilo še tisoč metrov više. Šele tedaj se je Jacqueline toliko streznila, da se je zavedela laskave snubitve. Nemo je prikimala.

Čez dobro uro sta pristala Jacqueline in gospod Floyd Odlum kot srečna zaročenca spet na zemlji.

Če ima star don Juan smolo...

(nno) Gradec, maja. Pri blagajni nekega graškega kina je stal starejši mož, po poklicu postrešček; ko je prišel na vrsto, je naročil dve vstopnici, zase in za svojo hčerko.

Policijski nadzornik, ki je stal v njegovi bližini, ga je pobral po starosti njegove hčerke.

»Petnajst let ima,« je povedal možak.

»Potem ne sme k tej predstavi,« je odločil nadzornik, »otroci izpod 16 let ne smejo več po osmi uri v zabavišča, vrh vsega je pa film, ki ga nocoj vrte, še mladini prepovedan.«

Postrešček se pa ni dal ugnati.

»Oprostite, gospod nadzornik, moja hči Ivanka je že poročena in mati dveh otrok,« je pojasnjeval zgovorno in privlekel obenem iz žepa Ivankino poročno knjižico z natančnim popisom njene rodbine.

»Prav žal mi je,« je odkimal nadzornik, »zakon je zakon...«

Kaj je hotel možak? Odnehal je in vzel denar nazaj. To pa menda ni bilo všeč njegovi hčeri, kajti prav nič spodobno je zavrnila svojega »očeta«. »Prvič mi ni Ivanka ime in drugič hočem imeti bonbone, ki ste mi jih obljubili, ko ste me povabili v kino!«

Med splošnim smehom in grohotom je nadzornik starega lisjaka aretiriral zaradi poskusa zapeljevanja mladotletnice.

Nadobudno dekletce so pa vrnilo roditeljem, ki sta jo že vsa v strahu zaman iskala pri vseh sosedih; namesto bonbonov je frklja dobila dve krepki okoli ušes od svojega pravega očeta.

(»Kino-Journal«, Dunaj)

Kaj za ženske

(nzo) New York, maja. New-Altony, najhno mesto v državi Kansas, menda lahko imenujemo raj za ženske. V tem mestu so na vseh vodilnih mestih ženske.

Zupanja je ženska, prav tako so pa iz vrst šibkega spola tudi sodnik, davkar, pet občinskih svetovalcev in inkasant radijskih in telefonskih pristojbin.

Ženske pa znajo tako umno vladati, da je mesto New-Altony na glasu enega najzgovornejših ameriških mest.

Resnici na ljubo moramo dodati, da vsaj newaltonski gasilci in orožniki ne nosijo kril.

(»Kansas Star«)

Ameriški notar

To značilno sliko iz ameriškega življenja nam podaja v pariškem večerniku »Paris-Soir« neki Francoz, ki se je mudil doli časa v Ameriki.

Nekega dne je potreboval notarja, da mu potrdi neko pogodbo. Pogledal sem v telefonski imenik, pripoveduje Francoz, in sem nemalo osupnil, saj je bilo v vsaki donebnici cel kup notar-skih pisarn.

Colorado-building je stalo nasproti mojemu stanovanju, zato sem se odločil, da skočim kar tja k notarju.

»K notarju bi rad,« sem dejal strážju pri dvigalu.

»V vsakem nadstropju jih je nekaj, h kateremu želite?« me je vpljudno vprašal strážar.

Ko sem rekel, da mi je vseeno, h komu me popelje, mi je toplo pripovedal notarja, ki uraduje v 10. nadstropju.

Peljal sem se torej v 10. nadstropje, polskal notarjevo pisarno in vstopil. V

so bi je sedelo za pisalnim strojem mlado, čedno, plavalas deklo in si mirno čistila nohte.

»Rad bi govoril z gospodom notarjem,« sem ji dejal.

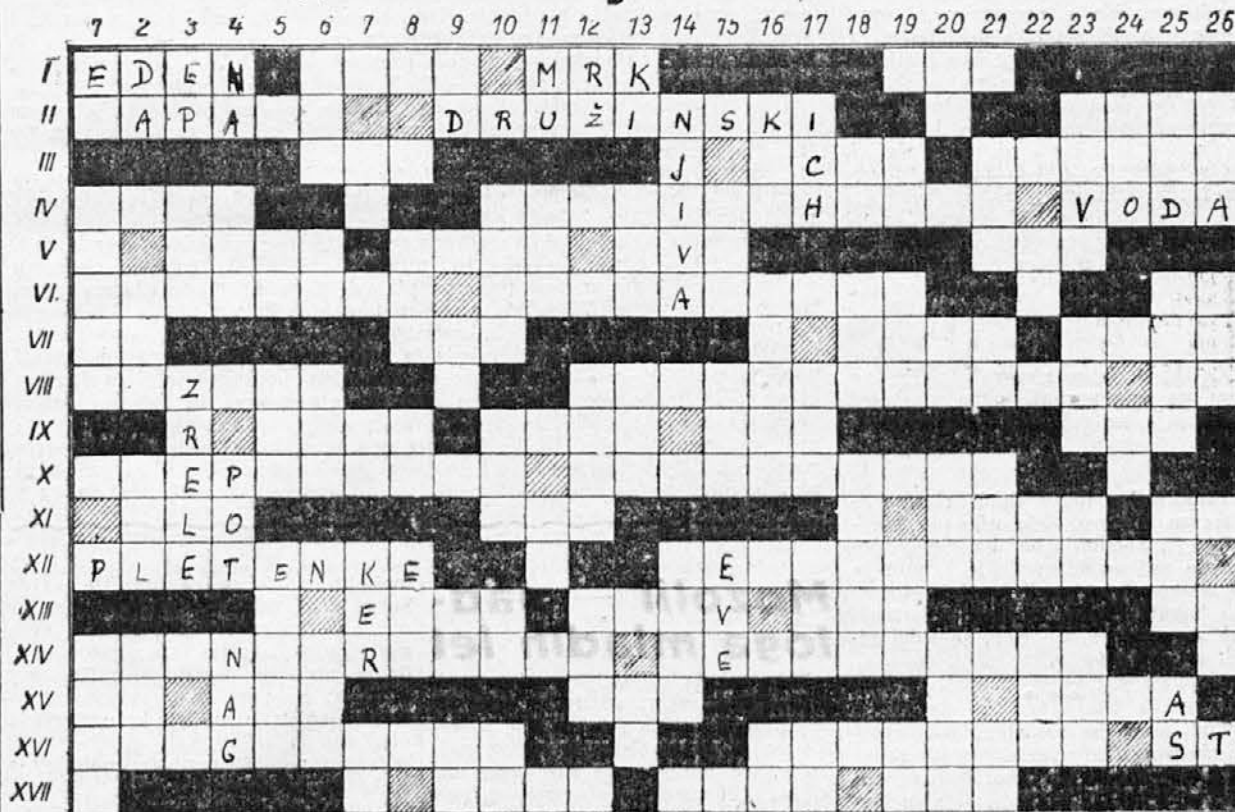
»To sem jaz,« je odvrnila nekam počasi, ker je imela v ustih žvečilni gumi.

Videč mojo osuplost, mi je razložila, da v Ameriki lahko postaneš notar že z 21 leti, če napraviš potrebne skušnje, ki po njenem pripovedovanju niso posebno težke.

Povedal sem torej gospodični notarji, kaj želim. Pazljivo me je poslušala, potem mi pa resno velela, naj

Binkoštna križanka

„Družinskega tednika“

Pomen besed

Zaradi večje preglednosti navajamo po vsaki razlagi v oklepaju število črk iskane besede

VODORAVNO

I. — Števniki, ki se v samostalniški družbi skreči na polovico (4). — Poskano deblo (4). — Če je popoln, velja za enega izmed največjih naravnih prizorov (3). — Pesnik, znan bralcem »Družinskega tednika« po travestiji »Desetega brata« (3).

II. — Kvarijo premnoge slovenske križanke (6). — TA TEDNIK NASI BRALCI RADI (9). — Kdor na tako pride, mu ne kaže drugega, kakor da stisne zobe in na novo začne (4).

III. — Strah kuhinjskega mrčesa (3). — Tak se je Marceli v romanu »Zakon na poskušnjac« zdel Noel (4). — CASOPIS, KI IZIDE 52 KRAT NA LETO (6).

IV. — Kraj v kranjskem okraju, ki posebno poleti dostikrat beremo o njem (4). — »Ko dan se zaznava...« je prvi verz te pesni (12). — Upi in nade puščavskih popotnikov (4).

V. — Navadno je sestavljen iz več jedi (4). — Tem mogočnejši, čim več pevcev ima (4). — Moško krstno ime (3). — Na jeziku ga imajo že 18 let vsi, v mislih pa le malokdo (3).

VI. — Mesto v Južni Srbiji, znano po bitkah v balkanskih vojnah (8).

— Gosposka gostilna (10). — PO-MOŽNI GLAGOL (2).

VII. — Začetek vesele slovenske pesmi, zložene dobri kapljici na čast (2). — Kača (3). — Otroška igra, ki se je pred kakimi štirimi leti na lepem pojavila in prav tako na lepem tudi izgnila (4). — Vojna poročila ga skoraj vsak dan omenjajo (4).

VIII. — Začne se s smrtjo (6). — Šolski predmet (12). — Predlog (2).

IX. — V PRVOTNEM POMENU IMA SAMO DVE STRANI (4). — Naš so-sed (4). — Jedro »slovanov« (3). — Krajevni prislov (3).

X. — Kdor je tak, se ga nobena beseda ne prime (10). — Robov »Deseti brate« je to v primeri z Jurčičevim (10).

XI. — Kiparjeva gmota (3). — Žuželke (3). — Moško ime (4). — PREDLOG (2).

XII. — Na kmetih jih radi vzamejo s seboj na izlete, seveda ne praznih (8). — Vedomisljavnost (12).

XIII. — Moško krstno ime (4). — Duševna stran narave (4). — Dalmatinski otok, znan po neki pomorski bitki in po svojem vinu (3). — Začetek vsake ljubezni (2).

XIV. — Služi s pridom zapisnikarjem (12). — Števniki (10).

XV. — Nota; tudi kralj v Italijanski (2). — 4. sklon ženskega krstnega imena (3). — Čebelja posoda (3). — Prostor pred stanovanjem (4).

XVI. — Reka v Srbiji, kjer so v balkanski vojni Bolgari napadli Srbe

(10). — 4. SKLON NEDOLOČNEGA ZAIMKA (8). — Del premnogih slovenskih krajevnih imen (kralica; 2).

XVII. — Obeljena smreka z okrašenim vršičkom (4). — Zaradi zadnjega deževja so tako narasle, da se je bilo bati katastrofe (4). — Osebnizaimek (3).

NAVPIČNO

1. — Začetna in končna črka zadnjega leta mnogega omenjanega angleškega državnika (2). — Zlit s cinom in enkom, rabi za izdelovanje zvono (3). — Junaki balkanskih voja (4).

2. — Najvažnejša besedica za zakonsko zvezo (2). — Reka v Bosni (3). — Oblika glagola »rili« (3). — Veznik (3).

3. — Oblika pesmi (2). — Prav ceniti ga zna samo tisti, ki ga več nima (3). — Če niso črnejše takšne, jih ne kaže kupovati (5).

4. — Predlog (2). — »Vsi« v dvojini (3). — Prehodna, tudi prevozna zveza med naselbinami (3). — Tak pride človek na svet (3).

5. — Števniki (2). — Mesto na nekdanjem avstrijskem Tirolskem (3). — Nekoč se je Ljubljana tako imenovala (5).

6. — Začetek slovenske domoljubne pesmi (3). — Predlog (2). — Brez ognja si ga je težko predstavljati (3). — Tak svet je neprijeten (3).

7. — Tako kratek je samo zato, ker je brez samostalnika (2). — Povratni

Prva zapoved za lepo kožo

ELIDA mila

ELIDA BELI ŠPANSKI BEZEG omamljivega vonja snežnobele barve

prisežem, da je vsebina pogodbe resnična. Nato je potegnila iz miznice velikanski notarski pečat in ga pritisknila pod svoj podpis.

»Koliko sem pa dolžan?«

»25 centov prosim (12 dni)...«

Poceni, kaj? In brez tistega nadležnega onegavljenja, ki smo ga vajeni v Evropi. Seveda, ali prav tako tehtno zaleže kakor pri nas — tega pa kajpak ne vem.

Pretresljiv proces

(nč-x) London, maja. Pota Pravice so včasih hudo čudna. To nam posebno nazorno kaže naslednja pretresljiva povest.

Sodišče v Essexu na Angleškem je te dni razpravljalo o enem izmed najtragičnejših procesov zadnjih let.

Na obtožni klopi sta sedela brat in sestra Avgust* in Nora Boastova. Pri procesu je prišlo na dan, da je Avgust že kot deček zapustil rodni dom in odšel k mornarici. Čez deset let se je vrnil domov in našel samo še svojo petnajstletno sestro Noro, oče in mati sta mu bila med tem že umrli.

In zgodilo se je, da sta se mlada človeka vnela v grešni strasti drug za

drugega. Neverjetno, a resnično: petnajstletno vaško dekle je bilo tisto, ki je zapeljalo svojega brata... Iz trenutnega poželjenja se je razvila ljubezenska strast, ki ju je vodila v Leodon, kjer sta živila zaljubljenca kot mož in žena osemnajst let in dobila štiri zdrave otroke.

Morda bi ta zgodba nikoli ne prišla na dan, da se ni Avgust pred letom dni v drugo zaljubil in zapustil svojo ženo in sestro. Nora se je počasi vdala v svojo usodo in se je poročila z nekim vrtnarjem. Toda njuna skrivnost je nekako prišla na dan in sodišče je moralo izpolniti svojo dolžnost: krvosramneža so aretirali in te dni sta se morala zagovarjati pred sodnikom Baileyem.

Sodnik je sodil po paragrafi in ju je obsodil.

In tako sta se razbila dva zakona, ki sta morda pomenila izhod iz krvosramne zablode. In tako so do smrti zaznamovani štirje nedolžni otroci.

Najbolj do živga gredo pa človeku besede, s katerimi je sodnik utemljal svojo obsodbo:

»Obsodba je tem bolj upravičena, ker je sodišče spoznalo, da se brat in sestra še zmerom ljubita...«

(»Morgen«, Dunaj)

zaimek (2). — Vzročni veznik (3). — Predlog (2).

8. — Zgodovinarji ga radi spravljajo s časom v zvezo (3). — Podvojen soglasnik (2). — Žensko krstno ime (3).

9. — Kratica iz trgovsko-industrijskega življenja (2). — Osebnizaimek (2). — Grad iz Dumasovega romana, ki je pred 3 leti izhajal v »Družinskem tedniku« (2). — Kratica dolgostne mere (2).

10. — Napoveduje dan (4). — Osebnizaimek (3). — Vprašalni veznik (2). — Prešernov vprašalni veznik (2).

11. — »Obrnjena« pamet (2). — Oblika glagola »vreti« (3). — Kratica na listinah (2).

12. — Kruh iz nje velja za zdravega (2). — Na binkoštna praznika bodo v cerkvah takšne maše (4). — Osebnizaimek (3).

13. — Oziralni zaimek (2). — Blago se po njej nabira, po vrvi pa zapravljaja, pravi pogovor (3). — Potrjen soglasnik (3). — Zemljiška mera (2).

14. — Obdelano polje (5). — Brezova je dobra za nekatere otroke (4).

15. — Star velja za klenega in zanesljivega (3). — Jarek (3). — Godovnice prve grešnice (3).

16. — Menda edina beseda, ki jo Francoz in Ljubljančan enako izgovarjata, čeprav različno pišeta; tudi njen pomen se v obeh jezikih približno krije (3). — Oblika glagola »rjoveti« (5). — Kratica za »vršilec dolžnosti« (2).

17. — Nemški osebni zaimek (3). — Nemški spolnik (3). — Latinski pozdrav (3). — Povratni zaimek (2).

18. — Medmet (2). — Osebnizaimek (3). — Oblika glagola »taliti« (5).

19. — Prislov (2). — Nekaterim se zdi potrebnost iz presnega masla (3). — Pol »osnove« (3). — Veznik (2).

20. — Osebnizaimek (2). — Osebnizaimek (2). — Kadar to počnem, imam rad mir (3). — Mojzesov starejši brat (4).

21. — Krajevni prislov (3). — Del kolca (2). — Nekdanji pridevek višjih turških častnikov in nekaterih civilnih uradnikov (3). — Osebnizaimek (2).

22. — Veznik (2). — Eden od obeh glavnih junakov skoraj vsakega romana (2). — Pomožni glagol (3).

23. — Oziralni zaimek (4). — Števniki (3). — Zanimak pomožni glagol (2). — Dobra polovica vsake »terne« (3).

24. — Mati matere božje (3). — Pomožni glagol (2).

25. — Vrst. (3). — Ne navdahnje človeka k nižjemu dobremu (4). — Tak fantič je tudi ohola (1) deklica vsč (3). — Igralna kvarta (2).

26. — To počne ena...med devic v Zupančičevem prevodu Puškinove »Pravljice o carju Saltanu« (3). — Kadar je ponoči toliko ura, je zakonski mož že zdavnaj doma, če hoče imeti mir v hiši (3). — Pomožni glagol (2).

Besede, ki jih popisujejo debeleje in večje natisnjene razlage, povedo splošno znano resnico.

Ne spodobi se...

Za naša varčna dekleta...

Kako navežem moža na dom

Neka švicarska revija je priobčila zanimivo anketo »Kako navežem moža na dom«; seveda je na to zmerom pereče vprašanje dobila nešteto odgovorov. Marsikateri izmed njih je kaj poučen, zato smo tudi mi za naše čitateljice izbrali nekaj najbolj posrečenih nasvetov, ki veljajo menda prav tako za naše kakor za švicarske žene.

Žena ne sme biti možu samo ljubica in prijateljica, temveč tudi tovarišica. Le k dobremu tovarišu se človek lahko zateče po dolgočasnem in napornem delu.

Kakšen naj bo pa dober tovariš? Prav gotovo mora biti veder in pogumen, imeti mora zanimanje za delo svojega druga in nikoli naj ne pozabi, da hodita velikodušno in v tovarištvu z roko v roki. Prav tovarištva navadno pri ženi pogreša mož! Naravna ljubeznost in dobro srce bosta zmerom znova priklepala moža na dom in na družinsko življenje.

Ker laže moža osvojiš, kakor ga pa navežeš nase in na dom, moraš pač gledati, da ga vsak dan znova osvojiš.

Bodi do svojega moža zmerom prav tako ljubezniva, kakor si dobra in vljudna do ljubelega gosta. Do moža bodi obzirna, nič manj kakor si bila pred poroko, in ne puščaj, da bi vsakdanje skrbi in težave motile vajino srečo.

Ne dovoljuj, da bi se v tvoj dom vtihotapila navada. Navada je začetek konca vsake ljubezni. Le s takom, ljubeznivostjo in razumevanjem boš ustvarila v domu možjevo najljubše pribežališče.

Če meniš, da si pametnejša od svojega moža, mu tega nikar ne kaži pri vsaki priložnosti. Ne kritikuji moževih napak s preostrim očesom! Možu privoščijo zmerom nekoliko miru, prav gotovo ga je potreben, bolj kakor misliš. Zvečer ko pride truden iz službe domov, mu ne hiti takoj pripovedovati vse marnje, ki si jih ujela, ko je bil on zdoma. Počakaj, da se odpodije, potem mu pa povej, kar meniš, da ga bo zanimalo.

Če hočeš biti v zakonu srečna, si zapomni dve preprosti, a globoki zapovedi: 1. Le popolna svoboda človeka veže, in 2. Ljubezen, ki se zna ukloniti, zmaguje.

Če hoče žena navezati moža na dom, ne sme poznati samo umetnost zabavljanja temveč tudi umetnost molčanja.

Žena naj v možu zbudi z zanimanjem za njegovo delo njegovo častihlepnost. Spodbuja naj ga k delu, občuduje naj ga in spoštuje in mož se bo zmerom rad vrnil k njej. Notranje bogati ljudje in ljudje, katerih duh je zmerom zaposlen, se tako nikoli ne dolgočasijo.

Tudi možje so poslali svoje nasvete in odgovore. Po njih predlogih sodeč so dokaj skromni, tako da pametni ženi ne bo težko ohraniti si njih ljubezen.

Menda možje največ pretrpe zaradi ženske sitnosti in zaradi zamerjanja. Žena, ki meni, da mora biti lepa in dobra samo za družbo, se pač ne sme pritoževati, če tudi mož rajši zahaja v vse mogoče družbe kakor pa domov.

Pridobiti in ohraniti si možjevo ljubezen res ni taka umetnost: nekoliko resničnega zanimanja za naš poklic,

nobenih zaves, ki jih modrikast cigaretin dim pokvari; pridno gospodinjo in ne le kup svilenih domačih oblek; in klet, v kateri je nekaj steklenic dobrega vina, ki pa ni samo za goste; to je vsa moja želja.

Mož ne bo potreboval prijateljev in tovarišev, če bo našel nadomestilo zanje v ljubeči ženi.

Prav gotovo ni lahko moža navezati na dom. Svojega zakonskega tovariša moraš seveda najprej dobro poznati, šele potem boš lahko ugani-

la, s čim ga najlaže obdržiš doma. Najzanesljivejša je pač to, da delaš vsaj nekoliko po njegovi volji, da tudi njemu privoščiš nekaj »besede v hiši«, da ne tiščiš zmerom sama v ospredje, in da vsaj na videz ubogaš svojega možička.

Morda boste pri prebiranju teh odgovorov menile: »Saj to že vse vemo, saj ni nič novega.« ali »Lahko se reče, teže naredi.« Prosim, nikar! Izprašajte si pri vsakem nasvetu vest, ne verjamem, da bi bila docela čista. Skušajte izbrisati že najmanjše napakice, da se ne bodo razrasle v grde, velike napake! Saj si želite sreče in veselja, ali ne? Pri zadovoljnem možu, pri veselih otrocih v mirnem domu ga boste našli!

(n)

Naša kuhinja

JEDILNIK ZA SKROMNEJŠE

Četrtek: Svinjsko stegno z gorčično omako, testenine, palačinke.

Petek: Zelenjavna juha, v prtiču kuhan emok s paradižnikovo omako.

Sobota: Grahova juha s klobasicami, žebulna omaka s krompirjevim pirejem.

Nedelja (binkoštna): Kuhana kokoš z zelenjavo in rižem, malinoveča pena*, rabarbarov kompot.

Ponedeljek (binkoštni): Juha iz belušev, naravnih rezki z glavno solato, Pišingerjeva torta.

Torek: golaž * Sekelice, riževa kaša s sladkorjem in cimetom.

Sreda: Goveja juha s kruhom in žebulnimi rezinami, grah s smetano.

JEDILNIK ZA PREMOŽNEJŠE

Četrtek: Goveja juha z vraničnimi emoki, špinača in krompirjev piré, zabeljene artičoke z drobtinami.

Petek: Panadna juha, belušji, pripravljeni na poljski način, češki tolki.

Sobota: Jesprenekova juha, prekajeno meso s grahom, čokoladne kocke s sladko smetano.

Nedelja (binkoštna): Riževa juha, koštrunova pečenka, pripravljena kot divjačina, zraven krompirjeve paštete; okrašene banane.

Ponedeljek (binkoštni): Možganova juha, ocvrti piščanci, francoska solata, pražen krompir, smetanovi žličniki v vanilijevi kremi.

Torek: Riževa juha z ohrovtom, sesekljana pečenka, sneženi emoki v rabarbarovem kompotu.

Sreda: Goveja juha z vlivanci, govedina s krompirjevim pirejem in radičem, ocvrte jabolčne rezine.

Pojasnila

* Malinoveča pena: Primešaj spenjani smetani sladkorja in toliko malinoveca ali kakega drugega odcedka, da bo dobila pena od njega prijeten okus in lepo barvo, ne da bi pri tem postala redka. Namesto spenjane smetane lahko vzameš tudi sneg treh beljakov.

Kaj bo pa botrca spekla?

Srečna birmanka se veseli že meseca in meseca pred birmo na ta svečani dan; dobila bo morda zlato verižico, uhane ali uro, imela bo novo obleko, peljala se bo z avtom ali vozom v okolico na izlet in jedla bo imenitne stvari pri obedu v botrini hiši.

JEDILNO ORODJE (ne rjavi)

F. GOLOB, LJUBLJANA
Wolfova 8

Kakor pri porokah, krstih in pogrebščinah, mora biti tudi pri birmi miza obložena z vsemi mogočimi dobrotami; to velja prav tako za mesto kakor za deželo. Še pozneje, ko bo birmanka morda že nosila drugo ali tretjo uro, in bo birmanska obleka že zdavnaj pozabljena, se bo birmanka s hvaležnim želodcem spominjala na obilni birmanski obed.

Ker bo gotovo tudi med našimi čitateljicami precej botric, sem zbrala nekaj prav primernih receptov za to priložnost.

Mandljevi obročki

Skuhaj 21 dkg mandljev, olup jih, posuši in zmelj. Pridaj jim 25 dkg sladkorja in 2 žlici marelične meze in zgneti to v trdo testo. Zvaljaj ga za prst debelo, pomaži ga z ledom (snegom enega beljaka in 10 in pol deke sladkorja) in zreži iz njega obročke, ki jih suši nekaj časa v hladni pečici.

Prestice iz meze

Zmešaj približno četrt presejane nega sladkorja z dvema žlicama marelične meze in limonovim sokom, zgneti to v testo, pridaj po potrebi še malo sladkorja, zreži testo na majhne koščke, naredi iz njih lične prestice, jih pavaljaj v sladkorju in jih daj sušiti.

Orehova torta

Mešaj pol ure četrt kile sladkorja z dvanaestimi rumenjaki, pridaj temu p. izno 50 v možnarju z žlico sladkorja stolčenih in presejanih orehov, 14 dek presejane moke, malo vanilije in sneg desetih beljakov. Torto speči v namazanem obodu, jo zreži nato z ostrim žem na tri kolačke, ki jih namaži s temle nadevom: razmota dva rumenjaka z žlico moke, četrt litra sladke sveže smetane, sladkorjem in vanilijo ter stepaj tako dolgo pri ognju, dokler se zmes dobro ne zgosti. Namaži jo na dva kolačka torte in jo pusti čez noč, da se dobro strdi. Polem zloži vse tri kolačke še enkrat v model, prevleči jih z ledom ali istim nadevom, vanj pa vtisni orehova jedra.

Letošnji pomladanski pariški klobuki

Tri vaje za »lenobe«

Ali vas je že kaj zapelala vest? »Lenobe« ste vse tiste, ki vam je bil namenjen članek »Ne utegnem«. Tudi za vas se bo našel kotiček na naši strani, kotiček za kozmetiko, telovadbo in celo šivanje. Vse kar bo jemalo le malo časa, kar bo kolikor mogoče preprosto in zabavno, bom prihranila za vas. Morda vas bom tako poboljšala, morda celo spreobrnila?

Lepe noge hočete imeti? Vsak dan vadite vsaj enkrat to vajo, pa se vam bodo gležnji in meča zožile, postale boste gibčnejše, korak vam bo lažji in prožnejši. Pozor tedaj:

Vzpi se na prste in vzroči roke, kakor bi hotela utrgati jabolko na visoki veji. Nagibaj se naprej in nazaj, tako da boš čutila te odklone v mečih. Naredi vsaj deset odklonov na obe strani.

Jaz ne vem, zakaj je dobra mast na trebuhu in ob bokih in menda tudi ti ne veš. Proč z njo, če hočeš biti mlada in vitka! Če trebušček še nima prebujnih oblik, bo ta vaja prav uspešna. Lezi na hrbet, seveda na ravna tla in ne na postelji. Vzdigni noge in poganjaj kolo v zraku. Vadi vajo vsak dan pet minut, s kratkimi presledki.

Tretja vaja bo dobra preizkušnja za tvoje ravnotežje. Vzem jabolko ali žogo (ali še boljše, svojo najljubšo poreclanasto skodelico) in si jo deni na glavo. Šele ko bo skodelica trdno stala na glavi, tako da boš tudi lahko korakala z njo po sobi, bo tvoja drža pravilna in tvoje ravnotežje zanesljivo. Pomisli kako bi bilo, če bi se znašla na ozki stezi ob globokem prepadu... nič kaj prijetno, kaj ne? Torej tudi ravnotežja, ki ti ga doslej ni bilo mar, ne zanemarjaj!

Saska

Mozolji — nadloga mladih let

Neka mlada prijateljica mi je zadnjič otožno rekla: »Samo v romanih in filmih so mlada dekleta lepa, v resnici so pa suha, bleda in kar je najhujše, vsa mozoljasta.« Pogledala sem jo in jo razumela: nežne poteze, lepe oči, koža pa kar razorana od mozoljev in črnih pik. V tolažbo njej in njenim sotrpinkam naj povem, da bodo mozolji prav gotovo prej izginili kakor pa mlada leta. Toda ženska ni nikoli rada grda, posebno v mladosti ne, ko druge srečnejše tovarišice kar sijejo od zdravja in lepote.

Pri mozoljih je potrebna kar največja paznja, pa tudi potrpežljivost in higiena. Zmerom bom poudarjala in trdila, da s stiskanjem mozoljev ne odpraviš, kvečemu preneseš in vna-

meš jih, to je pa za kožo še slabše kakor črne pike. Ne stiskaj mozoljev niti s čistim robcem ne, pa tudi ne s prekuhanjo platneno krpo; najbolje je, da se jih sploh ne dotikaš. Umazani prsti, ki so vsak čas v lasih in na obrazu, so strup za čisto kožo. Zapomni si to!

Zvečer namaži ognjišče mozoljev s cinkovim mazilom ali pa z vazelinom. Če imaš zelo hude mozolje, ti priporočam tole »vodo«, ki naj ti jo točno po receptu sestaviš v drogeriji. Namaži si jo vsak večer tik pred spanjem na obraz, prej si pa kožo omeščaj s tremi ali štirimi kamiličnimi obkladki.

Recept:

Zveplenega etra . . . 100 gramov
90%nega alkohola . . 100 gramov
Razkrojene kafre . . . 2 grama
Benjovine tinkture . . 2 grama

Če imaš akne ali mozolje že več let in jih z nobenim domačim sredstvom ne moreš odpraviti, pojdi k zdravniku za kožne bolezni, da ti bo on določil tako zdravljenje, ki je za tvojo bolezen najprimernejše. Prej pa še poskusi z gornjo tekočino, ki se v lažjih primerih prav dobro obnese.

(n)

Na ulici in na promenadi

vidite čisto elegantno silhueto povsod priznanih TIVAR OBLEK! Tam, kjer je mnogo oči naperjenih v Vas, Vam daje občutek sigurnosti in neprisljenosti Vaša brezhibna in nad vse elegantna obleka.

NAŠE STROKOVNO ZNANJE IN PRAKSA v občevanju s stranko in naši dolgoletni, zvesti in strokovni sodelavci, kakor tudi na tisoče naših stalnih in zadovoljnih cen, odjemalcev, Vam daje popolno jamstvo najboljše postržbeli.

MI NE DAJEMO BLAGO NA KREDIT, za to pa imajo pri nas naši cenjeni odjemalci prednost najnižjih cen kljub visoki kakovostni vrednosti naših proizvodov.

Prepričajte se sami z neobveznim obiskom naše prodajalne

TIVAR OBLEKE

GLAVNA ZALOGA
ANTON BRUMEC
LJUBLJANA

Nasproti gl. pošti, Prešernova ul. 64

Skoraj vse prestopke proti lepemu vedenju zagrešiš v družbi. Tako tudi to: doma lahko ves večer šepetesh ženi na uho dnevne novice, toda tam te ne veseli, temveč prav v družbi, ko tucat ljudi zama hrepeni po tvoji skrivnosti!

Natezati radovednost enega samega človeka, je prijetna zabava zamej in čute; mučiti vso družbo s pošepetavanjem na uho je pa neodpustljiv greh!

Gospodje, ki odlagajo v družbi gorke cigarete ali ogorka na krožnikov rob, naj najprej pogledajo, ali je na mizi pepelnik; šele če ga ni, imajo to pravico, ki pa ni pravica lepega vedenja. Če živiš v veri, da si dobro vzgojen, poprosi gospodarico za pepelnik, ne boš se ji zameril, saj veš, da se vsaka gospodinja trese za svoj servis.

(Gl. tudi 5. stolpec na 7. strani.)

...in naše pridne gospodinje

Ne spodobi se...

NOVO OBLEKO?

NE — dve BLUZI!

Menda so modne izložbe blagoslov in preklestvo za vsako skromnejšo žensko. Nič čudnega, koliko novih idej in želja se rodi v kodrasti glavici ob pogledu na vsa mogoča blaga in kako hitro skopne ob njih visokih cenah... Nič ne maraj! Dve, tri cvetlice s travnika, da nosiš pomlad v roki, in majcen kosček sinjega neba, da se zrcali v tvojih očeh, pa je tvoje srce mirno in srečno! Ali ne moreš prav tako zadostiti vsem svojim željam?

Kaj radi pravite, da je današnja moda le za bogate ljudi. Motite se. Ali niste opazile, da skuša moda iti na roko tudi tistim, ki imajo le malo cvenka zanjo? Dovoljuje iznajdljivost, svojevrsnost, preprostost, počasi stopa s prestola in se približuje tudi nam, ki smo bile prej odrinjene v kot. Modne muhe in nespametne, neutemeljene zahteve popuščajo. Ne verjamete? Pomislite na bluze!

Včasih si smela bluzo obleči le dopoldne in za šport, za kaj drugega se to »ni spodobilo«. Imeti bluze je pomenilo svoje dni: imeti nesteto oblek in nekaj bluz. Danes je drugače; bluz je postala glavni del ženske garderobe, saj nam dve bluzi brez škode odtehtata eno obleko.

Nove bluze si lahko omisliš iz tankega blaga, iz imprimiranih in črtastih blag, da čipk in čipkastih blag niti ne omenim.

Platnene bluze v pastelnih barvah so navadno ukrojene v obliki moških srajc z ovratnikom, manšeti in žepki. Ta oblika, ki se prilaga prav tako mladim kakor starejšim ženskam, menda ne bo nikoli zastarela. Kot srajčko si pa lahko daš ukrojiti tudi dražja enobarvna blaga: satin, lamé, čipke, piké, razne krepke in celo organdi. Okrogli ovratniki in drobni gumbi so edini okras teh ljubkih bluz, ki jih lahko oblečeš tudi popoldne za obisk in celo zvečer za gledališče ali koncert.

Kakor imprimirane obleke bodo moderne tudi imprimirane bluze. Krasne so kašmirske ali pa drobno kockaste in nežno črtaste bluze. Sploh naj bodo vzorci za bluze bolj drobni; to velja posebno za imprimeje.

Zivobarvne, temne ali vzorčaste bluze nosi le h kostimom v svetlih, nevtralnih barvah. Zmerom sem vesela, kadar srečam čedno in spretno oblečeno žensko, ki se ji pozna, da ima okus in ne le denar. Naj omenim le nekaj ljubkih in drznih sestav, ki sem jih opazila preteklo nedeljo v Tivoliju. Temnomoder kostim, živoredeča bluz in temnomoder klobuk; svetlo, svetlosiv kostim, temnomodra bluz, prav tak klobuk; kostim v gorčični barvi, temnorjava bluz, temnorjav klobuk s trakom in barvi kostima. Neverjetno svojevrsnost je učinkoval lep temnomoder kostim z usnjanim ovratnikom in pasom cinobrase barve, zraven temnomoder klobuk s cinobra-

stim trakom. Teh primerov vam nisem naštel samo zato, ker so mi bili všeč, temveč tudi zato, da se boste iz njih naučile, da je prva in največja zapoved za čedno obleko: skladnost in ubranost v barvah.

Pošteno sem se oddaljila od svojega

naslova, ne zamerite mi, saj vam ne bo v škodo. Za konec pa še tole pariško novost: Parižanke so uvedle za letošnje poletje nove bluze, ki naj bi izpodrinile srajčaste kroje: to so bluze z velikimi vložki iz istega nagubanega ali robčastega blaga. Pariške šivilje, ki razširjajo novo modo, trde, da so te bluze priporočljive posebno zato, ker na pogled podaljšajo postavbo in zožijo boka.

Menda bo vsem všeč zadnji stavek: kolikor blag toliko bluz, kolikor bluz toliko krojev.

Saska

Nov val čipk

Moda hitro zastari, posebno, če je draga in malo praktična. Za čipke, ki so vladale že vso zimo, pa to pravilo ne velja; menda so jih ženske tako vzljubile kakor svoje dni, ko obleka ni smela biti brez čipkastega okrasja.

Lepa čipkasta obleka je za skromno žensko še zmerom predraga, pomagati si mora torej z okrasjem, garnituro ali ovratnikom, žabojem in petljo iz čipk. Tudi pahovke in volani iz nežnih čipk na svilnenih blazah so učinkovite in moderne. Čipke so se prikradle celo na rokavice in klobuk, namesto pajčolana.

Mlada, ljubka deklica naj nosi čipke svetlejših, pastelnih barv, starejše gospe naj si pa izberejo le temnejše čipke in naj jih nosijo čez svilene obleke tako, da ne bodo skoznje prosevale morda preobline oblike. Za večerne obleke lahko uporabijo stare čipke, ki jih vsiše v blago v obliki črt ali krogov. Eleganto večerno obleko iz temnih čipk in svilnega blaga nam kaže naša slika; če si ne moreš nabaviti prav take, pa si omisli podobno.

Čipke torej še niso iz mode, nasprotno, prav moderne so. Pobrskajte torej po starih predalih in odparajte jih z zimskih bluz, da jih boste lahko znova uporabile, saj so dovolj drage!

Sprehod po dežju

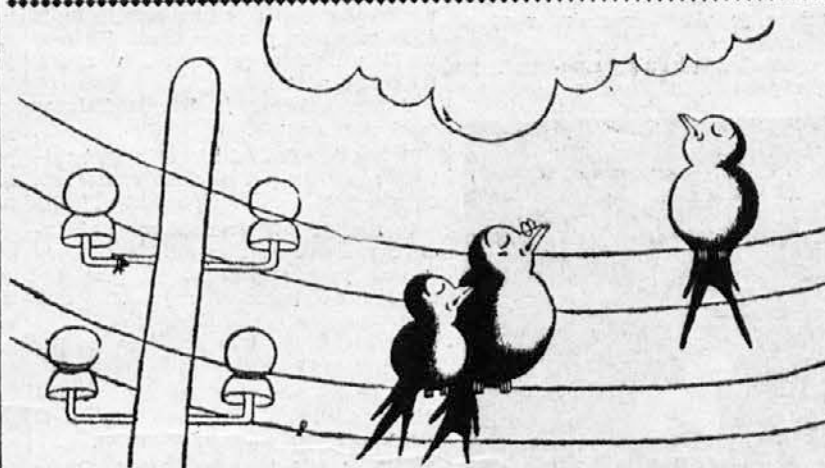
Menda ni na svetu ženske, ki bi ljubila dež, saj slišim ob vsaki priliki: »Ko bi bilo vsaj že konec tega nadležnega dežja!« Preveč moče res ne koristi ne duši, ne telesu, ker postane v enoličnem deževnem vremenu človek sam pust in otožen.

Pa vendar, vsaka stvar ima svojo dobro stran, menda ima tudi dež svojo. Sprehod po dežju, v topli obleki in nepremočljivih čevljih je koristen in ne škodljiv, kakor menijo vsi tisti, ki si ob deževnem vremenu niti skozi okno ne upajo pogledati. Res je, da dež na kmetih človeka bolj osveži, ker je poln ozona, toda tudi naš »mestni« ljubljanski dež ni dosti slabši, ker nimamo preveč tovarn in prahu.

Tuji, ki pridejo na sever, se posebno čudijo sveži in čisti polti severnjakinj. Vlažen zrak in pogost dež lepim severnjakinjam torej koristita, zakaj ne bi tudi nam, ko imamo meglo prav tako kakor v Londonu, dežja pa tudi ne dosti manj!

Sem pa tja kratek sprehod po dežju, brez šminke in pudra, pa bo vaša koža sveža, napeta in mehka! Tiste, ki hodite poleti na počitnice v kraje, kjer ni dima, tovarn in prahu, se z »deževnim« blagoslovom lahko še posebno okoristite. Izvrstna naravna masaža je ploha, ki nekaj minut biča lice in pospeši krvni obtok. Po tej masaži natri obraz z oljem ali z dobro hranilno kremo; gotovo niti pariški lepotni saloni ne vedo boljše počitniške priprave za trdo delo v mestu.

Poleti in spomladi ne nosi snežk, ker se v njih noge pote in kvarijo. Obuj rajši zaprte čevlje, ali pa obleci volnene nogavice, ki so gotovo bolj zdrave kakor gumaste snežke.

POMLADNI RAZGOVORI

»Poglejte jo, gospa — šopiri se s to obleko, čeprav jo je že lani nosila!«

Deževnica je najboljša voda za umivanje in pranje las, ker je tako mehka in voljna. Če jo spraviš v steklenico, imaš najboljšo toaletno vodo za lase, saj so skoraj vse drage tekočine za umivanje las zmešane z deževnico.

(n)

Povsod so ženske rade lepe...

Na jugu Aljaske imajo že deset let lepotni salon, čigar lastnik rad pripoveduje o nečimrnosti eskimskih gospodičen in gospa. Največ časa žrtvujejo eskimske dame za nego svojih las. Rajši kakor trajno imajo vodno kodranje, toaletne vode in kreme ne marajo, zato pa so bolj naklonjene rdečilu in pudru.

Na Kitajskem in v Mandžuriji imajo lepote salone kar na cesti. Ženske se dajo kodrati, striči in manikirati kar vprico občinstva — prav tako kakor kitajski možje, ki se brijejo kar sredi ceste.

V sovjetski Rusiji so lepotni saloni tako priljubljeni in poceni, da je v njih taka gneča kakor je bila v vojni za kruh. Cele vrste žensk stoje pred vrati, da pridejo na vrsto.

Tudi v Indiji dobro uspevajo lepotni saloni; tam so še posebno romantični, saj jih imajo na velikih čolnih, ki plavajo po reki od mesta do mesta.

Kuhinjsko posodo neguj, če hočeš, da bo lepa in trpežna. Loščeno (emajlirano) posodo najlepše očistiš s peskom. Če se ti je v posodi zasmodila jed, odstrani ostanke najlaže z vročo in močno milno raztopino, ki naj učinkuje več ur. Posodo iz aluminija, ki je izgubila lesk, napraviš spet lepo in blestečo, če kuhaš v njej jabolčne olupke ali peske. Pločevinasto posodo odgrneš s preslico, pa bo spet ko nova.

ŽENSKI RAZGOVORI

Mlada gospodinja M. K. iz L.: Imam nov linolej v kuhinji in v predsohju. Včasih ga izmijem s toplo vodo, v kateri je raztopljene nekaj sode. Zdi se mi pa, da ni več tako lep in blesteč kot prej.

Če hočete linolej prav negovati in čistiti, je predvsem potrebno, da veste, iz česa je narejen. Linolej je zmes strjenega lanenega olja in smole, zmele plutovine in barve. Ki je v vročem zraku in pod pritiskom nanešena na jutovino. Linolej zato ne smete čistiti s sredstvi, ki tope olja. Zato nikoli ne uporabljajte sode ali mineralnih olj. Zato, da linolej obrišete s čisto vodo, če je zelo umazan, ga pa izmijte z mrzlo ali toplo vodo in dobro izsušite milom. Morda odpravi iz linoleja nekaj kapljic terpentina.

Irina, Ljubljana: Za potenje rok sem si kupila formalinovega spirita, toda uspeha nisem opazila. Nasprotno: Pravi sem imela izredno mehke roke, zdaj so pa postale hrupave. Kaj naj storim, da odpravim potenje rok, nok in pod pazduho, da ne bi koža trpela?

Prav tako dobra kakor razna zdravila sredstva, mazila in spiriti, — pa še bolj potrebna, je paznja glede nege telesa in obleke. Nosite cimbolj propustno obleko, obutev, poletni platnere čevlje ali še boljše, sandale. Laskati čevlje pa sploh ne. Vsakdanja kopalnica in vsak dan sveže nogavice so pogoj pri odstranjevanju te nadloge. Formalin ni za vsakogar, pri uporabi pa je treba prav posebno paznje. Kupite si morda salicilovega mila, za toaletno vodo pa imajte 2-3% salicilni alkohol. Salicil-Vaseol (telesni) puder imajte tudi pri rokah. Vse to so sredstva zopet potenje rok in pod pazduho. Seveda pa ne pretiravajte in vse varno preizkusite, če bo vaša, očitno zelo nežna koža, ta sredstva prenesla. V poletnih oblekah ne imajte potne. Te namreč bolj škodujejo kakor koži. Pralne obleke pa se vam tudi brez potne ne bodo kvarile. Puder Vaseolform

Marička je lepa, je očarljiva. Pravijo, da ima mnogo oboževalcev. Zanimajo me, ali bi jim ugajala na tej sliki, ali pa v gosteh pri svojih starih tetah, kjer kar venomer odpira usta in zeha.

Priznam, s starimi tetami je križ; morda res ni preveč prijetno poslušati njihovo »kramljanje«. Še neprijetnejše je pa, če mlado dekle v družbi zeha in kaže namesto »biserov« plombrane, ali pa celo gnile zobe.

Saska

za noge in milo Chronat sta tudi v mnogih primerih uspešna. Formalin pa lahko uporabite, ne da bi škodoval, na ta način, da si obujete čez noč nogavice, ki so bile poprej namočene v 10-15% formalinovi raztopini in posušene. Nekateri priporočajo formalin in vodikov prekis (eno ali drugo, seveda) kot dodatek k kopeli nog. Pogosto so potne noge tudi ploske. Potrebni so zato vložki. Pravijo, čeni s perforirano cinkovo ploščino. Pravijo, da ima ta na potne noge prav dober vpliv. O vseh teh stvarih pa seveda ni govora bolj na široko, ker je prehodno potenje včasih posledica drugih obolenj, ki jih more uspešno ugotoviti in zdraviti le zdravnik. Mnogi ki imajo mrzle in potne roke, in to samo v trenutkih, ko naj bi komu stisnili roko, bi morali iti k zdravniku za živčne bolezni.

Damijana.

ABESINEC

je sedaj špagete

u mi priljubljene

Ki-Ki BONBONE

Bilo kod Ki-Ki povsod!

ORLOV

Ne glede na nizko ceno, garantira se za vsako zobno ščetko »ORLOV«

Dobi se povsod!

Z zakonom zaščiten po vsem svetu

Meso iz pampe

Napisal Fritz R. Allemann

Avto brni po brezkraini ravni, med žitnimi polji in pašniki. To je pampa: brez hribov, brez kamenja, vsa pregrajena z žitnimi ogradami. To je ukročena stepla, ki črpa dandanašnji Argentini iz nje svoje bogastvo, kjer se jeklena mreža železnice čedalje bolj gosti, bolj kakor kjer koli v Južni Ameriki. Kar na lepem zagleda kraj čiste posejane skupine hiš. Nič kmečkega ni na njih; zde se kakor mestnemu telesu izgrani udje — in vendar uzeš kje prav blizu naselbine samotni kravič okostnjak, bleščeče oblišen od ptičev mrvinarjev, ves bel sredi rjavkastega zelenja.

Potlej, čez uro, se stanejo te naselbinske drobtine; cesta se izliva v cesto, druga križa drugo: mesto je pred teboj! Toda to mesto ni nič več podobno odriganemu udu Buenos-Airesa, nič več počitniškim in nedeljskim kolonijam kakšnega bližnjega velemera. Tu so ceste široke in prostorne; skoraj preproste. Posejane so z zelenimi drevjem, in mir in tišina vladata v sencih. Vsakebi stoje nizke hiše, preproste v svojem večno enakem kolonijemskem slogu, ki ga vidiš povsod med Kalifornijo in Argentino. Zadaj, skriti za vencem vrhov in parkov, se šopirijo zgovorni znanilci duševnega življenja: znanstveni inštituti, fakultete in muzeji.

To je La Plata, vzorno mesto Argentine. Zgradili so ga takrat, ko je morala bogata in premožna pokrajina Buenos-Aires odpreti vrata svoje prestolnice narodu, takrat, ko se je morala hoče noče odločiti, da si ustvari novo središče. Pol stoletja je zdaj tega, in La Plata šteje že 200.000 duš, pa ima človek še zmerom dovolj prostora okrog sebe, še zmerom lahko svobodno diha in uživa naravno sprečenost.

Tukaj je mesto dela. Pri La Plati so zasekani prekopu daleč v pampo: vodna pota mogočnega pristanišča, ki lahko vanj priplujejo največji oceanški parniki. In ob enem izmed teh prekopov, skoraj brezobzirno zgrajena v pokrajino, stojita dva velkana samih strnjenih poslopj: obe največji argentinski tovarni mesa.

Meso je poleg žita za Argentino največji vir bogastva: meso, gospodarski produkt pampe. Več kakor polovico svetovnega izvoza mesa prihaja iz Argentine — čudežno velika količina! Dežela, ki porabi največ mesa, Anglija, krije štiri petine svoje porabe iz hladilnic Buenos-Airesa, La-Plate, Bahía-Blanca. Samo to podjetje — pa to še ni največje, — ki stoji ob prekopu žitne La-Plate, predela na leto milijon tri sto tisoč glav goveda: 1.300.000 v golih številkah. Ovce, svinje, govedo, več ko 4.000 živine sleherni delovni dan. 5.000 ljudi dela v dvoranah in topah, kjer je postalo klanje že znano, kjer mora mrtva žival dati poslednje, kar se predelati da. In kaj le ni porabno?

»Stranski produkti nam največ vržejo, ker majhna podjetja ne morejo z nami vsitric,« mi je dejal ravnatelj največjega koncerna v USA, ki ima po vsej Južni Ameriki svoje hladilnice. Kostil, kopita, drob, črevesje, dlaka... vse ima svojo vrednost...

Najvažnejše ostane kajpak vendarle meso.

Ruk, ruk, se premika tekoči trak. Usekaš, zarežeš, postoji, spet usekaš, spet urežeš. V višini glave teče neskončni trak po veliki dvorani, polni ljudi in prenasitjeni z vonjem krvi. Sleherni prostorček je izrabljen za tekoči trak. Soparica je v vsem prostoru, gošta kakor kri, osladno zaudarjajoča. Čutiš jo v pljučih, v želodcu. Samo ljudi vidiš in — ovce. Ovce se pomikajo na traku; na eni zadnji nogi visijo, glava, neumna ovčja glava z izbuljenimi bebastimi očmi pa binglja navzdol. Ljudje stojijo v vrstah, in kadar trak postoji, useka vsak izmed njih, zareže vsak izmed njih... Nič več! Vsakih deset sekund zapliva nova ovca iz ozke staje, ki v njej tesno druga poleg druge čakajo na smrt. Vsakih deset sekund preveže oster nož drobn, beli, voljni ovčji vrat; vsakih deset sekund se premakne nedolžen mrlič na jeklenem traku za nekaj metrov dalje. Vsak delavec ve, kaj mora storiti. Na stopnice ljudi je tam, in vsakdo izmed njih zasađa dan za dnem svoj nož na isto mesto, z avtomatskim gibom slači ovel kožo, sega v notranjost in lušči drobovje iz mrtvega telesa.

Grozotno se sliši, pa ni prav nič grozotno. Možje imajo lepe, bele predpasnike, in prav malo krvi vidiš; samo duhaš jo. Tukaj koljejo higiensko, z vsemi pripomočki in po vseh dogmajih dvajsetega stoletja. Ta dvorana je samo neznaten člen velikega avtomatskega stroja: Ovce, avtomobilski deli ali konzervne škatle — to je skoraj vseeno; vse je samo predmet za tekoči trak. Tudi pri avtomobilskih delih je odmerjen vsakemu delavcu določen gib, dan za dnem, leto za letom... In pri ovcah ni nič drugače. Ko gledaš, skoraj pozabiš, da je to kožnato, strbno umito in do malega čedno nekaj, ki se ritmično premika po tekočem traku, še pred pol ure mi-

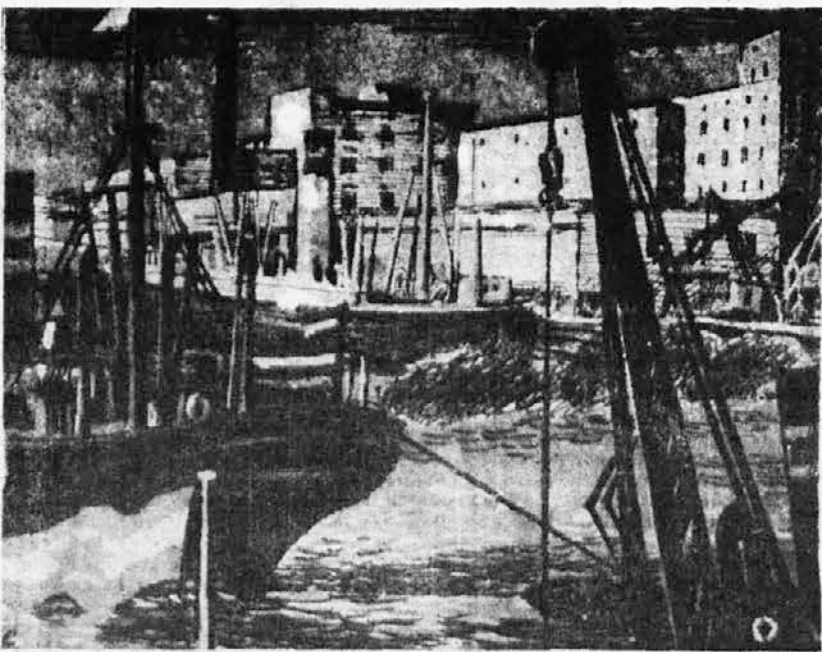
halo, da je bilo še živo. Zdaj je samo še produkt, ki bo šel na koncu iz roke v roko, s kontrolne postaje mimo zdravnikov — namesto mimo tehnikov in inženirjev v drugih tovarnah. Razlika je resda malenkostna. Tu pregledajo zdravniki meso, žigosajo ga in mu določijo vrednost, kakor drugod drugim izdelkom.

Nadstopnje niže, v dvorani, kjer čaka klavno živino na enakih tekočih trakovih enaka sprememba, je proces malce silovitejši. Govedo tuli, kadar ga s težkim klavirnim lopneš med senc. Govedo je trdoživ; njegova mogočnega telesa nočejo tako hitro postati blago, kakor ovčja. Govedo še dolgo trza. In moške, ki opravljajo prvo delo, stojijo v mlakah krvi; kar spodrsneš po krvi, kadar greš mimo njih. Naposled, po mnogih vmesnih postopkih, je trak vendarle skončal svoje delo. Velikanovi je prav tako čeden in delikaten in mrtev, prav tako temeljito za zmrazenje pripravljen kakor drobna ovčica.

Hladilnica: ledeni piš ti zaživlja okrog ušes. Na dolgih drogih visi meso,

vzameš v roko: nič mehkega ni, nič voljnega, nič trzajočega. To so samo še trdi kosti, zaprti navzven, zamrznjeni. Ta srca so kakor kamenje, tako trda, tako odporna, tako mrtva. Zaradi ledenega mraza jih ne preplaja več življenje — pa tudi gniloba ne more do njih.

To zmrazenje je čudež tehnike. Odkrije tega postopka je bilo neprecenljive važnosti za razvoj svetovnega gospodarstva. Šele takrat, ko je v nekih genialnih možganih dozorela misel o spreminjanju mesa, je postal svet zrel za mednarodno razdelitev dela in gospodarstva. Nič več ni treba krav po angleških pašah. Za Angleže prihaja meso z nedoglednih ravnic pampe, čez ekvator prihaja, varno pred gnitjem, varno pred vsemi procesi pokvare. Anglija lahko z mirno vestjo postane delavnica sveta; Nemčija lahko neovirano razmahne svojo industrijo; evropsko kmetovalstvo lahko brez skrbi zlože vzame: Argentina dobavlja boljše blago in ceneje...

Pristanišče v argentinskem mestu La-Plati

plečeta volov, krav in ovac. Na tisoče ovčjih src, govejih obisti, telečjih jeter; čedno kos poleg kosa, v nepreglednih vrstah, zmerom so ponavljaje. Meso? To kar tu vidiš, ni nič več mesu podobno. V teh žilah je kri zakrknjena. Vse je trdo, živali in jetra in srca. Mirno lahko potipaš srce, mirno ga lahko

Takšen se je zdel svet leta 1914.

Še leta 1919 ni bilo kdo ve kaj drugače. Sicer je medtem odvihrala svetovna vojna, toda to se je zdelo samo bežna motnja. Razvoj je bil nekoliko prekinjen, in vse je kazalo, da se bo

Ali poznamo tajne sile, ki spé v nas?

Indijski jogiji in fakirji in njihovi čudeži so za Evropana nov, skrivnosten svet, ki more ob njem nejevernež le zmajati z glavo

(zwi) London, maja.

Gospa David-Nielova, ena najbolj neustrašnih žena na svetu, ki je sama prehodila vso Kitajsko, Tibet in Indijo, je izdala čudovito knjigo. Ob njej se krešejo mnjenja, porajajo dvomi in tisočera vprašanja.

In gospe David-Nielovi, ki je zdaj profesorica za orientalske vede na pariški Sorbonni, ljudje nočejo verjeti. Zato ker niso sami videli in zato ker danes ta dan v čudeže nihče več ne verjame.

Jaz pa sem videl sam, na svoje oči čudovito stvar: Moža, ki ga je držal zrak.

Bilo je v južni Indiji, v Tinivaliju. Jogi Subaja Palavar, ki vam bom o njem pripovedoval, je bil takrat star kakih 50 let. Po zunanosti sodeč bi ga imel za berača. Pa ni. Sloveč jogi je, ki roma iz kraja v kraj vse življenje. Sedenkrat je že peš prepotoval vso ogromno pot od Tibeta do Ceylona.

Angleški naseljenec g. P. T. Plunkett je jogija Palavarja naprosil, da nam pokaže »trike« mirovanja v zraku. Jogi je privolil. »Predstavi« je prisostvovalo 145 angleških priseljencev, častnikov in turistov. Vsi smo napeto gledali in nadzorovali sleherni podrobnost.

Subaja Palavar nam je svoj »trik« pokazal v žarečem opoldanskem soncu ob 12. uri in 30 minut, na prostem.

Še prej ga je Plunkett vprašal, ali je dovoljeno fotografiranje. Jogi ni ugovarjal.

Potem se je pričelo. V prizor se je zagledalo nešteto objektivov.

Subaja Palavar je legel v okvir iz štirih bambusovih palic na ne preveč snažno preprogo. Glavo si je podprl z desno roko in obstal nepremično. Potlej je eden od njegovih spremljevalcev prekril palice z belim blagom, da je nastal nekakšen šotor. 20 minut Indijca nismo videli.

Ko so pregrinjala odstranili, smo videli Subaja Palavarja, kako ga je držal zrak.

Čudež?

Indijec je plaval v zraku v višini treh čevljev od tal. Najbolj nestrpni in radovedni gledalci smo segli po dolgih palicah in tipali z njimi vse

Nemški artist Tönnessen trdi, da je izpregledal indijski »vrtni« trik. Mož zavijati navadno vrvo v zrak — in vrz postane tako toga, da lahko majhna deklica spleza po njej.

naokrog ob indijčevem plavajočem telesu. Palice niso zadele ob nobeno oviro.

Jogi si je tudi zdaj, kakor prej na tleh, z desnico podpiral glavo. Leva

začela pesem znova. »Svetovno gospodarstvo« je bila krilatica v ustih vseh ljudi.

Potlej se je pa spet nekaj zgodilo, kar narodnim gospodarjem ni šlo v račun: kriza se je razlila po vsem svetu!

Kriza je prihrumela, svetovno gospodarstvo se je razblinilo v nič — in nemški kmetovalci so kar na lepem dvignili pesti: Ne damo se pogaziti! Tudi na čast mednarodni razdelitvi dela ne! Celo na Angleškem so se pojavila znamenja in čudeži: strmeči svet je odkril, da se bohoti na Angleškem kmetovalstvo, da imajo Angleži celo poljedelskega ministra, ki govori, da je treba poljedelstvo zaščititi, da ga je treba celo (o, skrajno nasprotstvo narodnemu gospodarstvu!) podpreti, razširiti — in da ni nič več v redu, če bi se 40 milijonov duš velikega kraljevstva hranilo s argentinjskim mesom, samo zaradi tega, ker je nekaj pennyjev ceneje kakor angleško. Še več je stuhal ta minister: spomnil se je, da še zmerom neomajno stoji angleški imperij, da je v Avstraliji in v Novi Zelandiji in v Južni Afriki tudi še goveda, ovac in svinj na prebitek.

Rojstna dežela modernega kapitalizma, domovina ideje svobodnega trgovanja, industrijska delavnica sveta, Velika Britanija, se kar na lepem zavzema za zaščitno politiko, forsira lastno poljedelsko politiko — mesno politiko!

Zunaj ob pristaniškem prekopu čaka parnik z angleško zastavo na krmi. Žerjavi izteza svoje dolge roke in prenašajo tovore s kopnega na ladjo. Mogočne bale držijo v svojih železnih krempljih: meso. Meso za Liverpool, meso za London, meso iz pampe.

Zemlja se vrti. Kdor hoče čuti to vrtenje, mora dobro paziti. Ta tovarna stoji neomajno, ti žerjavi nakladajo, ta parnik bo odrinil poln, do vrha poln mesa proti Liverpoolu, kakor je težko obložen prišel s tovarniškimi izdelki iz Liverpoola... In vse se zdi skrajno normalno. Samo statistike pravijo, da izvoz mesa pada; da Avstralija, Nova Zelandija in Južna Afrika nastopajo v Londonu kot konkurentke mesu iz pampe, in celotno pod varstvom premišljenega sistema uvoznih in carinskih ugodnosti; da so se Angleži kar na lepem privadili jesti tudi domače meso. Res je, da je konkurenca le neznatna, da ne gre za bitje ali ne biti, da se vrti vse samo okoli neznatnih odstotkov. Gospod ravnatelj, ki stojim z njim v pristanišču in gledam, kako grabijo žerjavi blago na kopnem in ga varno prenašajo na ladjo, ta gospod ravnatelj pa vendarle čuti tiste neznatne odstotke.

Vse velike spremembe so se nekoč začele z neznatnostjo. Frozen Meat, Chilled Beef, hladilnice in ovce na tekočem traku... kdo ve, kako dolgo bo sta še vira bogastva širne Argentine?

Z. P.

Vam bo pomagal, da zopet dobite zdravje s pomočjo zdravilnih lastnosti zelišč. — **HERSAN CAJ** Vam bo ublažil obolenje pri menjavi in bolečinah pri mesečnem čiščenju (menstruaciji). — Ali Vas nadleguje preobilna maščoba (debelost)? — Hočete biti vitki? — Potem lahko uporabljate **HERSAN CAJ**.

Zakaj trpite bolečine pri revmatizmu in protinu (gibtu), ko to ni potrebno? **HERSAN CAJ** je sredstvo, ki Vam more olajšati bolečine.

HERSAN CAJ pomaga pri poplenu žil (arteriosklerozi) in zlati žili (hemoroidih).

Ali res ne veste, da je **HERSAN CAJ** dobro sredstvo pri obolenju želodca, jeter in ledvic?

HERSAN CAJ se dobiva samo v izvornih zavitihi v vseh lekarnah. Zahtevajte brezplačno brošuro in vzorec pri:

„Radiosan“ Zagreb

Dukljaninova ulica 1.

Reg. S. št. 19.334-33.

na lovu na merjasce. Ob cesti je bilo državno prenočišče. Ker je bilo prepozno, da bi jahali v Lahoro, sva hotela prenočiti v državnem gostišču. Imelo je šest sob: tri spalnice, sobo za biljard, obednico in lovske sobe.

Ko smo večerjali — kakor v vseh takih prenočiščih, so nas tudi tukaj pogostili z ovčjim mesom — sta prišla dva častnika. Zakasnila sta se, ker sta se pogovarjala z nekim jogijem. Eden od njiju, kapitan W. C. Turner, je menil, da bi dal rad nekaj tisoč rupij, če bi mogel spoznati kako indijsko prevaro. Tako se je razpletel pogovor o jogijih. Polkovnik Scott jih je bil že nekaj videl. Upravitelj prenočišča, ki nam je stregel, je povedal, da je neki jogi prav v bližini. In to še posebno sloveč jogi.

»Poklič ga,« je rekel Scott. »Povej mu, da ga sahit Scott Bahadar prosi, naj pride.« Nato se je obrnil k nam: »S temi ljudmi je treba biti vljuden,« je menil kakor v opravičilo.

Četrto ure nato je stopil v gostišče silno razčapran Indijec, nas pozdravil na indijski način in sedel na pete, pred polkovnikom. Scott ga je vprašal: »Pravijo, da so v tebi močne sile. Ali nam hočeš kaj pokazati?«

Jogi je zmajal z glavo: »Sahib naj pove, kaj hoče videti. Ničesar ne smem pokazati, za kar me kdo ne prosi.«

Ze se je vmešal Turner: »Tam je velika vaza,« je rekel in pokazal ogromno posodo v kotu. Bila je težka najmanj svojih 120 kil. Takih vaz je veliko po severni Indiji. »Če moreš, jo poklič k sebi.«

Na glas sem se zasmejala, ker sem mislila, da se Turner iz Indijca norčuje. Ta je pa samo prikal. Stegnil je svoji suhi roki proti stropu in pričel mahati — kakor dela otrok, ki si nečesa želi — potem so se pa vsule čez njegove ustnice besede. Govoril je hitro in nerazločno. To je trajalo približno pet minut. Potem — potem se je ogromna vaza pričela premikati. Polzela je neslišno in počasi po tleh in je prihajala čedalje bliže. Bilo je grozotno in zdelo se ti je, da boš ob pamet. Tri korake od nas je vaza obstala. Indijec se je neslišno odstranil.

Otresli smo se groze, ki nas je bila prevzela. Hotela sem si dopovedati, da je bilo vse zgolj hipnoza, toda — vaza je vendar stala pred mano! In drugo jutro smo morali poklicati štiri moše, da so jo z naporom vseh svojih sil spravili na prejšnji prostor.

To sta le dva primera iz življenja in delovanja jogijev. Razložiti vam te trike — kakor ljudje tem stvarjem pravijo — ne morem. Ali so čudeži? Jaz menim, da so; drugi pravijo, da ne... Vprašam vas pa: Ali res poznamo vse sile, ki spe v nas, v vsakem izmed nas?

Napisal major T. B. Bancroft.

Skrivnost LOGARSKKE HIŠICE

Roman. — Angleški napisala Elinor Glyn. — Prevedel Z. P.

4. nadaljevanje

Tisti hip se je njegov izraz spremenil; postaja je resen in pozoren. Ves začuden je vprašal: »Torej poznate delo našega velikega pesnika? Tega pa res nisem pričakoval.«

Spet se je Tamara ujezila. Za njegovo opombo — brččas brez namena in prav zaradi tega toliko bolj žaljivo — je zvenela skrita misel, da jo je imel za neumno gos.

»Po junakinji se tudi jaz imenujem,« je rekla resno; v njenem pogledu je bilo nekaj izzivalnega.

»Tamara!« je zategnil. »Nu, izključeno ni, da utegne kakšen hudicek križati tudi vašo pot, toda vi bi brččas rajši pokleknil in bi molili in lizali bonbone, njega pa sploh poslušali ne bi.«

»Od hudicek bi bilo odvisno,« je trmasto odgovorila.

»Qui vivra verra!« je vzkliknil knez; vrgel je glavo vznak in se zasmejal svojim lastnim mislim. Prav tako se je bil smejal takrat, ko sta se kosi na sredi poti bojevali.

Tamara je čutila, kako ji je od gneva kri zaplala v glavo; in vendar ni hotela začeti boja, kljub temu, da ga je prej izizvalno pogledala. Mr. Strong je vstal in ponudil Millicenti njen stol, sam pa je sedel na svojo; spet so sedeli vsi na svojih starih prostorih in Tamara se je spet zatopila v branje.

»Nikar ne berite!« je rekel knez. »Precej se ujezite, kadar govorim z vami. In takrat vam vselej zapolje kri v glavo — in to mi je tako všeč.«

Tamara je bila do malega obupana. Ničesar ni odgovorila, samo njeno malo, h knezu obrnjeno ušesce je bilo rdeče ko škrlat.

»Nekoč boste se prišli v Rusijo,« je spet povzel, »in tedaj se boste marsičesa naučili.«

»Se v snu me ne obhaja želja, da bi tja potovala,« je dejala Tamara prisiljeno, čeprav si je že od nekdaj za vse na svetu želela, da bi v resnici kdaj prišla v Rusijo.

Njena botra, ki ni nikoli pozabila nanjo, jo je že tolikokrat prosila, naj jo obišče. Toda Rusija je za Underwood prav tako nedosegljiva kakor luna.

»Morda bi zmaznili tam, ali pa zgoreli, kdo ve?« je menil knez podsmehljivo. »Bi že še videli, kadar bi bili tam. Drago in ljubeznjivo prijateljico imam v Petrogradu. Staro damo s sivimi lasmi in s pegico na licu — takšno ki vse vidi; ta bi bila prava za vašo vzgojo.«

Tamari se je zdelo pametnejše, da svojega srda ne pokaže, zato je malomarno dejala: »Da, kajpak, saj sem šele šestnajst let stara in še nisem odrasla šolskim klopem; premenitno mora to biti, če te kdo pouči o tem, kaj moraš storiti.«

Obrnil se je k njej in smehljaje se dejal:

»Res niste videti starejši — nu, kvečjemu dvajset — in — nikoli vas ni še nihče poljubil.«

Tedaj jo je zapekel spomin na njegov poljub — in zdajci je pobesila trepalnice globoko na oči. Okoli njegovih oči se je zarisal divji in strasten izraz. Na vso srečo ga ni videla, podzavestno ga je pa vendar slutila. S pridruženim in z nekam negotovim glasom je ponovila: »In vas do zdaj zares še nihče ni poljubil.«

»Milly,« je dejala Tamara s prisiljenim mirom, »kdaj pristanemo jutri v Brindisi? Koliko lepote je v tej misli, da bova v četrtek zvečer že spet doma!« Domača hiša se ji je zdajci zdela edino varno zavetišče.

Knez ni prišel k večerji. Povedali so, da se je njegovemu konju zgodilo. Z zaskrbljenim obrazom je bil odšel, s tolikanj zaskrbljenim obrazom, kakor da bi mu bil zbolel najbližnji sorodnik. K čaju je pa vendar prišel.

»Zdaj je že spet dobro,« je dejal, popolnoma prepričan, da sočustvujejo vsi poslušalci z njegovim arabskim konjičem. »Ti osli tam spodaj so krivi njegove neizgode; pošteno sem jim navil ušesa.« Potlej se je obrnil k Stephenu Strongu in mu je pripovedoval: »Spodaj, v medkrovju je neka ciganska godba iz Aleksandrije. Naročil sem jim, naj

pridejo gor; zvečer nam lahko nekaj zapojejo. Madam je vendar sama izrazila to željo, ne?« Pri teh besedah je ošinil Millicent z vdanim pogledom. »Uboge, raztrgane pare. Samo ena je med njimi, ki ima čedne gležnje, neka druga pa ima kar prikupen glas. Po vsaki ceni moramo slaviti še odhodnico naših ljubeznivih gospa.«

Nihče bi ne mogel biti ljubeznivejši kakor je bil knez pri večerji in tudi še potlej; le Stephen Stronga je bil prošil, da sta zamenjala prostora, in je tako sedel poleg mrs. Hardcastleve, kajpak v njeno neznansko zadovoljstvo.

»Res je očarljiv,« je dejala Tamara, ko je prišla pred večerjo ponjo. »Zdi se mi, da bi Henry menil, da me preveč obispa v ljubeznivostmi. Ali se ne zdi tudi tebi tako, draga?«

»Prepričana sem, da bi bil strašno ljubosumen, draga Milly; paziti moraš!« je odgovorila Tamara. In s samozavestnim in samodopadljivim obrazom ženske, ki ne more njene čednosti premagati nobena skušnjava, je stopila mrs. Hardcastleova prva v salon.

Tamara pa v neprijetni okoliščini, da je knez popil pri jedi preveč šampanjca, ni mogla videti dovoljno opravičilo njegovega kasnejšega skorajda škandaloznega vedenja. In vendar bi bila to še najprimernejša in najdobrejša razlaga.

Toda ne — to ni bilo! Skratka, tale dogodivščina se je kasneje pripetila na palubi.

S kapitanovim dovoljenjem so poklicali cigane in kmalu se je začela predstava. Sprva je bilo vse še nekam krotko, dokler ni knez ukazal, naj prineseo ciganom šampanjca, kolikor si ga poželijo. Potlej se je začelo divje plesanje. Krivili so se, krillili z rokami, nihali so s telesom sem in tja, dokler se ni Millicent trdno oprijela svojega stola, dokler ji ni kri šinila v glavo in je naposled ogorčena planila pokonci. Najhujše se je pa zgodilo takrat, ko je knez pograbil tamburin in jel z divjim krikom in žarečih oči in odprti ust razbijati po bobenku s kraguljčki. Potlej je ujel prvo plesalko, udaril ji je s tamburinom po glavi in ji ovi roko čez kipeče prsi, medtem ko se je ona s strastnim gibom prižela k njemu. Potlej jo je dvignil in jo je na iztegnjenih rokah držal daleč ven nad temno morje; potlej jo je zasukal in jo podrl v zraku nad spodnjo odprto palubo. Vsa ciganska godba je od navdušenja tulila. Z mačjo spretnostjo je tedaj splezal eden izmed divjih, temnopoltih ciganov po ladijski lestvici nizdol in spodaj ujel ciganko v svoje naročje. Vse je vriskalo, vse je ploskalo in tulilo od navdušenja, ko je knez naposled potegnil iz žepa prgišče zlatnikov in jih vrgel mednje.

»Zdaj pa izginite v peklo, ve podgane!« je smeje se vzkliknil. »Vidite, kako ste prestrašili dame. Podaviti bi vas bilo treba!«

Strašno je bilo vse to, prostasko in teatralsko, je ugotovila Tamara; zlasti tisto, ko je knez zagrabil ciganko in vrgel zlatnike med drhal. Prav takšen barbarski instinkt ga je brččas obšel takrat, ko je v pušavski vasi metal srebrnike med ljudi; samo da je bilo tokrat še vse hujše!

Drugo jutro, še preden sta se knez in Stephen Strong zbudila, sta se obe dami izkrcali v Brindisi. Nobena se ni niti z besedo dotaknila dogodkov prejšnjega večera, dokler nista sedeli v vlaku.

Takrat je dejala Millicent: »Tamara — te sramote ne pripoveduj ne Henryju ne svoji družini! Kajne, da ne boš? Saj je bil knez res prikupen snoči — le tisti ples!«

Prepričana sem, da si čutila kakor jaz: toliko da nisva umrla od sramu!«

VI

V Petrogradu

Ko se je Tamara vrnila v Underwood, je našla celo kopico pisem. Eno izmed njih je bilo od njene ruske botrice, in Tamara je pri priči zaslutila, da mora biti to pisanje migljaj usode. Ko ga je brala, je našla poleg noveletnih voščil v njem tudi prav nujno vabilo za obisk v Petrogradu. Takoj je v njej dozorela odločitev, še preden je družini zaupala besedico o tem.

»Nekaj me vleče v Rusijo,« si je dejala. »Tok kar zagrabi človeka! Zakaj bi se obotavljala? Saj sem vendar prosta. Zakaj bi se ne odzvala vabilu? Morda zgolj zaradi tega, ker me je neki Rus prestrašil in žalil? Petrograd je veliko mesto — in njega prav gotovo ne bom nikoli več srečala v življenju.«

Potlej je sporočila osupli družini svojo odločitev, in čez teden dni je že sedela v severnem ekspresu.

»Zal imamo dvorno žalovanje,« je pisala botra; »zato ne bomo mogli na blesteče dvorne plesse; prepričana sem pa, da ti bomo tudi sicer priskrbeli dovolj zabave — in veš, tolikanj se veselim, da bom naposled vendar že spoznala svojo krščenko.«

Tamara je hitela proti vzhodu; njeno razburjenje in njeno zanimanje je naraščalo od milje do milje. Sneg in ogromni gozdovi, ki

V 24 URAH

barva, plisira in kemično čisti obleke, klobuke itd. Skrobi in svetilolika srajce, ovratnike, zapustnice itd. Pere, suši, munga in lika domače perilo. Parno čisti posteljno perje in puh

tovarna JOS. REICH
LJUBLJANA

jih je videla iz vlaka, so napravili mogočen vtis nanjo. Sleherno spremembo pokrajine je opazila, zakaj Tamara je bila dovzetna za oblike in barve.

Prvo, kar jo je na meji zbudilo v oči, je bil veliki mir. Postreški so bili resni in molčeči ljudje dobrodušnih, bradatih obrazov; mnogi so se zdeli kakor svetniki na podobah ali kakor karakterne glave starega veka v pratikah.

Naposled je vendar prišla v Petrograd. Na postaji jo je čakala botra. Spoznali sta se takoj, saj je imela Tamara več fotografij kneginje Ardaševe.

»Pozdravljena, ma filleule!« je vzkliknila in ji stresla roko. »Vendar te že vidim po tolikih dolgih letih.«

Med vožnjo sta druga drugo obispirali z ljubeznivostmi in se na skrivalj opazovali.

»Lepa ni,« si je dejala kneginja, »zato je pa videti neskončno gosposka; to ima od svoje matere; oči so pa očetove! Zelo ljubka je in ima prekrasno polt in dolge obrvi. Brččas je tudi lepo raščena, samo izpod kožuha tega ne vidim. Ne, res nisem razočarana; prav gotovo da ne!«

Tamara si je pa mislila: »Moja botrica je prekrasna stara gospa. Na moč ljubim take rjave oči in bele lase. Jaj, kako čudno pegico ima na levem licu, prav kakor kakšen lepotilni obliž iz osemnajstega stoletja! Kje sem le pred kratkim slišala o takšni pegici?«

»Na vso srečo vidiš naše mesto v svežem snežnem plašču,« je dejala kneginja, gledaje iz avtomobila. »Le žal, da ni zmerom tako belo pri nas.«

Tamari se je zdelo vse tako ču-

* Kumče moje! (franc.)

dežno lepo, tako čisto drugače, kakor si je bila mislila. Majcene sani so se zdele tako smešno neznačajne v razmerju z ogromnimi v kožuhe zaviti kočiji na kozlu. Ugajali so ji lepi konji z dolgimi repi in njih svojstvena oprema! Najbolj se je pa čudila tišini po zasneženih cestah.

Obstali so pred kneginjino hišo v Sergejevi ulici. Tamari se ta mestni okraj ni zdel posebno gosposki; lepe velike palače so stale poleg skromnih hišic, nekoliko dalje po cesti navzgor je bilo videti celo trgovine. Razen velikih oken ni imela kneginjina hiša ničesar mogočnega. Ko sta pa stopili v vežo in sta jima dva služabnika slekla kožuhe in sezula snežke, je Tamara videla, da je v razkošni palači.

Hiša kneginje Ardaševe je bila tiste čase prav gotovo ena izmed najveličastnejših v Petrogradu. Ko sta stopali po ogromnem stopnišču navzgor in sta prišli na ploščad, odkoder se stopnišče v dveh velikih lokih razliva v prostorno galerijo, so jima stopili nasproti upravitelj palače in nekaj služabnikov, da jima odprejo velika krilna vrata v neko visoko sobano. Prostor je bil poln slik in umetnin, in čeprav je sodilo pohištvo v čas Aleksandra II. ali pa še v starejšo dobo neverjetno slabega okusa, je bilo blago na naslanjajih barvito, bogato in lepo. Zob časa je ublažil ostro barvo, in vse se je zlijo v ubrano celoto.

Tamara je čutila: tukajle stanuje žlahtna gospa s širokim obzorjem. Sedla je na starinsko zofa in se v mehkih, s težko svilo preoblečenih blazinah skorajda pogreznila. Vse okoli nje je dihalo življenje in bohotnost. Na mizici je bil že pripravljen čaj, in cela kopica najrazličnejših sladkarij je čakala gostjo.

Kneginja je sukala pogovor prijetno in preprosto; pripovedovala je, da njene prijateljice že komaj čakajo, da se seznanijo z njeno krščenko, in da se vse na moč veselijo priložnosti, da bo naposled tudi Angležinja spoznala našo deželo do dna in sprevidela, da ni pri nas tako grozljivo živeti, kakor si britanske žene to v svoji domišljiji slikajo.

»Rusija je tako daleč vstran, da utegneta imeti komaj pojem o njej. Gotovo ste brale, da je živel pri nas Ivan Grozni, da je vladal Peter Veliki, orjak sedem čevljev visok. Mnoge od vas se mislijo, da se po ulicah pode v nočeh volkovi in da se v naši najvišji družbi skrivajo nihilisti, ki hodijo Bog sam si ga vidi kako preoblečeni med nami; da vzame policija kar čez noč kakšnega člana visoke družbe in ga uklenjenega v verige pošlje v sibirski rudnike. Ali morda ni tako, Tamara?«

Tamara je smehljaje se priznala, da je res tako; potlej je pa dejala: »Trdno sem prepričana, da misli tako teta Klara. Ali nismo mar smešen otoški narod, teta?«

Poslednjo besedico je izrekla popolnoma tiho in boječe, vendar je pa pogumno ponudila botrici roko, rekoč: »Ali vam smem reči, teta, kneginja? Matere nisem nikoli poznala — in tako mi se sliši, tako domača je ta beseda.«

»Kajpak,« je odvrnila kneginja in poljubila Tamaro. »Tvoja mater sem imela zelo, zelo rada, še preden si prišla ti na svet. Vesele čase sva preživeli, ko sva bili obe še mladi in srečni. Tamara, rada bi, da mi nadomestiš otroka, ki sem ga izgubila.«

In še medtem ko sta sedeli pri čaju, so začeli prihajati znanci. Postaven star general v bleščeči uniformi in dve dami; prva mlada, druga stara. Vsi so govorili imenitno po angleško, in vse je bilo tako prijetno in neprisluseno, da je bilo Tamari kar lepo pri duši. Zdajci je slišala, kako je starejša dama rekla mlajši: »Ali si že Gricka kaj videla, Vera, odkar se je vrnil? Pravijo, da spet razuzdano divja v Milaslavu z...« Poslednje besede je skorajda dahnila.

Tamara je proti svoji volji prisluhnila. Gricko! — Kako smešno! Gricko — saj je gotovo na tucate Grickov v Petrogradu!

»Ne,« je odgovorila kneginja, »šele nocoj se vrne. Nič se ne me nim za vse te prežnostosti; saj mu tako vse spet odpuštam in ga v milosti sprejemem med nas, kadar zategne svoja čedna usta. Zato se mi zdi nepotrebno, da bi se spotikala nad njegovimi norijami.«

Zdela se je, da ji dama pritrjuje,

zakaj smehljala se je milo. Potlej so govorili o drugih rečeh, dokler se gostje niso naposled poslovili.

Ko so odšli, je dejala kneginja: »Za nocoj sem povabila nekaj svojih najboljših prijateljev, ki bi te rada seznanila z njimi. Zdaj se le malo spočij; zvečer menda ne boš pretrudna za mojo malo družbo.«

Odpeljala je Tamaro v toplo zakurjeno, prijazno in udobno spalnico. Soba je bila velika, razkošna in vsa opremljena v empirskem slogu; prekrasen šopek vrtnic je stal na mizi; v sosednji sobi je komornica obešala oblačila iz kovčgov v omare.

Kakšnih deset gostov je bilo že zbranih, ko je Tamara stopila v veliki salon ob veliki marmornati veži.

Ko jo je kneginja seznanila z vsemi gosti, jo je najprej zbudila v oči, da so vse dame enako počesane, vse — rjavke in plavke, debele in vitke, nizkega ali visokega čela. Vse so imele lase nazaj počesane in lahno skodrane. Zdelo se je zelo gosposko, podalo se pa ni vsaki. Vse so bile izbrano oblečene, vse v žalnih oblekah; skoraj nobena ni imela po angleških pojmih lepe polti, toda še preden je minil večer, si je Tamara priznala, da še nikoli ni srečala žensk tolikšne ljubkosti. Imela je občutek, da bi nobena druga dežela ne mogla roditi takšnih tipov. Vse so bile do krajnosti uglajenih, a vendar preprosti manir. Vse so bile visoko izobražene, zanimalo so se za vse mogoče reči, poznale so vso evropsko književnost — in takšnih žena pač menda nikjer drugod na svetu ni! Kasneje, ko se je bolje seznanila z njimi, si je dejala, da je tu vendar še kraj v Evropi, kjer ni bahačev ne jare gospode, a če morda vendar kje kakšna tiči, ne pride na spregled. S takšno naravno preprostostjo in s tolikšno ljubkostjo se lahko ponaša samo družba, ki je že od rojstva blagorodna, in ki v njej nikogar ni, ki bi se skušal nepoklican zasidati v njej. Zato je vladala povsod imenitnost in dobrodušnost, kakor da bi bili vsi skupaj ena sama velika družina. Tamari se je zdelo, da ima vsak zase nekaj privlačnega. Zaradi nje si niso delali stroškov; niso je pozdravljali širokoustno in nihče se ji ni laskal. Vse je bilo naravno in prijetno, da se je med njimi kmalu počutila kakor doma.

Zakuska, uvodna ruska jed, je bila zmerom pripravljena v veži. Kolikšna kopica samih neznanih jedi! Za veliko pojedino bi bilo že zakuske dovolj, in Tamara se je vpraševala, ali bo lahko po zakuski sploh še kaj použila. Za mizo je sedela med nekim starim knezom in nekim diplomatom. Uniforme so ji bile všeč, nič manj pa prekrasno biserje dam, biserje, ki bi bilo še kralju v ponos. Mnocih raznih vin je osupila Tamara, toda prav tako tudi mastna in hudo začinjena jedila, nazadnje pa še kratkost obedov. Lepa navada gospodov, da so pri odhodu iz jedilnice poljubljali gospodinjji roko, ji je bila na moč všeč. Kavo so srebrali v sinjem salonu; gostje so zvečine posedli za kvartaske mizice, Tamara je pa preslabo kvartalala, zato je sedela s svojo botrico in z neko drugo damo pri kaminu.

Tedaj so se zdajci odprla vrata in vstopil je, brez zadrege in prepričan, da bo sprejet odprtih rok — knez Milaslavski!

»Kave se mi je zahotelo, tetica,« je dejal in poljubil kneginji roko, medtem ko je drugim samo priklimal. »Mimo sem šel, pa sem si dejal, da se grem malo pogret k tebi.«

»Gricko se je vrnil!« so vzkliknili vsi v en glas. Kneginja je kar sijala; z ljubeznivim nasmeškom mu je nalila kavo in mu dejala, da je vsa srečna, ko ga spet vidi.

Družba ga je dražila z njegovimi pustolovščinami, pa mu ni nič šlo do živga.

»Stara mačka Marijana Marinska že spet troši zgodbičice med svet! Kajpak: orgije sem spet počeljal v Milaslavu in sicer tokrat s celim haremom egipčanskih hotnic — medtem ko sem v resnici prav slučajno pripeljal s seboj majhno skupino plesalk iz Aleksandrije in dva medvedka, ki znata razne umetništve. Ti tiči so Sergeja, Sašo in še druge cele tri dni od jutra do večera zabavali s svojimi šalami.«

Previden gospodar ne računa s srečo, temveč z nesrečo in se proti njej dobro zavaruje

Za vse vrste zavarovanja se Vam priporoča

SLAVIJA

jugoslovanska zavarovalna banka v Ljubljani

GOSPOSKA ULICA ŠT. 12. TELEFON ŠT. 21-76 IN 2276

Podružnice v Beogradu, Zagrebu, Sarajevu, Novem Sadu, Osijeku. — Ekspoziture v Mariboru, v Celju in Splitu. Zastopstva v vseh večjih krajih, ki so vsakomur na razpolago za brezplačna pojasnila.

* Bomo videli! (franc.)

Humor

Britanci med seboj

Kakšne razlike so med povabili na čaj na Angleškem, na Irskem in na škotskem?

Na Irskem ponudi gospodinja svojemu gostu, ki mu je čaj pregrenak, skodelico s sladkorjem: »Prosim, postrezite si!«

Na Angleškem poišče gospodinja sama kosček sladkorja, da osladi gostu čaj.

Škotska gospodinja pa najprej ne-zaupljivo vpraša: »Ali niste nemara vozabili premešati?«

Čudovita rešitev

Zurnalci: »Vi edini ste se torej rešili s potapljanjem se ladje? Kako se vam je to posrečilo?«

Mornar: »Najprej vam moram povedati, da sem zamudil ladjo...«

Berač

Pred vrati stoji berač. Kuharica se našopiri in vzkliče: »Ali ste prišli beračit?«

Berač zagodrnja: »Menda ne mislite, da sem vas prišel snubit?«

Zavist

»Klobuki tvoje žene me veljajo lepe denarce.«

»Moje žene? Bodi nekoliko jasnejši, prosim!«

»Moja žena hoče namreč zmerom imeti prav take.«

Nesreča v sreči

Pijanec se opoteče ves obupan na policijsko stražnico:

»Zaprte me! Pravkar sem vrgel svojo ženo skozi okno. Za božjo voljo, brž me zaprite!«

»Ali se je gospa ubila?«

»Ne — prav zato vas prosim, da bi me zaprli.«

Časi se spreminjajo

Gospa muha se spreha s svojo hčerko po lepi gladki pleši.

»Joj, kako se časi spreminjajo!« meni melanholično, »ko sem bila toliko stara ko ti, je bila tukaj le skromna stezica.«

Profesorska

Profesor (učencu, ki je prišel prepoznati):

»Kaj vam pride na um, da tako pozno prihajate k pouku? Takoj pojdite še enkrat domov in da se mi prej vrnete!«

(»Nebelspalter«)

Opravičljivo vprašanje

»Strašen potres je te dni porušil Pflzskojerakareslan,« bere A.

»Kako se je pa ta kraj pred potresom imenoval?« vpraša B.

Skromna želja

Še zmerom lepa gospa Kukčeva kaj rada pozablja, da ima že odraslo hčer. Kadar kdo pohvali njeno mladostno zunanost, se vselej sklicuje na svojo starost, le da vselej rada nekaj let utaji.

On dan je pri neki večerji spet zavrnila poklon na rovaš svoje mladosti. Tedaj ji je šepnila hčerka na uho:

»Ljuba mama, prosim, vsaj devet mesecev starostne razlike pusti med nama!«

Najnovejša škotska

Dva škota se srečata.

»Ali že veš najnovejšo šalo o nas?« vpraša prvi.

»Ne, kakšna je pa?«

»Daj mi en penny, pa ti jo povem.«

»Dobra je ta šala, res,« se zasmeje drugi.

Strah

»Zdaj že vem, mamica, zakaj zlezejo piščeta iz jajc.«

»No, zakaj?«

»Ker se bojijo, da bi jih Minka skuhala.«

Lovska

»Stala sva si nasproti in gledala drug drugemu v oči. Vedel sem: on ali jaz!«

»Toda vi še zdaleč ne bi bili tako porabni za predposteljnjak!«

Če se otroci ženijo...

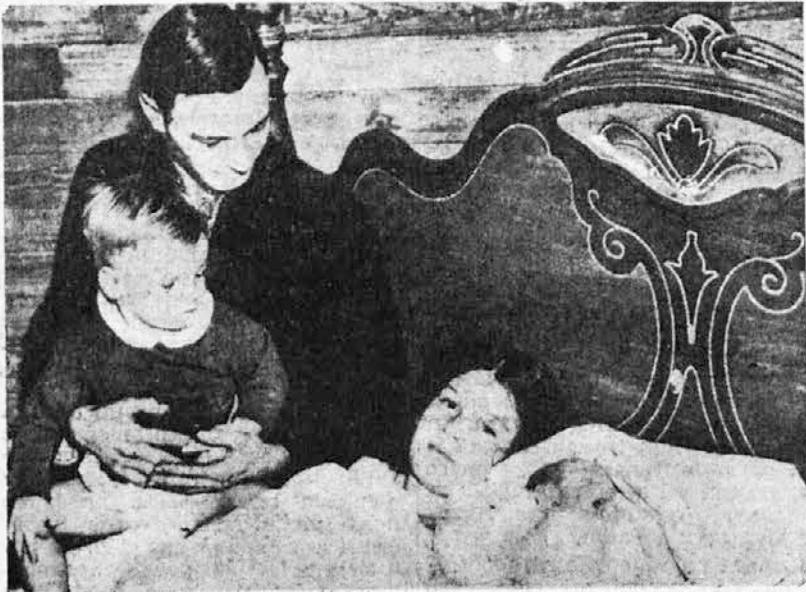
Otroški zakoni širom po svetu

cij željno časopisje je bil ta najmlajši zakon prava poslastica. V vseh časopisih si mogel videti sliko mlade žene, devetletnega otroka, ki sedi svojemu možu na kolenih in drži v rokah punčko — poročno darilo. Pod slikami pa duhovita vprašanja: »Ali ljubite svojega moža, milostljiva?« »Kako se počutite, mlada gospa?« (Pri nas bi jo oče upognil čez koleno in bi ji nekaj gorkih primazal. Pripomba strojepiske.)

Škodoželjniji se bodo najbrže iskreno razveselili dvomljive ameriške senzacije. »Kdor drugim jamo kopije, sam vanjo pade,« to staro resnico čuti zdaj na svoji koži prosvetljena Amerika. Saj so pred nekaj leti prav ameriške žene, z neko ugledno časnikarko

je določena. Mi pravimo, da se ljubezen ne da prisiliti, pozabljamo pa, da je indijska duša vse bolj vdana in strpna.

Kako strogo in resno pojmujejo Indijci otroške vezi, nam kaže problem vdovstva. Od dneva ko mlada, morda še nedolžna žena ovdovi, je obsojena na prazno in samotno življenje. Postrizujejo ji lase, vzamejo ji nakit in zlatino. V znak svoje žalostne usode sme nositi le še živordeč trak. Do smrti sme le enkrat na dan jesti, namesto dvakrat, kakor je običaj pri Indijcih. Zato postane nenaravno drobna, suha in hitro ostari. V tem je pa tudi pomen običaja, kajti bramanska vdova se ne sme znova poročiti in ne sme nobenemu moškemu več ugajati. Svo-

K otroškim zakonom v Ameriki: Kaj mislite, koliko let ima ta družinica vsega skupaj? Prav malo, kajti mladi materi je bilo šele 11 let, ko je dobila prvega otroka

na čelu, vzdignile največ prahu zaradi otroških zakonov v Indiji. Američanke so prezrle ali pozabile, da Indijci največkrat samo obredno zvežejo otroke; vendarle mož in žena se vrneta po ceremoniji domov k svojima rodbinama in živita kakor prej, do-

je misli naj usmeri v dušni blagor pokojnika, ne pa v lastno, zemeljsko srečo. Njeno življenje naj bo dosmrtno zalovanje...

Poleg tega vdova trdo dela v hiši svojih sorodnikov, ki so ji dolžni dati streho. Sicer so pa odkazane dolžnosti pravi blagoslov za ubožico. Ker ji ni dovoljena niti ženska družba, je njeno edino veselje vsakdanje obiskovanje svetlišča.

Vidimo, da Indijci strogo spoštujejo svetost zakona, kakor pa marsikateri civilizirani in kulturni Evropejec. Moderni Indijci pa tudi resno mislijo na reformo in skrb, da se zakoni dece sklepajo kasneje, ko otroci že dozore. Problem vdovstva in problem otroških zakonov je središče indijskih socialnih reform.

Zdaj bomo laže razumeli nekdanje kraljevske in današnje kmečke otroške zakone. Tam, kjer je rodbina močnejša kakor posameznik, kjer poroka lahko prepreči prepire med dvema družinama ali celo vojno med dvema narodoma, žrtvujejo nežne otroke na oltar spoštnega blagra.

Ne smemo pa zamenjavati ameriške otroške poroke s temi »rodbinskimi« porokami. Za marsikatero ameriško poroko človek res ne najde opravičila, posebno če ve, da je v Ameriki več kot 6000 otroških zakonov, kjer eden ali drugi zakonec še nima 15 let.

Toda vseh ameriških otroških zakonov ne smemo metati v en koš. Mnogo otroških zakonov sklenejo pripadniki zgodaj zrelih plemen, ki jih je v Ameriki dovolj. Ne bo lahko postaviti dobro zakonsko pravo, ki bi bilo dovolj strogo in prizanesljivo za vsa tamkajšnja plemena. Ustvarjalci novega zakonskega prava pa naj ne prezrjo stare, preizkušene resnice: dva človeka, ki se nerazdružno zvežeta za vse življenje, morata biti duševno in telesno zrela, če hočeta, da bo zakon srečen.

Kaj naj bi vsakdo vedel o ljubezni?

»Ljubezen je znanost«, pravi stari samec Francoz HAURICE DEKOBRA v svojem modrovanju o ljubezni.

Nezvestih žensk ni. Pač pa je cela vrsta takih, katerih življenje priča, da jim moške niso bili kos. Kako smenjen je prevarani možek, ki se togoti nad nezvestnico! Rajši naj bi pogledal vase, pretehtal vse, kar je bilo, in se vprašal: »Kaj le sem storil, da je do tega prišlo, ali česa nisem storil, pa bi bil moral napraviti?« Vsaka nezvestoba pri ženski ima svoj vzrok pri možu.

Več ko gotovo je, da bo vsaka ženska, ki je zadovoljna in srečna v ljubezenskem življenju, tudi zvesta. To je nekaj docela naravnega; s tega stališča tudi zvestoba ni nikaka zasluga. Če torej žena svojega moža vara, si je tega sam kriv.

V največ primerih je moževa krivda v tem, ker svojo ženo premalo pozna. Problemi, ki se v njih mota duševnost njegove družice, so mu desetna briga.

Domisljaj kakor je, si namreč siromak predstavlja, da more in zna ljubezen kar tako na hitro roko in na slepo, brez priprav improvizirati! In vendar je ljubezen resnična znanost, ki terja dolgotrajen študij in zanj vso pripravo in potrebno zbratnost.

Popolni ljubimec bo vedno velik diplomat. Dvakrat manj moralnih prestopkov bi bilo, če možaki ne bi bili tako slabovidni in nespametni. O upravičenosti svojih trditvev se bo prepričal vsakdo, kdor se bo zamislil v tale vsakdanji prizorček:

V restavraciji. Vam nasproti sedi zaljubljen parček. Poročen nemara, ali pa tudi ne. Oba sta vidno slabe volje. Ona je od sile živčna in pričakuje, da ji vsak hip nevihte ali še česa hujšega. On pa vztraja na neki točki, ki je, kakor vse kaže, vzrok nesoglasja. Njegovo vedenje jo še bolj zbega in razdraži; pri kompotu in sladkarijah pa si sedita nasproti že dva sovražnika.

Ta človek pač ni dober poznavalec žensk. Z eno samo mirno in pravo besedo bi jo bil potolažil in si pridobil spet mirno, prijetno sožitje. Dober ljubimec se zna laskati in dvoriti, ob svojem času pa zna tudi molčati. Neverjetno, kako hitro in zanesljivo moški žensko presodi. Vsaj domislja si.

Povsod drugod si možki najprej naleže strokovno znanje, preden se upa naprej. Če bo kupil avto, se bo ob nakupu pozanimal za slednjo malenkost, in več ko gotovo je, da z novim vozilom ne bo na vrat na nos zdrvel na prometno cesto.

Zakaj je vse drugačen, kadar snubi žensko? Saj je tudi žensko srce nekakšen motor... Žal je pa toliko nerodnih ljudi, ki ta motor ob nepravem času požene... Res smo noroglati vozači, mi možki...

Ali se vam ne zdi, da je tudi med elektriko in ljubeznijo nekakšna podobnost? Prvi flirt je ko električna iskra, zakon je števec, ločitev pa... kratki stik! Telesna ljubezen je temelj vsake ljubezni. Tudi še tako sentimentalna in še tako idealna ljubezen ne more uspeti brez nje. Druga drugo dopolnjujeta.

Tudi pri možu sloni zvestoba na bolj ali manj podobnih načelih kakor pri ženi. Vendar ima tudi možki nekatere posebnosti, ki jih žena, če hoče prav brati v moževi duši, ne sme prezreti.

Žena, ki hoče, da ji bo mož docela zvest, se ne sme zatekati samo k tisti diplomaciji, ki vodi moža nasproti njej. Biti mora prava umetnica v prenavljanju same sebe. Vzrok možove nezvestobe je le prevečkrat ženina enoličnost. Žena ki je vedno enaka in se nikoli ne spremeni in nortanje ne obnovi, je podobna Veneri, sedeči ob klavirju in igrajoči vedno isto pesem. Naj bo ta pesem še tako lepa, ugajala bo prvič, ugajala bo drugič, morda tudi še tretjič. Če jo boš pa poslušal od osmih zjutraj do osmih zvečer, je boš pošteno sit, tako da boš kar pospravil svoje stvari in jo pobral v Honolulu...

Zalostno in pusto je na svetu, ker je tako malo žensk, ki ne igrajo ves ljubi dan eno in isto melodijo. In to je nemara tudi vzrok, da je toliko mož (tudi jaz sem med njimi) ostalo neporočenih.

In nauk iz tega, spoštovane dame?

Spremenite klavir, ali se pa naučite druge pesmi! Zmerom drugih pesmi...

(z w i)

Hranilne vloge

prodaste ali kupite zelo ugodno potom moje oblastveno dovoljene pisarne. Takojšnja gotovina.

Rudolf Zore, Ljubljana

Gledališka ul. 12 Telefon 38-10

Poezija otroških zakonov: čeprav sta ta dva Indijca še otroke, ji on vendarle že brenka zaljubljeno pesmico...

Anekdote

Yvette Guilbert in Bernard Shaw

Yvette Guilbertova, že mnogo let slavljena londonska varietjska umetnica, je spet na veliki turneji po Angliji. Simpatična Francozinja zmerom znova očara občinstvo z neposrednim recitiranjem svojih popevk. Nedavno je pri nagovoru dejala tole: »Ne morem se spomniti, kdaj sem prvič v Londonu nastopila. Neki gospod izmed občinstva bo pa to prav gotovo vedel...«

Pri teh besedah je Yvette Guilbertova pokazala na nekega gospoda z belo brado, ki je sedel v prvi vrsti. To je bil Bernard Shaw, ki je nekoč kot glasbeni kritik napisal navdušeno poročilo o takrat v Londonu še neznani umetnici. Shaw je izročil Yvetti Guilbertovi krasen sopek vrtinc in se ji je zahvalil, da se ga je tako ljubeznivo spomnila.

Za vse Zide niso paragrafi!

V Amsterdamu živi neki znameniti židovski kirurg, doma iz Galicije. To pa nemških narodnih socialistov ne moti, da ne bi hodili čez mejo k njemu po nasvet.

Nedavno je postala neka mladenka žrtev avtomobilske nesreče, pa so jo odpeljali k temu zdravniku. Mladenka se je prijavila z imenom Henckell, to se pravi, prijavila se je v kliniki židovskega zdravnika z rojstnim imenom svoje matere. Resnici na ljubo pa bodi povedano, da je ta gospodična Henckell prav za prav gospodična von Ribbentrop. To se pravi, hči nemškega poslanika v Londonu.

(«Weltwoche», Zürich)

Vročina

Bronislav Huberman je koncertiral v newyorškem »Carnegie Hallu«. Slavnostni pianist Godovski in goslač H. sta sedela skupaj v neki loži.

Koncert je bil pri kraju. Občinstvo je divjalo od navdušenja. Tedaj je H. rekel Godovskemu:

»Strašno vroče je v dvorani.«
Smeje se ga je zavrnil Godovski:
»Samo goslačemi!«

Mark Twain in knjigarar

Nekoč je hotel Mark Twain kupiti v New Yorku neko knjigo. Knjigarar je zahteval za njo štiri dolarje.

»Da,« je dejal Mark Twain, »takšna je cena za občinstvo. Ker sem pa časnikar, imam menda pravico do znižane cene.«

»Kajpak,« je dejal knjigarar, ker ga je poznal.

Mark Twain je nadaljeval: »Zraven sem tudi sam pisatelj in sem napisal že nekateri roman. Zaradi tega bi imel pravico še na kakšen majhen popust.«

»Kajpak,« je spet pritrdil knjigarar.

»Morda tudi veste,« je resno povzel kupec, »da sem tudi delničar vašega podjetja! In kot takemu mi gre še kakšna druga ugodnost.«

»Kajpak,« je spet kratko odgovoril knjigarar.

»Zdaj pa, ko vam bom povedal svoje ime, se nadajam še kakšnega posebnega popusta. Mark Twain sem namreč!«

»Me zelo veseli,« se je priklonil knjigarar.

»Koliko sem torej dolžan?«

»Nič, prav nič, gospod Mark Twain. Za čast, ki ste mi jo blagovolili izkazati, vam celo en dolar še vrnem. Izvolite!«

Tedaj se je humorist zasmejal na glas in odšel na mizo štiri dolarje.

Pol na pol

Da so škotje skopli, ne oporeka nihče, da bi jih pa stiskaštvo pripravilo do nepoštenosti, tega ne sme nihče trditi.

Lepega dne je obesil pošten mesar tale izvešek v svojo izlozbo:

»Novosti! Po dolgem trudu se mi je posrečilo, da sem sestavil novo mešanico za izdelovanje posebnih klobas. Mešam v enakih delih kurje in konjsko meso. Klobasa je posebno delikatna in se odlikuje po nizki ceni, kljub temu pa prekaša po okusnosti najboljšo salamo!«

Očveč je, če povemo, da so se aberdeenske gospodinje kar trgale za to novo poceni klobaso. Tudi neki poklicni tovariši tega iznajdljivega mesarja, ki ga je pripeljala zgolj konkurenčna zavist, si je dal odrezati kos te klobase in jo je pokusil. »In ti se upaš trditi, da je v tej klobasi na pol in pol kurje in konjsko meso?« je grozeče zagodel mož.

»Kajpak!« je hladnokrvno odgovoril iznajdljivec. »Na vsakega konja po ena kokoš!«

Se ena škotska

Prekmorski parnik je pristal v New Yorku. Prav tisti trenutek je stopil na kopno neki potapljač, ki je iskal pod vodo izgubljeno sidro.

To je videl neki škot, ki je moral oddeti mnogo denarcev za prevoz v »obljubljeno« deželo. Ves besen je stekel v prevozniko pisarno neke parniške družbe in je začel lomastiti kakor iz uma — ker mu je zastopnik družbe na Angleškem zatajil, da bi lahko tudi peš odšel v Ameriko.

ARTIST BUX

VELIK ROMAN
IZ CIRKUŠKEGA
ŽIVLJENJA

Napisal Hans Possendorf

Za pravilne odgovore na vprašanja, nanašajoča se na razplet tega romana, razpisuje uredništvo »Družinskega tednika« 12 denarnih nagrad v skupnem znesku 2500 din

11. nadaljevanje

Svoj govor je sklenil: »Dokler bomo, dihal, nam bo ta velika artistka svetla zglede dolžnosti — dolžnosti do skrajnih meja, do smrti, zakaj njena smrt je bila v pravem pomenu besede junaška smrt!«

In ker vsega tega ni govoril zato, da bi samo izpolnil dolžnost, temveč zato, da bi segle njegove besede v srca vseh — v srca italijanskih domačinov in v srca njegovih tovarišev in tovarišic vseh narodnosti in barv, zato je ponovil govor — da bi ga vsi razumeli — še po italijansko in naposled še po angleško.

Tako je tudi Jack Benson razumel njegove besede. In ker ni bil samo predrzen, strahopeten in zahrbtnen, temveč povrh še — kakor skoraj vsi mulati — sentimentalni, ga je pri priči začela gristi vest, ker je tega moža, ki je tako ganljivo govoril, obdolžil umora in ga ovadil. S pokopališča je stekel naravnost na ameriški generalni konzulat in je prošil, naj njegove ovadbe o najdbi palice nikar ne pošiljajo v Ameriko.

No, tam je pa lepa naletel! Generalni konzul ga je tako surovo nahrulil, kakor je to smel tvegati samo nasproti takšnemu ameriškomu državljanu, ki polje po njegovih žilah črnska kri:

»Menda ste znoreli! Najprej se nam vsiljujete s to zadevo, potlej se tako nerodno obračate, da dobi naš gospod Valenzini bunke, in zdaj — kar na lepem — bi radi vse skup preklicali. Prijava je že zdavnaj na poti v Ameriko! Ali se vam zdi ta mož kriv ali ne, je nam popolnoma vseeno! Vse drugo bodo odločile ameriške in nemške oblasti! Pika! Zbogom, mister Benson!«

Od tistega dne se je Benson zmerom plašno potuhnil, kadar je moral mimo Buxa.

Pri predstavi, ki se je vršila nekaj ur po pogrebu, se je Bernto sam vozil po razpeti vrvi. Ni si mogel privoščiti, da bi razdril svojo pogodbo ali pa da bi prekinil nastopanje, zakaj skrbeti je moral za bodočnost svojega otroka. Moral je biti vesel, da je bil pri tako človekoljubnem ravnateljstvu v službi, ki je dovolilo, da je s svojo hudo razvrednoteno točko še dalje nastopal.

XIII

Kljub razburjivi nesreči pa cirkus vendar ni izgubil za Rim svoje privlačnosti. Ravnateljstvo je moralo svoje gostovanje v italijanski prestolnici raztegniti na tri tedne. Šele sredi maja se je cirkus preselil v Napoli.

Nadzornik Friedenthal je imel pravkar daljši razgovor z ravnateljem Krenom. Ko se je že hotel posloviti, se je še nečesa domislil: »Kaj sem hotel še reči, gospod ravnatelj!«

»No?«

»Ne vem, ne vem: Bernt mi nič več ne ugaja! Smrt njegove žene ga je spravila popolnoma s tira. Niti besedice ne zine več; zmerom samo predse boljši...«

»Nič čudnega!« je menil ravnatelj Kreno. »Žena je bila tako rekoč duša njene firme — človeško in artistično. Sicer sem pa že zadnje nekoč govoril z Rupertijem o tem. Tako stvar res ne gre dalje. Bernt bi si moral po vsaki ceni poiskati novega partnerja ali pravišneje: novo partnerko. Točka je zdaj tako kratka, da ni več v razmerju z našim velikim programom. Največ trikov odpade, ker so zasnovani za dve osebi.«

»Da, tudi jaz tako mislim,« gošpod ravnatelj. Samo tako brž se ne bo kdo našel. Zlasti sklepni trik s tandemom...«

»Za enkrat lahko odpade; dalo bi se delati samo na napeti vrvi z mrežo. Čim dalje bo odlašal, da bi si koga poiskal, tem dalje bo trajalo, preden bo stara točka spet popolna.«

»Ali naj bi se jaz z njim pogovoril, gospod ravnatelj?«

»Če hočete. Naposled se mora vendar iztrgati iz te apatije. Sicer bo šlo navzdol z njim. Slišal sem, da mnogo pije — in sicer kar sam v svojem vozu. To mi da največ misliti.«

Friedenthal je pomembno priklimal. »Meni se mala Cilka najbolj smili. Tudi nič poštenega več ne skuha; živita menda samo še od kruha, namazanega z maslom. Prava sreča, da se še Bux toliko zavzame za dekletce! Oče ji tako ne privoščil nobene besede! Postala bo čudaska. Sorodnikov tudi nima, da bi jo lahko k njim poslali.«

»Friedenthal, le poskusite svojo srečo!« je še dejal ravnatelj in priklimal nadzorniku v znak, da je avdienta pri kraju.

Friedenthal je koj, kakor je bila njegova navada, uresničil svoj namer. Bernta je našel samega v njegovem stanovanjskem vozu — oblečenega na razmetani postelji, poleg njega je pa stala na pručki do polovice izpraznjena steklenica konjaka. Artist je Friedenthala z očmi poslušal, ne da bi mu bil segel v besedo. Naposled, ko je nadzornik končal, je topo dejal: »Storite, kar vas je volja!«

»Kaj se to pravi, Bernt? Hočeš ali nočeš? Človek božji, tak daj, predrami se malo!«

»Z vsem sem zadovoljen. Samo tega ne zahtevaj, da bi moral jaz kaj storiti.«

»Prav, bomo pa sestavili oglas za Program, ali ti je prav?« In Friedenthal je kar koj pri Berntu sestavil besedilo.

»Poslušajte me!« je potlej kolikor mogoče osorno dejal, da bi skril svojo ganjenost: »Znamenita cirkuska atrakcija išče zaradi smrti novega partnerja ali še rajši partnerko za kolesarjenje po visoko napeti vrvi. Ponudbe pod takšno in takšno značko na upravo lista. Ali je prav?«

»Zaradi mene!«

»Čuj, Bernt. Rad bi še pristavil: Kasnejša poroka ni izključena.«

»Bedarija, nikoli več se ne poročim.«

»Saj se ti ni treba, šema! Saj bomo napisali: ni izključena! In vendar je tako bolje, zlasti če se bo kakšna ženska zanimala za

to točko, ali mar nimam prav? Če je to zaradi poroke zapisano, bolj vleče.«

»Storite, kar hočete! Meni je vse prav.«

»Veš, Bernt, otroka imaš, in kjer je otrok, tam je tudi mati potrebna. Morda bo pa slučaj hotel, da najdemo pošteno in solidno osebo. Boljša je dobra mačeha kakor pa nobena. Ali nimam prav, prijatelj?«

»Zaradi mene,« je spet topo ponovil Bernt. Friedenthal je še tisti dan odposlal oglas.

Nekaj dni kasneje je dejal Bernt malo pred svojim nastopom Buxu: »Če si nocoj ne bom zlomil tilnika, potlej...« To je bilo po več tednih prvokrat, da je sam koga ogovoril. In še tokrat je sredi stavka obstal.

»Nikar ne hodite na vrv, gospod Bernt, ako ste le količkaj negotovi. Sploh bi ne smeli več tvegati tako nevarno točko... že zaradi Cilke ne.«

»Če bi Cilke ne bilo, bi tudi že mene zdavnaj ne bilo več. Tada kaj bi bilo sicer s siroto?«

»Poslušajte me, dragi Bernt! Vnovič vam svetujem: Nikar ne tvegajte več te vratolomne točke! Ne glede na to: ako bi se vam pa vendar kdaj koli kaj... toj, toj, toj...« Bux je trikrat izpljunil, zakaj bil je kljub izobrazbi praznoveren kakor vsi artisti. »Kar potolažite se, za Cilko bom že jaz skrbel, kakor da bi bila moj lastni otrok.«

Bernt je zdajci zagrabil klovna za obe roki in ju krčevito stisnil. Hotel je nekaj reči, pa mu je od ganjenosti zastala beseda.

Prav tisti trenutek je bila Bensonova točka pri kraju. Berntova kolesarska točka je prišla na vrsto. Še enkrat je artist ošinil Buxa s hvaležnim pogledom, nato je pa stekel v areno, da bi nadzoroval pritrjanje svojih aparatov. Nekaj minut kasneje se je že prevažal s kolesom po razpeti vrvi.

Bernt si tudi pri nevarnem sklepnem triku ni zlomil tilnika. Vse je šlo po sreči. Toda prihodnji popoldan je brez sledu izginil in se tudi k predstavi ni vrnil v cirkus.

Vsi so koj slutili nesrečo, zato so pregledali njegov stanovanjski voz. V miznici so našli njegovo oporoko.

V njej je določil Bernt svojo edinko za dedično. Natanko je povedal, kje ima naložene prihranke, in je prosil ravnatelja Krena in Buxa, naj postaneta varuha njegovi Cilki. Na koncu je pripisal še tole: »Ali naj postane Cilka artistka, ali naj se poroči, tega ne morem določiti; naj bo prepuščeno njeni sami in njeni usodi. Želim, da je nihče k ničemur ne sili in je tudi v ničemur ne ovira. Bog in moj ljubljani otrok naj mi odpustita, kar sem storil! Nisem mogel drugače.«

Po obširnem poizvedovanju so ugotovili, da si je neki tujec v okraju Santa Lucia najel čoln in se ni več vrnil. Čoln so opazili drugi dan blizu obale predmestja Portici in so ga spravili na varno.

Šele teden dni kasneje je morje naplaval Berntovo truplo pri rtu Miseno. Preiskava je dognala, da si je nesrečnež prerezal žile, preden je skočil v morje.

DRUGI DEL

I

Cirkus Kreno je prišel na Dunaj. Pisali so takrat 1. oktobra 1924. In prav tisti dan naj bi bila otvoritvena predstava, točno opoldne naj bi se pa začel pomikati reklamni spreved po mestnih ulicah.

Bux je bil kakor zmerom že prav zgodaj na nogah; zabaval se je že s svojimi živalmi, potlej je pa odšel v svoj stanovanjski voz. O Cilki, ki je sicer zmerom že ob sedmih popoldnu in se igra z živalmi, potlej pa z Buxom zajtrkuje, še ni bilo

Tisoč je boleznij, a zdravje samo eno!

Bili zdravi ali bolni, ako še ne poznate RADENSKEGA zdravilnega kopališča, zahtevajte s kratko dopisnico prospekte in navodila od uprave

Radenskega kopališča,
Slatina Radenci
(pri Mariboru)

ne duha ne sluha. Bux si je zato skuhal sam kavo in je pogrnil mizo, kar je sicer storila zmerom Cilka. Ko je to delo opravil, je stopil k mali spalnici, ki jo je bil zdaj popolnoma prepustil Cilki. Zase si je dal v stanovanjski sobi napraviti praktičen spalni fotelj. Stanovanjski voz, ki so Berntovi prej v njem stanovali, je bil cirkuska last, in ga je ravnateljstvo medtem že dodelilo nekemu drugemu artistu.

Bux je po tistem stopil k postelji in je smehljaje se opazoval spečega otroka: Cilka je ležala na hrbtu. Plavalasa pačevska glavnica je bila nagnjena nekoliko nazaj, tako da je mohl navzgor njen topi nos, ki je dal njenemu obrazu tako radosten izraz navihanke. Dolge trepalnice, mnogo temnejše kakor lasje, so bile navzgor zasukan. Polna otroška usta so bila na pol odprta — in »delo se je« — da se v snu smehljajo. Zelo bele krepke roke so ležale na odeji.

Buxu se na misel ni prišlo, da bi Cilko zbudil, čeprav je bil sicer fanatičen točen in tudi pri Cilki ni ničesar popuščal. Toda snoči je legla mnogo kasneje kakor sicer, in preživela je bila razburljivo zanimiv večer. Prejšnji večer so imeli namreč artist, kakor vselej dan po postavitvi cirkusa, prost večer. Vsi so odšli »na lepše«, tudi Bux in Cilka. Odpeljal jo je bil v dunajsko državno opero, kjer so peli Lohengrina. Bilo je prvokrat, da je Cilka videla pravo gledališče. Dotlej je poznala razen cirkusa samo še varieté, a oboje se ji ni zdelo zabavišče, temveč resno delovno torišče.

Prav tako tiho kakor je bil prišel, je Bux spet odšel v svojo stanovanjsko sobo in poveznil čez kavino ročko grelec, ki mu ga je nekoč darovala njegova poročena sestra Ana. Potlej je vzel knjigo v roko. Bral pa ni, temveč se je zatopil v razmišljanje o Cilki in o njeni bodočnosti.

Cilka je in ostane pravi cirkuški otrok!

In nasmešniti se je moral, ko se je spomnil, kako ji je snoči pred predstavo razlagal vsebino Lohengrina in kako je med pripovedovanjem o Lohengrinovem prihodu v labodjem čolnu zelo resno in stvarno pripomnila: »Torej vodna pantomima!« In ko ji je potlej povedal, da na odru vodo samo markirajo, je malce zaničljivo našobila usta.

Toda predstava ji je bila potlej vendar na moč všeč: glasba prav tako kakor dejanje in prvovrstni kostumi in rekviziti, kakor je Cilka sama dejala. Le počasnost sprememb na odru, ki so zaradi njih delali tako dolge odmore, je Cilka grajala. In v teh odmorih so puščali občinstvo kar tako, brez sleherne zabave! Nak, v tem pogledu pa ni mogla dunajska državna opera konkurirati s cirkusom Krenom, kjer med postavljanjem novih priprav bebasti Avgusti za razvedrilo skrbet!

»Ne bo se tako lahko otesla cirkusa!« si je mislil Bux. Kljub temu bo pa poskusil, da jo po vrnitvi v Nemčijo pusti pri svojih starih v Nördlingu. Morda se bo potlej vendar privadila meščanskemu življenju in se bo pozneje poročila s kakšnim poštenim človekom s stalno službo — morda s kakšnim uradnikom. Saj bo imela s svojim premoženjem 14.000 mark prav čedno balo in še denar! Za zdaj je še vse v redu: ravnatelj Kreno in on sta kajpak sprejela varuštvo: zadevo je uredil nemški konzulat v Napoli. Ravnatelj upravlja njeno premoženje, Bux pa skrbi medtem za vse drugo.

Po trudapolnem delu — zabava in razvedrilo v »Družinskem tedniku«!

Zakaj morate
tudi Vi žvečiti
WRIGLEYEV GUMI?

1. ker čisti zobe;
2. ker pospešuje prebavo;
3. ker osvaja usta;
4. ker miri živce;
5. ker blaži hripavost grla.

Zavitki po Din 1.—, 2.— in 5.—

WRIGLEY
THE FAVORITE OF HOLLYWOOD
Žvečilni gumi po jedi

Gener. zastopstvo in tovarniško skladišče:
Agentura »Ozmo«, Zagreb
Vlaška 72a - tel. 52-80

Sprejemem provizijske zastopnike.

Zakaj on poje....

ker si je prej ojačil kožo z Nivea...

Pred namilanjem nadgrnite kožo dobro z Nivea, ker se potem lahko brižete hitro, ugodno in brez bolečin. NIVEA onemogočuje, da bi Vam koža spokala ali da bi Vas pekla. Toda samo krema NIVEA vsebuje EUCERIT, ki je najboljšje okrepčevalno sredstvo za kožo. Vedite, da ni ničesar, kar bi bilo »boljše« ali vsaj »enako dobro«.

Radio Ljubljana od 13. — 19. maja 1937.

ČETRTEK, 13. MAJA:

12.00: Plošče ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Moderni plesni zvoki ■ 14.00: Vreme borza ■ 18.00: Radijski orkester ■ 18.40: Slovenščina za Slovence ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Zabavni kotiček ■ 20.00: III. ura francoske klavirske glasbe ■ 21.00: Lucienne Boyer poje (plošče) ■ 21.10: Nekoliko operne glasbe (Radijski orkester) ■ 21.45: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.00: Naša letovišča (esperantska oddaja) ■ Konec ob 23. uri.

PETEK, 14. MAJA:

11.00: Steklo in stekleni izdelki — dialog z učenci, vodi M. Zor ■ 12.00: Domači zvoki (plošče) ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Plošče ■ 14.00: Vreme, borza ■ 18.00: Organizacije zaščite matere in otroka (ga. prof. Olga Grabar) ■ 18.20: Koračnice (plošče) ■ 18.40: Francoščina ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Zanimivosti ■ 20.00: Knežki trio ■ 21.00: Plošče ■ 21.10: V. Koncert Ljubljanskega godalnega kvarteta ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.30: Angleške plošče ■ Konec ob 23. uri.

SOBOTA, 15. MAJA:

12.00: Plošče ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Plošče ■ 14.00: Vreme ■ 18.00: Za delopust ■ 18.40: Pogovori s poslušalci ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Pregled sporeda ■ 20.00: O znanji politiki (g. dr. Alojzij Kuhar) ■ 20.30: Oprostite, velenjenji... ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.20: O naših izseljenih (g. Jože Premrov) ■ 22.30: Za ples (plošče) ■ Konec ob 23. uri.

NEDELJA, 16. MAJA:

8.00: Plošče ■ 8.15: Telovadba ■ 8.45: Čas, poročila, spored ■ 9.00: Prenos službe božje iz stolnice ■ 10.00: Verski govor (p. dr. Roman Tominec)

10.15: Kvartet pozavn ■ 11.00: Plošče ■ 11.30: Otroška ura ■ 12.00: Plošče ■ 12.15: Koncert operne glasbe ■ 13.00: Čas, spored, obvestila (Oddaja prekinjena od 14. do 16. ure) ■ 16.00: O pravilnem zalivanju ločnic in vrta (Jože Kregar) ■ 16.20: Plošče po željah ■ 17.00: Kmet. gospodarstvo in prod. zadruge (dr. J. Basaj) ■ 17.30: Za naše birmanske ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Prenos šmarnic iz trnovske cerkve ■ 20.10: Trsatska legenda ■ 20.45: Koncert godbe 40. pp. Triglavskega ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Plošče ■ Konec ob 23. uri.

PONEDELJEK, 17. MAJA:

9.00: Čas, poročila, spored ■ 9.15: Kvartet pozavn ■ 9.45: Verski govor (p. Valerian Učak) ■ 10.15: Prenos cerkvene glasbe iz Brežic ■ 11.00: Našim malčkom ■ 12.00: Vesel opoldanski koncert ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Plošče po željah (Oddaja prekinjena od 14. do 17. ure) ■ 17.00: Ing. O. Kuek: Obisk iz mesta (zvočna slika) ■ 17.30: Prenos Cerkevnega mladinskega pevskega zbora združenega z matersko proslavo v Brežicah ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Prenos šmarnic iz trnovske cerkve ■ 20.15: »K domači zabavi« ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Bojan Adamič in njegovi solisti ■ Konec ob 23. uri.

TOREK, 18. MAJA:

11.00: Šolska ura ■ 12.00: Baletna godba (lošče) ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored, obvestila ■ 13.15: Radijski orkester ■ 14.00: Vreme, borza ■ 18.00: Pisana vrsta drobnih skladb (plošče) ■ 18.40: Poročje Sore III. del (prof. Fr. Planina) ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Zabavni zvočni tednik ■ 20.00: Koncert v spomin Mateja Hubada ■ 21.30: Radijski orkester ■ 22.00: Čas, vreme, poročila, spored ■ 22.15: Ruski sekstel ■ Konec ob 23. uri.

SREDA, 19. MAJA:

12.00: Balalajke (plošče) ■ 12.45: Vreme, poročila ■ 13.00: Čas, spored,

obvestila ■ 13.15: Plošče po željah ■ 18.00: Spoznajmo glasbila: Rog in trobenta (dr. A. Dolinar) ■ 18.20: O markiranju poti (Janko Sieherl) ■ 18.40: Vajeniško vprašanje (Rudolf Smersu) ■ 19.00: Čas, vreme, poročila, spored, obvestila ■ 19.30: Nac. ura ■ 19.50: Uvod v prenos ■ 20.00: Prenos iz ljubljanskega opernega gledališča ■ Konec ob 23. uri.

MALI OGLASI

GOSPODIČNA STARA 25 LET želi resnega znanja z gospodom, starim do 30 let. Le resne dopise na upravo Družinskega tednika pod »Osamljena«.

INTELIGENTEN DRŽAVNI USLUŽBENEC 26-letni spozna gospodično čiste preteklosti, dobre vzgoje in večjo gospodinjstvo, iz posestniške hiše. Neanonimne dopise upravi pod šifro: »Harmonija«.

PRODUKTIVNA ZADRUGA ČEVJARJEV V TRBOVLJAH sprejme izveščenega delavca za žensko in moško galanterijsko delo. Stalna služba, eksistencija! Nastop takoj!

SIVALNI STROJ znamke Nauman skoraj popolnoma nov, na prodaj. Naslov pove uprava »Družinskega tednika«.

»JELAK« oprostite, nisem utegnil. Pismo Vas čaka.

Ko se pripeljem v Ljubljano

mi ni treba več iskati po mestu
barve, lake, šelake,
firnež, čopiče itd.

ker vse to dobim po zelo ugodnih cenah tik pri kolodvoru:
Barve-laki: R. Hafner
Ljubljana, Miklošičeva cesta 36

POZOR GOSPODINJE!

Najceneje
ste postreženi s
KURIVOM
pri trdki

RUDOLF VELEPIČ

trgovina s kurivom
LJUBLJANA VII.
Sv. Jerneja cesta 25
TELEFON 2708

Prvi poskus
stalni odjem!

NOVOSTI lepe vzorce

za pumparice, športne obleke
nudi ceneno
Presker
Sv. Petra cesta šte. 14

FR. P. ZAJEC

izprašan optik in urar — Ljubljana, Stari trg 9.
Velika izbira vsakovrstnih naočnikov, povečevalnih stekel,
doljnogledov, lupin, barometrov, barotermometrov,
hygrometrov i. t. d. — Raznovrstne ure, zlatina in
srebrnina. — Ceniki brezplačno!

SAVINJSKO DEKLE, 28 let stara, brinetka, zelo simpatična, z Din 500.000 gotovine se želi omožiti. Informacije proti nakazilu Din 10 — v znakah »Jugotok«, Zagreb, Illica 31.

SOBARICA, celjsko dekle, lepa brinetka z Din 30.000 gotovine, se želi omožiti. Informacije daje proti nakazilu Din 10 — v znakah »Jugotok«, Zagreb, Illica 31.

GOSPODIČNA, krasna črka, govori 6 jezikov z dobo Din 250.000 v gotovini, se želi omožiti. Informacije daje proti nakazilu Din 10 — v znakah »Jugotok«, Zagreb, Illica 31.

AMERIKANEC, 46 let star vdovec z imetjem Din 2.000.000 in mesečnim dohodkom 12 tisoč dinarjev se želi poročiti. Informacije daje proti nakazilu Din 10 — »Jugotok«, Zagreb, Illica 31.

DRŽAVNI URADNIK z Din 3.000 mesečne plače, 35 let star se želi poročiti. Informacije proti nakazilu Din 10 — v znakah »Jugotok«, Zagreb, Illica 31.

SOKOLSKI DOM SSKA (telefon 33-87) — 14. t. m. ob 20. uri, 16. in 17. ob 11. uri dopolne premiera »Posledice poljube« — Cena: Din 3.50 — 15. t. m. ob 20.30 uri, 16. in 17. ob 15., 17. in 19. in 21. uri »Piz Palu — Beli pekci«. V glavni vlogi Leni Riefenstahl in Gustav Diehl. — **KINO SOSTANJ** predvaja v soboto 15. maja ob 20.30 uri in v nedeljo 16. maja ob 15., 18. in 20.30 uri »Crna legija« — Dodatek: nov tednik, 17. maja (na bin-kostni ponedeljek) ob 15., 18. in 20.30 uri »Crne rože«. — V gl. vlogi: Lillian Harvey, Willy Fritsch in Willy Birgel. — Dodatek: nov tednik.

Sistematično varčevanje prinaša uspeh in osamosvojitv, zato

ne pozabi nikdar na
mesečnevlogenatvojo
hranilno knjižico pri

Hranilnici Dravske banovine

Celje

Ljubljana

Maribor

OD TE ZALOGE SAMO ŠE

85 OBLEK!

ZATO:
FINE MOSKE OBLEKE:
Preje Din 400 — do 750 —
sedaj Din 245 — do 455 —
FANTOVSKKE:
Preje Din 175 — sedaj Din 110 —
MOENARSKKE:
Preje Din 165 — sedaj Din 100 —
OTROŠKE:
Preje Din 124 — sedaj Din 75 —
Preprijate se v trgovini o kvaliteti!

ANT. KRISPER
MESTNI TRG 26

Cene našim malim oglasom so zmerne in času primerne

Ljudska SAMOPOMOČ

reg. pomožna blagajna v MARIBORU, Grajski trg 7/1.

Poverjeničstvo: LJUBLJANA, Tyrševa 34,

naznanja smrtne primere svojih članov v mesecu

aprilu 1937.

Čizek Julijana, zasebnica, Močna p. Sv. Marjeta o/P: Kristjanč Andrej, drž. vpo-kolencec, Maribor; Španiger Marija, zasebnica, Rače; Kalan Franjo, mestni rač. svetnik v p. Celje; Erjavec Marija, previzkarica, Vetrnik p. Boštanj; Elletz Franc, pos. in trg., Maribor; Pogac Vinko, posestnik, Gmajna p. Stari trg; Job Franc, posestnik, Špahlje p. Ptuj; Weronig Julijana, zasebnica, Sv. Marjeta na Dr. p.; Ribarič Stanko, poštni uradnik, Maribor; Greif Terezija, zasebnica, Studenci; Klaric Stefan, žel. v pokolu, Maribor, Nova vas; Belej Franc, zasebnik, Sv. Rok p. Šmarje pri Jelšah; Habianič Antonija, zasebnica, Ljutomer; Einsiedler Antonija, zasebnica, Kaplja vas; Kmetec Ana, previzkarica, Črešnjevci; Zagrajske Terezija, previzkarica, Pilštanj; Zagmajster Ana, zasebnica, Piršenberg; Osim Terezija, zasebnica, Maribor; Vrečko Marija, posestnica, Vojnik; Možgon Josip, posestnik, Selska gora p. Mirna; Mrak Jera, vdova prog. čuvaja, Ljubljana; Krašovec Valentin, trgovec, Sv. Jurij ob Taboru; Gajšek Franc, previzkar, Vrbo p. Sv. Jurij ob j. ž.; Kager Rajmund, notarski uradnik, Murtinici; Mitregerger Josip, žel. v pok., Maribor; Pintar Jurij, posestnik, Studenci; Bedrač Jera, previzkarica, Dražence; Kristan Valentin, kurjač drž. žel. v pok., Ljubljana; Zlof Neža, posestnica, Roginska gorca; Tavcar Karel, višji davč. upravitelj v p., Ljubljana; Glavina Jakob, zasebnik, Zagreb; Uršnik Martin, previzkar, Gor. Vižing; Skralovnik Alojzija, previzkarica, Sv. Vid pri Vuzenici; Marčić Neža, zasebnica, Maribor-Pobrežje; Knaflič Anton, trgovec, Luščka vas; Kraner Matija, posestnik, Sv. Lenart v Sl. gor.; Sucher Josef, hiš. posestnik, Celje; Sieherl Engelbert, posestnik, Sp. Poljskava; Petovar Ana, posestnica, Ormož; Jurca Franciška, previzkarica, Zg. Tepe; Drotar Jurij, posestnik, Vojnik; Zlatičar Terezija, previzkarica, Černe p. Brežice; Pogacnik Marija, vpojoklenka, Brnice p. Dol; Fürtner Josip, pek. mojster, Ptuj; Floger Gera, previzkarica, Podložje p. Majšperk; Voršnik Jurij, previzkar, Marenberg; Dečko Ana, previzkarica, Brežovica.

Po vseh umrlih članih se je izplačala pripadajoča podpora v skupnem znesku

Din 435.800—

Kdor še ni član »Ljudske samopomoči«, naj zahteva brezplačno in brezplačno pri-stopno izjavo.

Blagajniško načelstvo.

SINGER, PFAFF

šivalni stroji, malo rabljeni, kakor novi,
najučudnejše kupite pri »PROMET«
nasproti Križanske cerkve

Knjižna založba tiskarne Merkur d. d.

v Ljubljani, Gregorčičeva ulica 23a

opozarja na naslednje knjige svoje založbe:

Dr. I. Matko — PERKUSIJA IN AVSKULTACIJA 120—
Dr. Vidmar M. — MOJ POGLED NA SVET 100—
Dr. Vidmar M. — OSLOVSKI MOST 100—
Claude Anet — ARIJANA, roman, vezano 30—
Conan Doyle — POZNA OSVETA, roman, vezano 24—
Gabršček A. — GORIŠKI SLOVENC I. del 80—
Kreft — V OKLOPNJAKU OKOLI SVETA, roman, vezano 24—
Rehar R. — PESMI O KRALJEVICU MARKU, broširano 20—
Rehar R. — POPOTOVANJE PO ZVEZDI VECERNICI, broš. 12—
Spicar J. — MARTIN NAPIHEK, igra, broš. 10—
Vachek E. — KRI NE KLICE PO MASCEVANJU, broš. 48—
vez. 54—
Ivo Šorli — IZBRANI SPISI, obstoječi iz šestih knjig, broš. 230—
vez. 320—

Mala knjižnica — Jurčič: SOSEDOV SIN — Dr. B. Škerlj:
CLOVEK — Beecher-Stowe: KOČA STRICA TOMA —
Goethe: EGMONT — Horatius Flaccus: PESMI — Storm:
JEZDEC NA SERCU — Jan Neruda: MALOSTRANSKE
POVESTI. Vsak zvezek stane broširan din 15—, vezan 20—

Na vse gornje cene dovolimo onim naročnikom, ki se sklicujejo na
naš oglas v »Družinskem tedniku«, 20odstotni popust.